

Director:
ALBERT SÁEZ

el45

Preu: 2 €
Diari + Lecturas: 3 €

DISSABTE
22 de juny del 2024

EDICIÓ CATALA

CAT

Edició digital:
ELPERIODICO.CAT

el Periódico

NOU PLA DE L'AJUNTAMENT SOBRE ELS ALLOTJAMENTS TEMPORALS

Barcelona suprimirà els seus 10.000 pisos turístics en cinc anys

Collboni es proposa que el 2029 no quedi ni una llicència activa, com permet la Generalitat

NOVA YORK
Llums i ombres del veto que ha inspirat BCN

El sector qualifica de «cortina de fum» l'anunci, que tampoc satisfà l'oposició

TEMA DEL DIA | P.2 A 4

José Luis Roca

Ayuso condecora Milei amb la medalla de Madrid.

Ayuso complimenta Milei

La presidenta madrilenya imposa al president argentí la medalla de la comunitat en ple xoc amb el Govern de Sánchez PANORAMA | P.12

El Govern elimina l'IVA de l'oli d'oliva a partir de l'1 de juliol

PANORAMA | P. 6 I 7

L'AMB licita 12 noves càmeres de control per a les zones de baixes emissions

PERSONES | P. 30

Pedro Sánchez participarà en el I Fòrum Mediterrani de Prensà Ibérica

PANORAMA | P. 8

Aguirre mira d'involucrar Mas en la trama russa i insisteix en Puigdemont

PANORAMA | P. 10

El problema de
l'habitatge a la ciutat

Tema del dia:

Regulació d'allotjaments temporals

Manu Mitru

Barcelona eliminarà els seus 10.000 pisos turístics el 2028

Collboni es proposa erradicar el parc d'aquí cinc anys, quan ho permetrà la regulació establerta per la Generalitat, que deixa en mans dels ajuntaments mantenir o no aquest tipus d'allotjament

Barcelona té ara mateix 10.000 pisos turístics amb llicència i l'ajuntament vol que el 2028 no n'hi hagi cap. Que aquell any la figura del pis turístic desaparegui de la ciutat. Per fer-ho, recorrerà a la regulació aprovada per la Generalitat al respecte, que deixa en mans dels ajuntaments mantenir o no els seus pisos turístics, però obliga a esperar cinc anys per prendre la decisió. Segons aquesta regulació, el 2028, els consistoris que ho vulguin i que canviïn el seu planejament per concretar-lo, podran anul·lar les llicències de pis turístic vigents al seu municipi, que fins ara eren perpèctues.

L'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, va comparèixer ahir per anunciar que la capital catalana té intenció d'aprofitar al màxim aquesta regulació, i que quan pugui procedirà a anul·lar les 10.000 llicències perquè aquests pisos

passin al mercat de venda o lloguer i tornin de l'ús turístic al residencial, «que és el que mai haurien d'haver d'abandonat». «Serà com construir 10.000 noves vivendes», va afegir. L'anul·lació serà possible a finals del 2028,

TONI SUST
Barcelona

quan s'hauran complert cinc anys de la regulació autonòmica. Però que el Govern català va preveure aquest període com un termini perquè els titulars de pisos turístics demanin el nou permís que s'encunyarà. Els ajuntaments tin-

dran potestat per donar-lo o negar-lo. Qui no el rebí no podrà continuar llogant la seva vivenda com a pis turístic i la llicència quedarà extingida.

Nou mandat

La planificació anunciada per Collboni es concretarà en el pròxim mandat municipal, ja que s'acaba el 2027. De fet, la normativa autonòmica fixa un límit de 10 pisos turístics per cada 100 habitants, una xifra que permet a alguns governs locals fins i tot augmentar el nombre pisos turístics. Amb aquest límit, Barcelona podria permetre fins a 160.000 pisos turístics. Però també reduir-los a zero, com va anunciar Collboni.

Vistes les postures dels principals partits polítics que tenen alguna cosa a fer a Barcelona, tot indica que coincideixen en la necessitat de no ampliar el parc de pisos

El preu dels lloguers

a la ciutat de Barcelona es va incrementar un 12,4% durant l'any 2023 i es va situar en una mitjana de 20,5 euros per metre quadrat, fet que la converteix en la capital més cara de tot Espanya, segons un informe de preus del portal immobiliari Idealista.

Gràcia

La pujada més accentuada es va registrar al districte de Gràcia, on els preus dels pisos de lloguer van pujar un 18,8%, seguit per Sant Andreu (17,7%), Sants-Montjuïc (15,9%), Nou Barris (15,6%), Horta-Guinardó (14%), l'Eixample (13,8%), les Corts i Sant Martí (12,3% en els dos casos).

Sarrià- Sant Gervasi

Les pujades més lleus dels lloguers l'últim any es van donar a Sarrià-Sant Gervasi (2,1%) i Ciutat Vella (11,1%).

turístics i de reduir-lo, ja que consideren que perjudiquen l'accés a la vivenda en una ciutat on ara és molt complicat fer-ho. Per aquest motiu sembla poc probable que un hipotètic nou govern reverteixi aquesta situa-

El consistori pretén que aquests immobles passin al mercat de venda o lloguer d'ús residencial

ció d'aquí uns anys i aposti per multiplicar els pisos turístics.

Collboni, que va recordar que a Barcelona en els últims 10 anys el lloguer ha pujat un 68% i la venda, un 38%, va formular l'anunci del futur final d'aquest tipus de vivenda en una compareixença amb la primera tinenta d'alcaldia, Laia Bonet, i el tinent d'alcalde d'Economia, Jordi Valls, amb els quals també va informar dels canvis que el govern vol introduir en la mesura del 30% de vivenda protegida, i va inscriure els dos aspectes en el que va anomenar Pla Viure, una mena de segon capítol després del Pla Endreça.

Bonet va explicar que en la revisió del PEUAT, la regulació hotelera, que ara contempla la possibilitat d'obrir hotels en algunes zones de la ciutat però no concedir més llicències turístiques, es procedirà a iniciar els treballs per eliminar els pisos turístics. La revisió s'ha d'iniciar el 2025. L'oposició va reflexionar sobre l'anunci de l'alcalde. Per Barcelona en Comú, l'extinenta d'alcaldia d'Urbanisme, Janet Sanz, va mostrar dues inquietuds. Primera, que els pisos turístics passin a ser lloguers de temporada o apartaments de luxe. I segona: «Ens preocupa la tranquil·litat per respondre a un problema urgent. L'any 2028 queda molt lluny per als veïns que estan sent expulsats avui de la ciutat».

Per Junts, Damià Calvet, va qualificar com a «improvisat i ideològic» l'anunci de l'erradicació dels pisos turístics. El regidor

va advertir que la meitat dels 10.000 pisos turístics «no operen», de manera que res indica que es destinin al lloguer o a la venda. El popular Daniel Sirera va acusar Collboni d'intentar resoldre el problema de la vivenda a Barcelona al crit d'«expropi's».

Quant a ERC, la seva presidenta en el consistori, Elisenda Alamany, va recordar en un missatge a la xarxa social X que va ser el

Govern de Pere Aragonès el que va posar en marxa el decret de pisos turístics que permet a Collboni anunciar que els erradicarà. De fet, es preveia que Alamany hagués comparegut amb Collboni ahir si la militància republicana hagués validat el preacord d'ERC amb el PSC per compartir govern, però no va ser possible al suspendre's el congrés extraordinari per excés d'aforament.

Apartur: «Cortina de fum»

Apartur, l'Associació d'Apartaments Turístics de Barcelona, va reaccionar a l'anunci mitjançant un comunicat en el qual el va acusar de «fer una crida perquè la ciutat s'ompli de pisos turístics il·legals». Segons la patronal, les regulacions executades anteriorment han tingut aquest efecte. «Amb la desaparició dels pisos turístics es perdrà el turisme familiar, el client principal d'aquesta mena d'allotjament», assegura l'associació, que recorda que els pisos turístics suposen el 0,77% de les vivendes que hi ha

L'Associació d'Apartaments Turístics alerta que aquesta mesura erradicarà milers de llocs de treball

a la ciutat, de manera que considera que l'anunci de Collboni és «una cortina de fum pel seu fracàs en política de vivenda i que el consistori ara repercuteix expropiant els petits propietaris que amb la seva activitat econòmica donen feina a uns 5.000 treballadors a Barcelona».

L'ajuntament proposa relaxar el 30% obligat per a habitatge social

La proposta preveu que els promotors puguin aixecar aquest percentatge en barris adjacents al de la promoció afectada

TONI SUST
Barcelona

Jaume Collboni va anunciar ahir el plantejament que proposa l'Ajuntament de Barcelona per reformar la mesura que obliga els promotors a dedicar un 30% d'habitatge protegit en grans promocions o rehabilitacions, aprovada el 2018, amb Ada Colau com a alcaldessa.

Si s'aconsegueix el suport necessari per part de l'oposició, perquè la reforma ha de ser aprovada pel ple, la proposta de canvi, feta a partir de l'informe de l'experta en habitatge Carme Trilla, és que els promotors puguin fer el 30% d'habitatge que els toqui en barris adjacents al de la promoció afectada, cosa que ara està prohibida. Si el valor de mercat és inferior al barri on es facin els pisos, el privat hauria de compensar la diferència amb més sostre d'habitatge protegit.

Promotora social

La proposta inclou la possibilitat que una promotora social s'encarregui de construir els habitatges que equivalguin al 30% al qual estigui obligat el privat. A més, ho podran fer en edificis diferents del que construeixin però que siguin al mateix barri, cosa ja està permesa però requereix una tramitació de planejament urbanístic, i això suposa gairebé un any, que el govern del PSC proposa eliminar, de manera que es rebaixaria el procés a «dies o setmanes», segons va relatar la primera tinenta d'alcaldia, Laia Bonet.

L'alcalde Collboni va formular l'anunci juntament amb Bonet i el tinent d'alcaldia d'Economia, Jordi Valls, amb els quals també va informar que es proposa eliminar el 2028

els 10.000 pisos turístics que hi ha a Barcelona emparant-se amb la regulació encunyada per la Generalitat, i inclou els dos aspectes en el que ha anomenat Pla Viure.

Un altre punt rellevant és el canvi en rehabilitació, un sector en el qual el consistori va detectar també una aturada en resposta al 30%. L'Executiu local advoca perquè la mesura sigui només d'aplicació per a grans rehabilitacions que reformin tot un immoble conservant només la façana. En reformes que no arribin a aquest nivell, per tant, no hi haurà obligació de dedicar pisos a habitatge protegit.

L'alcalde va remarcar que la iniciativa nascuda el 2018 no ha funcionat, i ho va explicar amb xifres. Quan es va encunyar la norma, que imposa un 30% d'habitatge protegit en els casos de grans promocions i rehabilitacions, en concret de més de 600 metres quadrats, la previsió era que el consistori aconseguís 334 pisos cada any, el terç dels 1.100

que es feien a la ciutat. Però, segons Collboni, la mesura només ha servit per aturar el sector privat: «Ara de 1.100 pisos anuals hem baixat a 60», va afirmar. «Quan una política pública no aconsegueix el seu objectiu cal canviar-la per aconseguir-lo», va voler remarcar.

Segons l'ajuntament, en aquests cinc anys, el 30% només ha donat 93 habitatges al parc públic, dels quals vuit ja estan construïts i els altres estan en procés, quan se n'havien d'haver aconseguit més de 1.500. El 30% va ser aprovat en el ple del setembre del 2018, amb l'únic vot contrari del PP i l'abstenció de Ciutadans. ERC, el PSC, el PDECat (així es deia l'actual grup de Junts) i la CUP hi van votar a favor.

Al·legacions de Junts

Per Barcelona en Comú, Janet Sanz va comentar la proposta de modificació del 30% com un moviment de Collboni a favor dels sectors econòmics: «Aquest alcalde sempre balla al ritme que li marquen els lobbies als quals no els agrada el 30%». A Junts, per la seva banda, grup que serà segurament decisiu perquè la reforma de la mesura prosperi, Damià Calvet va denunciar que Collboni «actua com si tingués majoria absoluta i s'oblida que va arribar a l'alcaldia gràcies als Comuns d'Ada Colau, autors, amb el PSC, de les nefastes polítiques d'habitatge que tenim a Barcelona». Junts defensa modificar el 30% i «segurament» presentarà al·legacions en el sentit de modificar l'espai mínim que obligui a aplicar la mesura, per flexibilitzar on es concreta aquesta reserva d'habitatge protegit i per oferir la possibilitat que un promotor aportï diners com a compensació en lloc d'habitatges.

Construcció d'un bloc d'habitatges al costat de la futura estació de trens del barri de la Sagrera.

Regulació d'allotjaments temporals

El setembre de l'any passat va entrar en vigor a Nova York la mesura més contundent adoptada en una gran ciutat dels Estats Units per mirar de posar límit als pisos turístics. La *local law 18*, coneguda popularment com el *veto a Airbnb*, va limitar de manera draconiana el lloguer turístic per a curtes estades a la Gran Poma. I més de 10 mesos després de posar-se en marxa, el pas que va fer Nova York i que l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, lloava fa unes setmanes com una «decisió valenta», manté llums i ombres i, com des del principi, defensors i detractors.

La normativa novaïorquesa obliga els que vulguin oferir espais de lloguer per menys de 30 dies (abans ja era il·legal però poques vegades estava perseguit per la llei) a registrar-se. Imposa, a més, condicions que limiten el seu atractiu turístic tant en oferta com en demanda. L'amfitrió, per exemple, està obligat a estar a la vivenda i compartir-la amb els visitants, que no poden ser més de dos, de manera que s'elimina de l'equació l'opció per a famílies de més de dos membres.

Les opcions han caigut a Brooklyn i a Manhattan, dos dels barris més populars

L'impacte de la llei ha sigut evident en el sector turístic d'una ciutat que espera 65 milions de visitants aquest any. El nombre d'espais que s'anuncien per a estades curtes a Airbnb i en altres plataformes especialitzades a Nova York ha caigut dràsticament. S'ha disparat la demanda hotelera i ha augmentat el preu de les habitacions d'hotel (tot i que altres factors han influït en aquestes pujades, com l'ús de 16.500 habitacions per acollir immigrants).

Ha aflorat, a més, una espècie de mercat negre i les ofertes ara es troben en llocs com Facebook Market, Instagram, Craigslist i Housfy. El lloguer turístic continua sent il·legal i els amfitrions que l'ofereixen enfronten la possibilitat de ser multats.

Una altra de les conseqüències de l'aplicació de la llei és que s'han disparat els pisos turístics en oferta a Airbnb a la veïna Nova Jersey, especialment en localitats com Jersey City, Hoboken i Weehawken, que tenen bona comunicació de transport amb No-

va York. Aquest mercat, segons la companyia de dades AirDNA, és el que més creixement ha experimentat a la plataforma als EUA, més del doble.

Llums i ombres del veto als pisos turístics a Nova York

IDOYA NOAIN
Nova York

Un grup de turistes es fa un 'selfie' al pont de Brooklyn de Nova York, ahir.

va York. Aquest mercat, segons la companyia de dades AirDNA, és el que més creixement ha experimentat a la plataforma als EUA, més del doble.

El creixement de Nova Jersey serveix també per exemplificar l'impacte que tenen els pisos turístics en el mercat immobiliari,

S'ha disparat l'oferta d'estades a Nova Jersey, en localitats ben comunicades

com constata el Daniel (nom fictici d'una persona que prefereix no fer servir el real perquè continua fent negocis amb pisos turístics al marge de la llei). A un dels seus socis que llogava a Nova Jersey per 4.000 dòlars al mes un pis de set dormitoris per oferir les habitacions als turistes, li

han incrementat el lloguer un 25%. «Aquestes zones de Nova Jersey ara s'estan gentificant», explica l'home.

L'impacte en el mercat immobiliari no és tan fàcil d'anàlitzar. Nova York realitza només cada tres anys l'anàlisi de venda disponible i el pròxim no es publicarà fins a principis del 2027. Però, segons una anàlisi publicada al gener per la companyia immobiliària Douglass Elliman, a Manhattan i a Brooklyn, dos dels barris que eren més populars amb Airbnb, va baixar el preu del lloguer un cop va entrar en marxa el veto.

Multes de 1.500 dòlars

Hi ha altres casos, com el de la ciutat californiana d'Irvine, on s'ha ratificat que sí que existeix benefici. Allà el veto a lloguers turístics en àrees residencials va entrar en vigor el 2019 i imposava multes de 1.500 dòlars al dia per cada dia que durés l'estada. Van haver de passar mesos per començar a veure una baixada sostinguda en els preus del lloguer. I, segons un estudi publicat per tres acadèmics a Real Estate Economics, en aproximadament

A Irvine, Califòrnia, l'aplicació d'una norma similar ha suposat una baixada dels preus

dos anys es va detectar un descens del preu de lloguer en tota la ciutat d'un 3% de mitjana. El descens va ser més pronunciat en les unitats de lloguer més similars a les que s'oferien a Airbnb i a les àrees geogràfiques on la plataforma tenia més ofertes abans del veto.

Airbnb, com era previsible, diu que la normativa novaïorquesa no ha funcionat. Al gener, quatre mesos després que entrés en vigor, l'empresa va emetre un comunicat on assegurava que no s'havia registrat cap baixada significativa en el preu de lloguer ni un increment en l'inventari d'apartaments disponibles. Van apuntar també als preus rècord al qual han arribat les habitacions d'hotel i a la mudança d'activitat de lloguers de curt termini als llocs no regulats.

El conseller delegat d'Airbnb, Brian Chesky, va assegurar així mateix que l'exemple novaïorques havia de servir com a «advertència» per a altres ciutats. Per a Barcelona, no obstant, ha servit d'inspiració. ■

Abre las puertas de tus proyectos con nuestro **Seguro de Caución**

Disfruta de las ventajas de contratar garantías financieras sin aumentar tu capacidad crediticia, de forma ágil, al mejor precio.

Con la confianza en una de las compañías líderes en España en el ramo de Caución.

Que nada te impida entrar en los proyectos que desees.

MIC Insurance, especialistas en Seguros de **CAUCIÓN**, Seguros de **CONSTRUCCIÓN** y Seguros de **INDUSTRIA**

www.micinsurance.es

MIC INSURANCE COMPANY, S.A., inscrita en Francia en el «Registre des organismes d'assurance» con el número 885.241.208. Autorizada para operar en España en régimen de derecho de establecimiento desde su sucursal, MIC Insurance Company, Sucursal en España (Clave E0248). Domicilio en C/ Aviación nº10 bajo derecha 41007 Sevilla. Seguros de Caución y Seguros de Construcción.

Els aliments exempts d'IVA

Oli (1 de juliol)

Ous

Formatges

Sector alimentari

El Govern abaixarà l'IVA de l'oli d'oliva al 0% a partir de l'1 de juliol

► La mesura estava pendent des del gener, quan el PSOE la va pactar amb Junts a canvi del seu suport parlamentari ► El preu del producte gairebé s'ha triplicat en els últims tres anys

MARÍA JESÚS IBÁÑEZ
Barcelona

A partir de l'1 de juliol, l'IVA de l'oli d'oliva es reduirà al 0%, segons va confirmar ahir la Moncloa, que va assenyalar que el Ministeri d'Hisenda té previst portar la mesura perquè sigui aprovada al Consell de Ministres de dimarts vinent. Feia sis mesos que la rebaixa estava pendent, després que el PSOE la pactés amb Junts al Congrés el gener passat. La decisió arriba després que aquest producte, que des del gener del 2023 ja té un IVA del 5%, en lloc del 10% que solia tenir, hagi gairebé triplicat el seu preu en els últims tres anys, fruit de la inflació però també de les males collites per la falta de pluges.

L'oli d'oliva ha estat baixant des de ja fa unes setmanes als supermercats, que s'han llançat a fer descomptes i promocions després que els productors hagin confirmat que la collita que ve, la que començarà el pròxim setembre, serà per fi una collita normal, i que el Govern apuntés a un possible descens de preus després de l'estiu. L'IPC de maig ja va donar pistes sobre aquesta tendència, amb un descens intermensual del producte d'un tímid 2,1%. Aquests dies es poden trobar ofertes en establiments com Mercadona, Carrefour, Dia o Eroski en els quals el litre d'oli es ven a vuit euros. Amb la supressió total de l'IVA, doncs, aquesta baixada hauria de ser més evident.

L'última pròrroga de les mesures anticrisi que el Govern va po-

Dos jubilats, a la zona d'olis d'un supermercat de Barcelona.

sar en marxa el 2023 per contrarestar els efectes de la guerra d'Ucraïna a les butxaques dels consumidors es va fer per un període de sis mesos. Dimarts vinent, el Consell de Ministres decidirà per quant temps allarga ara el paquet. Experts consultats per aquest diari recomanen que duri almenys, fins al final de l'estiu, una època de l'any en la qual el consum es reactiva i, per tant, els

preus solen pujar impulsats per la mateixa demanda.

Els últims anys

L'oli d'oliva, al qual fins ara s'aplica un IVA reduït del 10% (a diferència d'altres aliments que tenien un impost superreduït del 4%), es va beneficiar només parcialment de les mesures anticrisi del Govern. Els anomenats aliments bàsics van quedar exempts

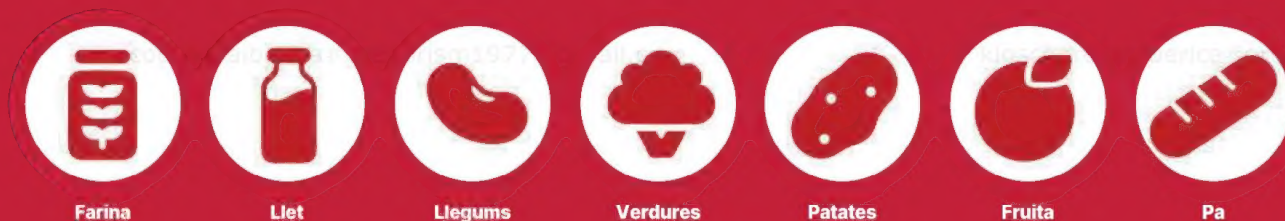
de la taxa, però l'oli, juntament amb la pasta, va passar al 5%. Això malgrat que des del gener del 2021, el preu de l'oli d'oliva ha pujat un 198%, és a dir, s'ha triplicat, i l'últim any, des del maig del 2023, s'ha encarat un 62%.

Aquesta pujada es va produir fonamentalment, com va explicar ahir el ministre d'Agricultura, Luis Planas, perquè Espanya porta tres collites seguides marcades

per la sequera, amb uns registres d'oliva ínfims, especialment en la campanya del 2022-2023, quan es va produir un 47,7% menys d'oli, és a dir, la meitat de l'any anterior. La situació s'ha recuperat relativament el 2023-2024, amb un increment del 28% respecte a la temporada anterior, i gràcies a les pluges de la primavera passada, que van caure en un moment providencial, quan l'oli-

Ferran Nadeu

scopren

Farina

Llet

Llegums

Verdures

Patates

Fruita

Pa

vera estava sortint de la floració i iniciant la formació del fruit, tot apunta que la pròxima collita es recuperarà la producció. L'escassetat d'oli sumada a l'augment de costos provocat per la crisi de la guerra d'Ucraïna expliquen l'augment que han hagut de suportar els consumidors.

La reacció del l'anunci

La primera a reaccionar a l'anunci del Govern va ser Facua, que va assegurar que no comparteix la mesura, que entén que «vol maquillar la inacció del Govern davant les enormes pujades que s'han produït de manera il·legal al llarg de l'últim any i mig en els marges de l'oli d'oliva», segons va afirmar el secretari general de l'entitat, Rubén Sánchez. El seu malestar, informa **Paula Clemente**, procedeix del fet que «hi ha hagut una diferència a l'alça en punts de venda

«La mesura vol maquillar la inacció del Govern davant les enormes pujades», diu Facua

respecte a l'origen absolutament descomunal, que gairebé multiplica per tres el que puja en origen; no hi ha justificació, hi ha augment de marges», va denunciar el portaveu de Facua.

Per la seva banda, el grup parlamentari de Junts al Congrés va recordar que la rebaixa de l'IVA en l'oli d'oliva va ser una de les qüestions que els nacionalistes van negociar al gener «per millorar la qualitat de vida dels catalans», que, segons els seus càlculs, estalviaran més de 30 milions d'euros en el costell de consum dels ciutadans. La formació liderada per Carles Puigdemont va remarcar que la mesura suposa un impuls per a la competitivitat del sector de l'oli, «que representa el 8% de la indústria agroalimentària catalana i a la qual es dediquen unes 300 empreses». ■

Ero sense acord

Els 400 acomiadats de Stuart aniran a l'Audiència

GABRIEL UBIETO
Barcelona

La direcció de l'empresa de repartiment Stuart i els seus treballadors han tancat sense acord l'expedient de regulació d'ocupació (ero) amb el qual la companyia acomiadarà més de 400 empleats. Les parts no han consensuat unes indemnitzacions que resolguessin el tancament i final de les operacions pretès per la cúpula de Stuart. En conseqüència, els seus repartidors i personal d'oficina demanaran davant els tribunals la nul·litat de l'expedient. Segons coincideixen diferents fonts coneixedores de les negociacions consultades per aquest mitjà, l'última proposta de Stuart va quedar molt lluny de les pretensions sindicals i, davant de la falta d'entesa, l'Audiència Nacional haurà de determinar si l'expedient de regulació es va ajustar o no a la legalitat i si els empleats de Stuart a Espanya van ser cessats legalment o la companyia haurà de readmetre'ls i abonar-los els salaris pendents, encara que no vagi a repartir més.

A preguntes d'aquest mitjà, Stuart ha declinat fer declaracions. Un dels arguments que esgrimeix la CGT per impugnar l'ero és que consideren que Mutares, el fons d'inversió propietat de Stuart, els ha amagat informació financera. ■

Els espanyols van gastar un 7,5% més en alimentació el 2023

► Cada persona va destinar 150 euros més al menjar, malgrat reduir el volum consumit en 13 quilos, un 0,7% menys que el 2022

PAULA BLANCO
Madrid

Cuinem més a casa, però també gastem més en alimentació. Els espanyols van desemborsar un 7,5% més en aliments el 2023 respecte a l'any anterior, tot i que el consum s'ha mantingut amb un lleuger descens del 0,7%. En total, cada persona ha gastat 150 euros més en l'últim exercici en aliments, 17 d'aquests fora de la llar i la resta al costell de consum. Són dades de l'*Informe de consum alimentari d'Espanya 2023*, elaborat pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, que posen de manifest l'impacte de la inflació en la butxaca dels ciutadans a l'hora d'anar al supermercat. La publicació d'aquest document coincideix a més amb l'anunci del Govern de reduir l'IVA de l'oli d'oliva del 5% al 0%, una mesura que serà aprovada dimarts vinent pel Consell de Ministres.

Menys fora de casa

La pujada de preus no ha passat desapercebuda en aquesta última edició de l'informe que porta a terme el Ministeri d'Agricultura des de fa tres dècades. Respecte al 2022, el consum mitjà d'aliments per capita ha disminuït en 13 quilos fins a un total de 865 quilos anuals. En total, s'han consumit dins de la llar 26.866,50 quilos (un 0,4% menys que l'any anterior en termes de volum) per

valor de 80.975,73 milions d'euros (un 10,1% més que el 2022). El preu més elevat respon a l'encariment de tots els productes que ens emportem a casa respecte al pagament en un restaurant i a tenir més consciència sobre els aliments. Així, el desaprofitament alimentari s'ha mantingut respecte a l'any anterior. Fora de la llar, el volum d'aliments consu-

menjar. Cada persona va gastar un 1,8% més el 2023 en alimentació fora de casa.

A l'hora de comprar aliments, el supermercat es consolida com el lloc preferit dels espanyols per omplir el costell amb una quota de mercat del 50,7%, dos punts i mig més que fa un lustre. Per contra, les botigues tradicionals continuen perdent pes i el mateix passa amb el comerç a domicili: es manté en un 2,2%. «Potser ens equivoquem en la predicció de fa anys de creixement lineal i no ha sigut així», va assenyalar Pla-

nas. Mentre que a Espanya l'e-commerce se situa en el 2,2%, el seu pes en altres països és del doble. En el costell del consum trobem un 37,6% d'aliments frescos en volum i un 40,5% en valor. «L'increment del preu de l'alimentació fresca ha sigut inferior a la mitjana de la resta d'aliments», va puntualitzar el ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, Luis Planas, durant la presentació. Com a conseqüència d'estalviar més, mengem més a casa i també dediquem més temps a preparar el menjar, un fet vinculat a l'auge del teletreball i a mantenir-se més a la llar. La dieta mediterrània es manté, on gran part de la població consumeix diàriament lactis, fruites, farines i greixos. El 2023 destaca per ser un any en què els ciutadans espanyols han preferit els aliments més saludables, amb increments del 9,3% respecte al 2019. ■

Ferran Nadeu

Una dona compra en una fruiteria del barri del Carmel de Barcelona.

mits va caure un 2,5%, mentre que el preu s'ha incrementat en un 5,7%. En general, els espanyols demanen més begudes quan surten de casa (en un 57,9%), però gasten més en

Jornades a València

Sánchez participarà en el primer Fòrum del Mediterrani de Premsa Ibèrica

► El president del Govern intervindrà dimecres vinent en l'esdeveniment, que reunirà polítics, empresaris i acadèmics

EL PERIÓDICO
Madrid

El president del Govern, Pedro Sánchez, participarà el 26 de juny vinent en el I Fòrum Econòmic i Social del Mediterrani organitzat a València per Premsa Ibèrica amb el suport de la Fundació La Caixa. La jornada tindrà lloc durant dimecres i dijous de la setmana vinent amb l'objectiu de debatre els reptes de futur a la regió mediterrània i la seva posada en valor com a motor econòmic i d'innovació. S'espera l'arribada de més de 1.000 participants, entre assistents, acadèmics i conferenciantes de nivell nacional i internacional, a més de representants empresarials, polítics i socials, que compartiran els seus coneixements per promoure un progrés solidari i sostenible del planeta i els seus habitants.

L'esdeveniment comptarà amb la presència de figures de l'àmbit institucional, com per exemple l'alcaldessa de València, María José Catalá; el de

Màlaga, Francisco de la Torre; el president de la Generalitat de València, Carlos Mazón; la presidenta del Govern de les Illes Balears, Marga Prohens; Fernando López Miras, president de la Regió de Múrcia, i la vicepresidenta en funcions del Govern de Catalunya, Laura Vilagrà.

A l'auditori de la Ciutat de les Arts i les Ciències de València també hi haurà espai per a rellevants ponents de pes internacional, com l'historiador nord-americà Robert Kaplan; l'economista italiana Mariana Mazzucato; el pare de l'economia blava, Gunter Pauli, o el membre de la Reial Acadèmia d'Història d'Espanya Shlomo Ben Ami.

Nous corredors

Amb l'objectiu de dirimir temes candents com els nous corredors energètics, inversions estratègiques de futur o el nou empresari social a la regió mediterrània, el president de la CEOE, Antonio Garamendi, debatrà sobre la transformació empresarial. En el fòrum també participarà l'exvicepresidenta del Govern i presi-

El president del Govern, Pedro Sánchez.

L'esdeveniment tindrà lloc a València i debatrà els reptes de futur a tota la regió del litoral mediterrani

denta del Banc Europeu d'Inversions, Nadia Calviño, en un altre diàleg que tractarà sobre el desafiament econòmic i social que afecta el Mediterrani.

Per l'àmbit empresarial participaran el conseller delegat de Criteriacaixa, Ángel Simón; el president de Naturgy, Francisco Reynés; el conseller delegat d'Endesa, José Bogas; el CEO d'Iberdrola España, Mario Ruiz-Tagle; la presidenta de Redeia, Beatriz Corredor; el president d'Aena, Mauricio Lucena, el president de Pallussa, Vicente Boluda, o la presidenta d'EDEM, Hortensia Roig. ■

Consell de Ministres

L'Executiu aprovarà dimarts apujar el 2% el salari dels funcionaris

► Un total de 3,5 milions d'empleats públics es beneficiaran de l'increment, amb efecte retroactiu a l'1 de gener del 2024

GABRIEL UBIETO
Barcelona

El Govern preveu portar dimarts vinent al Consell de Ministres l'aprovació de la pujada salarial pendent per als funcionaris d'aquest 2024. Les nòmines pu-

jaran un 2% amb efecte retroactiu a l'1 de gener d'aquest any, tal com ja estava pactat amb CCOO i la UGT. Així ho han traslladat des de l'Executiu a aquests sindicats, que ahir van emetre un comunicat celebrant la mesura. «Tot i que tard, es fa un pas més en el compliment de l'acord», afirmen.

Fonts de l'Executiu espanyol van confirmar a aquest mitjà que la revalorització serà remesa dimarts al Consell de Ministres, excepte si hi ha un canvi d'última hora, per a la seva posterior publicació al Butlletí Oficial de l'Estat (BOE) i entrada en vigor. Un total de 3,5 milions de treballa-

dors públics es veuran beneficiats per l'increment.

Per temps, l'augment es materialitzaria en les nòmines dels empleats públics dependents de l'Estat, com a molt d'hora, al juliol, si bé es podria dilatar a l'agost. I després cada comunitat autònoma i municipi haurà de tractar i aplicar pel seu compte aquesta pujada del 2%. Els més de 200.000 empleats públics de la Generalitat de Catalunya, per exemple, hauran d'esperar que el Consell Executiu tramiti el seu increment. Si bé, per llei, els haurà d'aplicar aquest 2%, igual com la resta del sector públic. Aquest increment del 2% sorgeix del pacte entre el Govern i dues de les tres centrals més representatives entre els empleats públics (CCOO i UGT) l'octubre del 2022. ■

Apunt

Catalunya: faci's la llum

Agustí Sala

Que Catalunya ha quedat molt endarrerida en matèria d'energies renovables és evident. I que consumeix més energia de la que produeix, també. L'any passat, la demanda elèctrica va pujar a 44.107,5 megawatts per hora (MWh), i la producció, a 32.258,9. Ha d'importar, per tant, electricitat de comunitats com Aragó per cobrir el consum. Un dels reptes d'aquesta legislatura és, sens dubte, aconseguir encaixar el sudoku del finançament autonòmic, sigui singular o plural.

Però hi ha una altra assignatura bàsica, de la qual amb prou feines es debat i que és essencial si és que aquest territori aspira a continuar sent una locomotora econòmica i emprenedora. Per aconseguir-ho ha de comptar amb el combustible necessari, és a dir, una energia verda i sostenible, amb centrals més petites i escampades pel territori, amb un model que pot redissenar el mapa industrial.

Per això sorprèn que l'energia i, en concret, la més sostenible i verda, tot i la importància que té, no sigui protagonista en el debat polític, malgrat que és essencial per al progrés. El full de ruta oficial preveu el tancament de les nuclears, com han fet altres països, com Alemanya. A Catalunya (Ascó I, Ascó II i Vandellòs II) aporten gairebé el 60% de l'electricitat que es produeix i la meitat de la que es consumeix. L'òbica a penes arriba al 8% de la producció total, i la solar fotovoltaica, a l'1% per inacció del Govern en més d'una dècada. La pregunta és: ¿com es cobrirà l'apagada prevista als tres reactors nuclears entre el 2030 i el 2031?

Després d'anys sense fer els deures, el dèficit energètic encara serà més gran a Catalunya amb el tancament de les nuclears, ja que no s'ha fet la tasca de fomentar les energies renovables. Per fer-se'n una idea, per suplir els tres reactors atòmics que funcionen en l'actualitat, caldria septuplicar la producció eòlica actual i multiplicar per 56 la solar. Cal accelerar la descarbonització sense perdre més temps i, per tant, que es faci la llum sobre un tema que, jquin contrasentit!, es manté molt en la foscor. ■

PLA RENOVE

ELECTRODOMÈSTICS

**FINS A 500€
D'ESTALVI!**

VENTILADOR TORRE UFESA RIGA **ufesa**

45 W 3 Velocitats

Oscil·lant Temporitzador

29% descompte

~~56⁹⁵ €~~ **39⁹⁵ €**

1041542

CENTRE PLANXAT BRAUN IS51 4BK **BRAUN**

6,8 BAR

Vapor constant 120 gr Sola EloxalPlus

Cop vapor 400 gr/min

Dipòsit 2 litres

23% descompte

~~259 €~~ **199 €**

1041751

ASPIRADORA SAMSUNG JET 65 PET **SAMSUNG**

Raspall mascotes Jet Cyclone

Bateria extraïble

Fins a 150 AW de succió

24% descompte

~~329 €~~ **249 €**

1040561

ASPIRADORA SOLAC AS4250 VALOROUS **solac**

800 W

Dipòsit 3 litres

Filtre HEPA

Sistema Non/Stop Cyclone

Sense bossa

30% descompte

~~139 €~~ **95⁹⁵ €**

1038636

i a més finança
les teues compres en

12 MESOS sense interessos*

VENTILADOR PEU JATA JVPV3135 **Jata**

50 W 3 Velocitats

Altura regulable Capçal inclinable

Oscil·lant

26% descompte

~~44⁹⁵ €~~ **32⁹⁵ €**

1039609

VENTILADOR TAURUS BOREAL 12 ELEGANCE **taurus**

30 cm 40 W

3 Velocitats

Oscil·lant Push & Pull

30% descompte

~~54 €~~ **37⁹⁵ €**

1037318

BOX FAN JATA JVV53112 **Jata**

Temporitzador 120 minuts

3 Velocitats

28% descompte

~~44⁹⁵ €~~ **31⁹⁵ €**

1039619

VENTILADOR TAURUS ICE BRISE 3X1 **taurus**

3x1 Sobretaula: 70 cm, Mija: 100 cm, Pedestal: 130 cm

50 W

40 cm

3 Velocitats

Temporitzador

5 Aspes

28% descompte

~~94⁹⁵ €~~ **67⁹⁵ €**

1035165

Bazar El Regalo

Més a prop teu

BARCELONA: ►ROSSELLÓ, 319 ►MUNTANER,128 ►BALMES, 357 ►RONDA SANT ANTONI, 74 ►CREU COBERTA, 113 ►PADILLA, 237 ►TRAVESSERA DE LES CORTS, 286
►TRAVESSERA DE GRÀCIA, 398 (Cantonada c/Cartegena davant Hospital Sant Pau) ►BAIXADA DE LA PLANA, 5 ►CONCA DE TREMP, 7 ►PLAÇA VIRREY AMAT, 3 ►VIA JÚLIA, 124
►RAMBLA DE POBLENOU, 114 ►REPÚBLICA ARGENTINA, 252 ►GRAN DE SANT ANDREU,190 **BADALONA:** ►MAR, 10 **SANTA COLOMA DE GRAMANET:**
►MOSSÈN JACINT VERDAGUER, 81 **SANT ADRIÀ DE BESÒS:** ►BOGATELL, 13 **L'HOSPITALET:** ►MOSSÈN JAUME BUSQUETS, 6 ►RAMBLA JUSTO OLIVERAS,39
►ROSA DE ALEJANDRÍA, 48 (Públic Cases, al Costat del Mercat Can Vidalet) ►AV. MASNOU, 41 ►PROGRÈS, 96 **SANT JOAN DESPÍ** ►AV. BARCELONA, 61 **SANT VICENÇ DELS HORTS:**
►MOSSÈN JACINT VERDAGUER, 215 **RIPOLLET:** ►RAMBLA SANT ESTEVE,14 **BARBERÀ DEL VALLÈS:** ►C.C. BARICENTRO Planta 0 Local B6 Puertas 3-4 **MANRESA:**
►PASSEIG PERE III, 48 **SANT CUGAT DEL VALLÈS:** ►AV. DE LES CORTS CATALANES, 9-11 **SABADELL** ►MATADEPERA,193 ►RAMBLA SABADELL, 120 **TERRASSA:**
►RAMBLA EGARA, 248 **GRANOLLERS:** ►SANT ROC,12 (Delante Fonda Europa) ►PLAÇA LLUIS PERPINYÀ, 8 **MATARÓ:** ►LA RIERA, 31 **SANT CELONI:** ►CARRER MAJOR, 126
FIGUERES: ►AV. SALVADOR DALÍ I DOMENECH, 14 **EL PRAT DE LLOBREGAT:** ►FERRAN PUIG, 74 **CASTELLDEFELS:** ►AV. CONSTITUCIÓ, 93 **VILANOVA I LA GELTRÚ:**
►CAPUTXINS, 35 **VILAFRANCA DEL PENEDÈS:** ►AV. TARRAGONA, 69 **IGUALADA:** ►RAMBLA GENERAL VIVES, 11-13 **TARRAGONA:** ►AUGUST 14

Exemple de finançament per a import/PVP 1500 €. Termini 12 mesos. Primera quota 200 €, 11 quotes de 125 €. Import total degut/preu total a terminis: 1575 €. Comissió d'obertura en la primera quota: 75 € (5% amb un mínim de 10 €). TIN 0%, TAE 9,92%. Data de finançament de l'exemple representatiu 01/04/2024 i primera amortització 01/05/2024. Sistema d'amortització francès. Per a altres imports i/o terminis, consulti condicions de finançament.

Investigació judicial

El jutge veu una escletxa per implicar Mas i Puigdemont en la trama russa del procés

◀ Aguirre obre una nova causa amb 13 investigats per malversació i alta traïció ▶ El magistrat incoa les diligències després que l'Audiència de Barcelona anul·lés la pròrroga del cas Voloh

J. G. ALBALAT
Barcelona

El jutge Joaquín Aguirre ha obert una nova causa per un delictes de malversació i alta traïció per la trama russa del procés en la qual investiga 13 persones, entre elles l'expresident de la Generalitat Artur Mas i el seu successor, Carles Puigdemont. Segons la interlocutòria a la qual ha tingut accés EL PERIÓDICO, també figuren com a investigats ex alts càrrecs del Govern com Elsa Artadi; l'exresponsable de relacions internacionals de CDC Víctor Terradellas; el diputat de Junts Francesc Dalmases; l'advocat de Puigdemont, Gonzalo Boye; l'empresari rus establert a Barcelona Alexander Dmitrenko, a qui Espanya li va negar la nacionalitat pels seus suposats contactes amb els serveis d'intel·ligència russos; Josep Lluís Alay, cap de l'oficina de Puigdemont; dos empresaris i dos periodistes, entre d'altres.

El nou procés judicial aglutina-rà tot allò relacionat a la trama russa del procés i permetrà al jutge ordenar a la Policia que realitzi una sèrie d'indagacions, com revisar els mòbils intervinguts a alguns imputats i comprovar si es van utilitzar fons públics per pagar els viatges d'avió i les estades a Rússia. També hauran d'analitzar l'informe del Tribunal de Comptes «sobre la legitimitat» de les despeses de l'oficina del Diplocat a Moscou. El jutge exposa que, un cop finalitzi la instrucció, remetrà al Tribunal Suprem la causa sobre Puigdemont i al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) la de Dalmases, en els dos casos per la seva condició d'aforats.

El magistrat ha incoat aquestes diligències per les «objeccions tècnico-processals» plantejades per l'Audiència de Barcelona quan va anul·lar la pròrroga de la investigació del cas Voloh, d'agost del 2023, i, per tant, no podia continuar les indagacions en el procediment.

Però ara hi ha trobat una escletxa i ha incoat el nou procediment a través del cas Catmon-Igman, en el qual s'investiga la presumpta internacionalització del procés amb subvencions públiques a través

Carles Puigdemont i Josep Rull, dijous a Waterloo (Bèlgica).

d'aquestes entitats de l'òrbita independentista, dirigides per Terradellas i Dalmases, i el «suport financer dels governs de Rússia i la Xina» a una Catalunya independent. El jutge Aguirre fa menció a la resolució del Parlament Europeu perquè s'investigui la ingerència russa a la UE i a Catalunya davant els intents de desestabilització del Kremlin.

Contactes a Barcelona i a Moscou

La interlocutòria del jutge relata els indicis i proves trobades, sobretot als mòbils dels implicats, sobre la presumpta ingerència russa i, en especial, sobre les reunions de Puigdemont, Terradellas i Alay amb influents personalitats russes «pròximes», recalca l'escrit, al president Vladimir Putin. Dues de les trobades van ser diess abans de la declaració unilateral d'independència (DUI), el 2017, a les Cases dels Canonges, residència oficial

La interlocutòria fa un relat dels indicis i proves trobades, sobretot als mòbils dels implicats

dels presidents de la Generalitat. Hi van participar Puigdemont, Artadi, Nicolai Sadovnikov (un misteriós exdiplomàtic rus que havia realitzat abans missions encomanades pel Kremlin) i un presumpte exgeneral rus, Serguei Motin. Motin podria haver ofert a l'expresident «10.000 soldats» per garantir una futura Catalunya independent i 10 milions d'euros per «crear» un «paradis fiscal en criptomonedes», detalla la interlocutòria.

El magistrat recull en el seu escrit, de 56 pàgines, nous indicis

per afirmar que va existir-hi una trama russa. Però el més significatiu és la implicació directa de Mas i Puigdemont, així com la troballa d'un moneder de criptomonedes presumptament utilitzat per al finançament del procés i l'interès de dirigents independentistes per contactar amb Oleg Siromolotov, exsubdirector del Servei Federal de Seguretat de Rússia (FSB), el successor de la KGB, que s'encarregava del DKR, la branca de contraintel·ligència de l'organització.

El jutge assenyala que «Catalunya va ser objecte d'una campanya de confrontació informativa» durant el procés, «una maniobra que no només estava destinada a desestabilitzar una potència occidental» (Espanya), sinó a crear «les condicions prèvies per iniciar una operació molt més ambiciosa». Al seu entendre, amb l'«exis-

tència de contactes directes amb polítics locals de primer nivell i el desplegament d'agents encoberbts», el cas català mostra «paral·lelisme» amb fases inicials dels conflictes de Crimea i Montenegro, amb una campanya d'«amença híbrida» per part del Kremlin. «Per a la política russa, el procés era una eina perfecta que li podia ajudar a avançar en els seus objectius estratègics contra Occident», incideix el magistrat en la seva resolució.

«Si el procés de secessió de Catalunya fracassava, com va passar, la simple existència del conflicte i la consegüent desestabilització d'un país membre de l'OTAN ja representava una victòria notable per als interessos de Rússia», precisa el jutge. «En el cas que el procés hagués finalitzat amb èxit i Catalunya hagués obtingut la independència (i, així, el suport rus), Rússia hauria disposat d'una porta posterior per desestabilitzar la UE», tant políticament com econòmicament, mitjançant l'ús fraudulent de criptomonedes.

Eludir els controls econòmics

Els suposats enviats de Rússia van oferir a Puigdemont ajuda militar i econòmica a canvi d'una legislació favorable a les criptomonedes i la consegüent «influència en les estructures financeres». Segons el jutge, amb el desenvolupament d'aquesta tecnologia s'«eludien» els controls «de les autoritats monetàries espanyoles i europees a causa de la impossibilitat del seu seguiment a través dels sistemes transaccionals bancaris tradicionals, i facilitaria la malversació de fons».

En aquesta trama situa el jutge els 13 investigats. Connecta Mas amb Terradellas, que era responsable de relacions internacionals de CDC. «La intensa línia de treball iniciada per Terradellas per aconseguir contactes del més alt nivell en el Govern rus no es pot comprendre sense el coneixement i anuència dels respectius líders polítics, és a dir, Artur Mas» en una primera etapa i Puigdemont, «des que va ser investit» president de la Generalitat. ■

Investigació judicial

El jutge detalla en la seva interlocutòria els indicis sobre els investigats per la trama russa del procés. De Mas i Puigdemont en destaca el «lideratge» i «el control de les accions que duïen a terme els seus quadros directius».

Viatges, reunions i altres indicis

J. G. A.
Barcelona

El jutge Joaquín Aguirre assenyalava en la seva interlocutòria per la qual obre una investigació per alta traïció els indicis que hi ha respecte a cadascuna de les persones que seran investigades per la trama russa del procés.

ARTUR MAS. «L'estratègia del procés dirigida a aconseguir el suport i reconeixement internacional d'una eventual Catalunya independent sorgeix i evoluciona amb rapidesa des de l'any 2012, quan en un context de greu crisi econòmica, la negativa del Govern central a un pacte fiscal per a Catalunya sol·licitat pel llavors president de la Generalitat, Artur Mas Gavarró, i el posterior avanç de les eleccions autonòmiques acceleraria el projecte independentista. Va ser en aquestes eleccions quan CIU es va presentar a les urnes amb un projecte independentista per primera vegada en el seu programa».

CARLES PUIGDEMONT. «Tant Artur Mas com Carles Puigdemont tenien el lideratge i el control de les accions que duïen a terme els seus quadros directius, disposaven de la capacitat de suspendre, interrompre o modificar les activitats dirigides a contactar amb actors d'influència russos, i els interessos d'aquells eren contraris a l'Estat espanyol que representaven».

«Terradellas (exresponsable de relacions internacionals de CDC) o Alay (cap de l'oficina de Puigdemont) decidien com i amb quines persones contactar per aconseguir l'objectiu: suport i reconeixement internacional (rus en aquest cas) d'un Estat català independent». Dies abans de la declaració unilateral d'independència (DUI), es va reunir a la seva residència oficial, després de la mediació del seu amic Víctor Terradellas, amb els presumptes emissaris russos Nicolai Sadochnikov i el que es va presentar com a exgeneral Serguei Motin.

VÍCTOR TERRADELLAS. «S'ha confirmat que Terradellas es va

desplaçar a Moscou entre els dies 27 i 29 de setembre del 2017, on l'estava esperant N. per entrevistar-se junts amb l'intermediari rus, com havien concertat prèviament. Aquest intermediari va ser Markov (Serguei Markov, exdiputat oficialista rus), que va admetre haver-se reunit amb diversos representants catalans en relació amb el procés independentista de Catalunya». A petició de l'empresari català Jordi Sardà Bonvehí, va facilitar abans de la declaració unilateral d'independència (27 d'octubre del 2017) dues entrevistes amb Carles Puigdemont, el seu amic, a la residència oficial de l'expresident, amb els presumptes emissaris russos.

En un xat del 25 d'octubre del 2017, un tal Miquel (el jutge l'identifica com l'empresari Miguel Casals) informava Puigdemont, des del telèfon de Terradellas, de la reunió que tots dos havien mantingut «amb unes persones de les quals havien de rebre contestació en 24 hores i que abans de fer res tindrien una videoconferència amb Pu, que ben bé podien ser les inici als de Vladimir Putin».

FRANCESC DE DALMASES. «Francesc Dalmases (diputat de Junts) era el soci de Terradellas a la fundació Catmon i va organitzar part del seu viatge a Moscou entre els dies 27 i 29 de setembre del 2017» quan l'excàrrec de CDC es va entrevistar amb Markov. «El viatge va ser gestionat per Dalmases, que va fer la reserva dels bitllets d'avió i els tràmits de la carta d'invitació necessària per obtenir el visat».

El 28 de setembre del 2017, Terradellas va escriure a Dalmases per donar-li feedback de la reunió mantinguda i informar-lo de la bona sintonia que havia tingut amb l'emissari del Kremlin i la celebració d'una segona reunió l'endemà. A més, uns dies abans de la DUI, Dalmases també va contactar amb l'expert mediador en resolució de conflictes Jonathan Nicolas Powell, que va ser cap de Gabinet del primer ministre del Regne Unit Tony

Víctor Terradellas (esquerra), amb el seu advocat Francesc Sánchez, a la Ciutat de la Justícia, el maig del 2022.

En un xat del 2017, des del telèfon de Terradellas, es parla d'un 'Pu' que podria ser Putin

L'advocat de Puigdemont i Alay va conversar amb «alts dirigents del Kremlin»

Blair i actualment és director de l'Agència Inter Mediate

JOSEP LLUÍS ALAY. Va viatjar a Moscou en tres ocasions. En una i a través de l'empresari rus establert a Barcelona, Alexander Dmitrenko va conèixer Artem Lukoianov, fill adoptiu de Vasilav Shurkov, anomenat el *cardenal gris*, un influent i misteriós exassessor personal del president rus, Vladimir Putin. En aquests viatges, Alay va tenir una trobada, en el marc d'una conferència universitària, amb «els exmembres dels serveis d'intel·ligència russos i parella, Elena Stanislavovna Vavilova i Andrei Olegovitx Bezrukov».

ELSA ARTADI. Va ser la directora de la campanya electoral de JuntsxCat per a les eleccions a la Generalitat de Catalunya, convocades pel Govern d'Espanya, després de l'aplicació de l'article 155, que van tenir lloc el desembre del 2017, estant Carles Puigdemont escapat a Bèlgica».

ALEXANDER DMITRENKO. Em presari rus establert a Barcelona i amic d'Alay. Va viatjar a Moscou

amb el cap de l'oficina de Puigdemont en diverses ocasions. Des de la seva arribada a Catalunya el 2007, «es va posicionar en els cercles secessionistes com un facilitador de l'establiment de sinèrgies comercials rusocatalanes, a través de les quals va crear diferents empreses, de dubtosa activitat i credibilitat, entre les quals va destacar el lobby amb seu social a Londres Catrus Capital. El Govern espanyol li va denegar la nacionalitat espanyola per la seva connexió amb «els serveis d'intel·ligència russos, dels quals rep missions».

GONZALO BOYE. L'advocat de Puigdemont i Alay també figura entre els investigats. El jutge escriu sobre ell que va tenir «una sèrie de converses per missatgeria instantània que revelen de manera inequívoca els seus contactes amb alts dirigents del Kremlin, ja que es refereixen a la necessitat que Puigdemont no critiqui la tasca de Putin respecte al dissident Navalny i que tampoc critiqui el president de Bielorússia, Viktor Lukaixenko. Tots dos també van viatjar a Rússia per entrevistar-se amb els més alts capos de la màfia russa».

Ricard Cugat

José Luis Roca

El president de l'Argentina, Javier Milei, i la presidenta de la Comunitat de Madrid, Isabel Díaz Ayuso, en l'acte de condecoració celebrat ahir.

Condecoració discutida

Milei escenifica amb Ayuso un front contra Sánchez i la «justícia social»

El president de l'Argentina al·ludeix al cas del germà del cap del Govern espanyol en el seu discurs al rebre la medalla de la Comunitat de Madrid

ELENA MARÍN
Madrid

Ja hi ha foto. Isabel Díaz Ayuso va entregar la medalla Internacional de la Comunitat de Madrid a Javier Milei en ple xoc diplomàtic entre Espanya i l'Argentina i amb els dubtes que genera la trobada en les files populars. La presidenta madrilenya ha defensat sempre el mandatari argentí com un referent internacional malgrat que aquest s'ha mostrat més favorable a Vox que al PP. Ahir, Ayuso va tenir per fi la seva foto amb ell, també a tot el Govern de la nació expectant, a Vox mirant de reüll i al seu partit pendent.

Tots dos es van piropejar, encara que Milei va lloar l'auge de l'extrema dreta a Europa durant l'acte, i van mostrar la seva entesa contra el sanchisme i el «monstre de la justícia social»: «No deixin que el socialisme els arruïni la vida», va dir Milei mentre Ayuso somreia. La presidenta no va anomenar Sánchez ni una sola vegada; Milei, per criticar-lo pels seus coneixements

sobre economia, però no se'n va anar sense deixar un missatge sobre els casos que afecten la seva família, després d'apuntar que «els impostos es paguen a punta de pistola» i són la causa de la injustícia social: «Enarboren qüestions nobles, però la discrecionalitat sempre juga una mala passada. Sempre hi ha filtracions. Es parla de les poroses mans dels polítics. Potser no és la del polític directament, sinó la del germà o la de la parella o el que sigui, el que vulgui entendre que entengui».

Salutació al balcó

El president argentí va arribar amb cotxe a la Puerta del Sol, on un nombrós grup d'afins el van rebre amb crits de joia abans que Ayuso, vestida d'un blau cel similar a la bandera albiceleste, el pogués saludar. Tots dos van passar a l'interior de la Reial Casa de Correus, on van tenir una trobada privada que es va allargar més del previst. Des del pati interior se sentien els crits del carrer quan tots dos van sortir a saludar al balcó que dona a la plaça de la Puerta del Sol.

El protocol. Reacció d'Exteriors

Albares: «És una visita privada sense agenda oficial»

Fa unes setmanes, el ministre d'Exteriors, José Manuel Albares, va rebutjar donar detalls sobre si facilitaria la segona visita de Javier Milei a Espanya, malgrat el xoc diplomàtic que va iniciar Madrid en resposta als insults del president argentí a Pedro Sánchez. ¿Li permetria aterrar el seu avió presidencial a la base aèria de Torrejón? ¿Li facilitaria els tràmits de seguretat i protocol? El cap de la diplomàcia va dir que no podia par-

lar d'una visita que no sabia quin caràcter tindria, si oficial o privada. Al president argentí se li van donar finalment les mateixes facilitats que en el seu primer viatge: el Boeing oficial ARG-1 va aterrar a Torrejón, es va concedir permís de portar armes als seus escortes i es van portar a terme les gestions de seguretat.

Llavors, ¿és una visita oficial o privada? «Sense dubte es tracta d'una visita privada. No hi ha res d'agenda oficial del que jo he conegut fins ara», va dir ahir Albares. No va voler respondre directament a si el seu ministeri va rebutjar la sol·licitud argentina d'una trobada de Milei amb el rei Felip VI. Però ho va apuntar de manera indirecta: «Espanya només té una política exterior i avui la política exterior d'Espanya està totalment i exclusivament centrada en els nostres amics qatarians». El ministre va fer aquestes declaracions junt amb el seu homòleg de Qatar, Mohammed bin Abdulrahman bin Jassim al-Thani, amb el qual va celebrar a Madrid el primer Diàleg Estratègic. ■

Després, ja davant dels 70 mitjans de comunicació que estaven acreditats i amb el suport de tot el seu Govern dret, Milei va firmar al llibre de la Comunitat de Madrid, amb la seva consigna més coneguda: «Agradece al Gobierno de la Comunidad de Madrid el cálido recibimiento y distinción otorgada. Viva la libertad, carajo». Finalment, Ayuso va entregar la medalla al president argentí després d'una declaració institucional. Sense acceptar preguntes dels mitjans, una cosa que sí que va passar quan al novembre es va concedir aquesta mateixa medalla al president de l'Equador, Daniel Noboa, tots dos van abandonar l'acte.

Milei va pronunciar la consigna habitual d'Ayuso, quan repeteix el que se suposa que li diuen els llatinoamericans que arriben a Madrid escapant-se de les economies dels seus respectius països. «Venim del futur a explicar -los una història que és desitjable evitar, la del mal que causa el socialisme», va apuntar Milei, que va afegir que admira Ayuso i no es perd els seus discursos a Youtube.

La presidenta va evitar el xoc institucional amb el Govern en el seu discurs. Va enaltir les similituds amb Milei: «no ens conformem amb el que hi ha», «cal imaginar, decidir i actuar o evitar penedir-se de tot el que no vam fer» —, per recordar que els «projectes lliberticidistes», en els quals enquadra el de Sánchez, comencen «anteposant la democràcia popular a la llei».

Acte amb Abascal

Tot i que la condecoració va ser formalment un reconeixement a un país germà, la foto serveix perquè Ayuso torni a erigir-se com a contrapunt a Sánchez. Milei va acudir a Madrid per rebre un premi d'una entitat privada, en l'acte del qual celebrat després de l'entrega de la medalla de la comunitat — va ser present Santiago Abascal i al qual també va acudir el vicesecretari d'Economia del PP, Juan Bravo.

Allà escoltaven l'argentí els populars Cayetana Álvarez de Toledo i Javier Fernández-Lasquetty i, per part de Vox, Hermann Tertsch, reelegit com a eurodiputat en les últimes eleccions, junt amb Mario Vargas Llosa, entre d'altres. Milei es va passejar per les taules, saludant els comensals en un «ambient increïble», segons van revelar els presents, mentre esperaven que arribés la crema d'ametlles amb espàrrecs, les galtes de vedella i els sabors de Madrid (chinchón, violeta, neula i sopa de maduixa) que incloïa el menú. Durant l'acte, els organitzadors, una associació gestionada només per homes, van deixar clara la seva postura dient «narcisista» i «lliberticida» a Sánchez i defensant els diaris digitals «liberals i llibertaris» que estan ara en el punt de mira. ■

10è aniversari de la proclamació

La Zarzuela canvia d'estratègia per modernitzar la imatge del Rei

El debut a Instagram i el brindis d'Elionor i Sofia mostren més proximitat emocional

PILAR SANTOS
Madrid

En només 24 hores, Felip VI i la seva família han fet passos rellevants cap a la modernització de la institució oferint més proximitat a la societat a nivell emocional. El 10è aniversari de la proclamació com a rei ha servit al cap de l'Estat per mostrar-se més humà que mai, una connexió que la Zarzuela mai havia promocionat fins ara d'una manera tan clara.

L'es han sigut els episodis que permeten detectar una nova estratègia per part de la Casa del Rei: la sorpresa que la princesa Elionor i la infanta Sofia van donar al seu pare durant el dinar oficial al Palau Reial, les declaracions que Felip VI va oferir en el mític programa de TVE *Informe Semanal* comentant els seus deu anys de regnat i l'arribada de la família reial a Instagram.

El gest de les filles de demanar un brindis pel Monarca va permetre veure un Felip VI emocionat i va trencar el protocol rígid i fred que ha marcat fins ara la imensa majoria dels actes de la institució. Va ser una sorpresa per

al cap de l'Estat, però no per a la reina Letizia i l'equip d'assessors de la Casa, que ho havien disposat tot per a la sorpresa al saló del tron: no només el micròfon de peu que les esperava, situat al mig de l'estada, sinó que també l'equip de càmeres de TVE va seguir l'escena de principi a final.

També la televisió pública, a través del seu programa *Informe Semanal*, va permetre veure, passades les onze de la nit de dimecres, un Rei diferent que responia les preguntes a una periodista del programa amb el micròfon a la mà. Res de veure'l, com sempre, en un acte institucional, amb veu solemne i silenci a la sala. Aquestes declaracions es van gravar el 12 de juny a Villafranca del Bierzo (Lleó), on el Monarca va inaugurar una exposició.

La reportera li pregunta com ha gestionat aquests «anys complicats, durs» i si sent que «la Corona pesa». La seva proclamació com a rei es va deure als errors comesos pel seu pare, Joan Carles I, en l'última etapa, però en ple regnat (2020) va arribar la seva ruptura pública per les informacions sobre la seva fortuna oculta. «Bé, respon Felip VI», cal afrontar les

La princesa Elionor, la infanta Sofia i el rei Felip VI, dimecres passat al Palau Reial.

«Tothom és lliure de pensar com vulgui i l'important és que ho pugui expressar», va assenyalar Felip VI

coses com venen, comptant que si les fas amb ganes, hi treballes i confies en moltes persones que treballen al nostre voltant, tiraràs endavant la tasca institucional i el paper que té la Corona en el nostre país». I mostra certa resignació: «A mi em toca una època... I procuro fer-ho el millor possible i dedicar-li esforç, ganes i també transmetre aquests valors, juntament amb la Reina, la princesa i la infanta».

En un altre moment la periodista li recorda que, en el seu discurs de proclamació del 2014, va dir que li agradaria que els espanyols se sentissin orgullosos d'ell i li pregunta si creu que ho ha pogut aconseguir. «Bé, suposo que, com en tot, hi deu haver opinions per a tots els gustos; hi deu haver gent que valora el nostre paper i d'altres a qui potser no els sembla tan bé. Però, en tot cas, el nostre país és una democràcia i tothom és lliure de pensar com vulgui, l'important és que ho pugui expressar i pugui sentir el que sent. I després, a més, valorar objectivament un treball que es fa amb totes les ganes, amb tota la il·lusió i amb tota la vocació de servei», respon el monarca.

A les declaracions de dimecres a la nit es va sumar, dijous a pri-

mera hora, l'estrena de la Casa del Rei a Instagram, una xarxa on més de 23 milions d'espanyols tenen un perfil, sobretot els més joves. La Zarzuela va penjar un vídeo resum dels actes del 10è aniversari de la vigília i algunes fotografies preses pels professionals de la institució.

Viatge a les repúbliques bàltiques

Després de la celebració de la primera dècada en el tron, l'agenda del cap de l'Estat inclou un primer viatge amb molt fons polític a causa de la guerra de Rússia iniciada contra Ucraïna. Diumenge sortirà a primera hora cap a les repúbliques bàltiques (Estònia, Lituània i Letònia) per entrevistar-se amb les autoritats i visitar els militars espanyols que estan allà desplegats amb l'OTAN. ■

La nostra camisa és de tots els colors

Temporada castellera

 la xarxa

A la teva televisió local i a La Xarxa+

Entra i registra-t'hi!

laxarxamex.cat

Alaa Badarneh / Efe

Uns nens palestins miren els desperfectes causats per un atac israelià a Qalqilya, Cisjordània.

El conflicte del Pròxim Orient

Funcionaris colons guanyen poder legal sobre la Cisjordània ocupada

► Una maniobra de l'Exèrcit hebreu podria suposar l'annexió jurídica dels territoris palestins, una victòria dels aliats més radicals del Govern

ANDREA LÓPEZ-TOMÀS
Barcelona

Mentre les bombes cauen sobre Gaza, i la deixen irreconeixible, hi ha una altra realitat que es transforma en silenci. A Cisjordània, d'on els focus mediàtics s'han allunyat, els colons van aconseguint el poder de la terra. Una ordre de l'Exèrcit israelià publicada a finals del mes passat transference importants poders legals als territoris ocupats palestins als colons que treballen per al ministre d'extrema dreta i habitant d'un assentament il·legal, Bezalel Smotrich. Els experts assenyalen que aquesta transferència de lleis, que ha

passat desapercibuda en un Israel embrancat en la guerra contra Gaza i les protestes contra el Govern, suposa el pas definitiu per a l'annexió israeliana de la Cisjordània ocupada.

Amb aquesta mesura, els colons continuen fent-se més i més forts. Gràcies a aquesta transferència, aquest grup de jueus radicals passarà a controlar dotzenes d'estatus de l'Administració Civil, l'organisme israelià que governa a Cisjordània i que, fins ara, estava gestionat per l'Exèrcit com a part de l'ocupació militar de més de mig segle que asfixia aquest territori. Fa temps que Smotrich i els seus aliats persegueixen aconseguir el control d'aquest organisme, o

d'una part, com a eina per estendre la sobirania israeliana a Cisjordània. Al·l'estar en mans del Govern central i els seus ministres, hi hauria menys controls legals sobre l'expansió i el desenvolupament dels assentaments. En definitiva, podrien multiplicar les colònies al seu gust sense obstacles.

Netanyahu, ostatic dels ultres

L'Administració Civil s'encarrega de la planificació i construcció a l'àrea C de Cisjordània, que suposa el 60% dels territoris palestins ocupats sota ple control administratiu i de seguretat israeliana. Aquest organisme també s'encarrega de supervisar l'aplicació de mesures contra les

construccions no autoritzades, ja sigui per part de colons israelians o palestins autòctons. Enmig de les protestes contra el primer ministre, Benjamin Netanyahu, en les quals la població l'acusa de ser ostatic dels seus aliats més ultres, la transferència de poders legals als colons suposa una victòria per a Smotrich. Aquest líder colon té un rol dual en el Govern de Netanyahu com a ministre de Finances i ministre adjunt en el Ministeri de Defensa.

Després de quatre mesos en l'Executiu, el febrer de l'any passat, se li va confiar gran part de l'administració de la Cisjordània ocupada amb l'objectiu de desenvolupar els assentaments i unificar la seva administració

amb la del territori israelià. En un Estat hebreu que ha virat alarmanament cap a la dreta, aquesta nova mesura compleix les fantasies de molts polítics dretans que, durant molt temps, han advocat per aconseguir els territoris palestins que Israel ocupa des del 1967 i annexionar-los. «La gran història és que això ja no és una 'annexió progressiva' o una 'annexió de facto', és una annexió real», denuncia l'analista israeliana del Crisis Group, Mai rav Zonszein, a *The Guardian*. «Aquesta és la legalització [i] normalització d'una política de llarg termini», constata.

Washington es planteja la possibilitat d'imposar sancions al ministre d'extrema dreta Smotrich

Fa temps que els experts alerten que una transferència de poders dels militars als funcionaris públics i ministres suposaria una annexió de iure perquè Smotrich «es considera compromès abans que res a promoure els interessos dels colons israelians a Cisjordània, en comptes del benestar dels residents palestins», segons una opinió jurídica publicada per tres juristes israelians l'any passat. Amb la guerra contra Gaza de fons, que ja ha provocat la mort de 37.423 gaziens, els colons, liderats per Smotrich i el ministre de Seguretat Nacional, Itamar Ben-Gvir, han aprofitat la conjuntura per conquerir més territoris i competències sobre la Cisjordània ocupada. Al març, el Govern israelià va aprovar els plans per a 3.400 nous habitatges en assentaments. La majoria es construiran a Jerusalem Est, suposada capital d'un futur Estat palestí.

Impacte destabilitzador

Sense cap tipus de fre a Israel, més aviat ben al contrari, Washington es planteja en privat la possibilitat d'imposar sancions a Smotrich pel seu impacte destabilitzador a Cisjordània, on ell també viu en una colònia il·legal d'acord amb el dret internacional, segons informen els mitjans israelians. Des del començament de la guerra, diversos països, fins i tot la Unió Europea, han imposat sancions als colons radicals que habiten als territoris ocupats, responsables d'actes provocatius contra els palestins i les seves propietats. Des del 7 d'octubre, més de 500 palestins han mort a la Cisjordània ocupada a causa de la violència de l'Exèrcit israelià i dels colons que actuen amb impunitat i sota la protecció dels soldats. ■

El repartiment dels càrrecs clau de la Unió Europea (UE) després de les últimes eleccions al Parlament Europeu ha desencadenat una batalla política, en què els governs, els grups parlamentaris i la presidenta de la Comissió Europea, Ursula von der Leyen, maniobren a contrarellotge per mirar de reforçar les seves posicions. L'objectiu de la cimera dels Vint-i-set del 27 i 28 de juny a Brussel·les és arribar a un compromís sobre la presidència de la Comissió Europea, del Consell Europeu i del Parlament Europeu i la direcció de la diplomàcia de la UE. El pacte requereix una majoria qualificada al Consell Europeu i absoluta al Parlament Europeu.

Al president francès, el liberal Emmanuel Macron, li urgeix tancar el pacte abans que les eleccions anticipades del 30 de juny i 7 de juliol puguin suposar una nova desautorització política massiva a la seva coalició governamental, que qüestionaria la legitimitat de les seves decisions a escala europea. La coalició macroniana fins i tot evita la imatge de Macron als cartells electorals a causa del rebuig que genera entre la població. En les eleccions europees més del 85% dels francesos van votar contra els partits macronians i la intenció de vot en la coalició governamental es limita al 22%, se-

Després de les eleccions al Parlament Europeu, arriba el repartiment de càrrecs clau. Populars, socialistes i liberals van buscar un acord en la cimera del 17 de juny, però la pugna segueix oberta.

Batalla pel poder a la UE

gons l'últim sondeig d'Ifop per al diari *Le Figaro* i la cadena LCI.

Per contra, la postfeixista primera ministra italiana, Georgia Meloni, considera que no cal còrrer. Meloni, que va sortir reforçada dels comicis europeus, lidera el grup euroescèptic d'extrema dreta Conservadors i Reformistes Europeus (ECR), que ha desbancat els liberals com a tercera força política del Parlament Europeu. Al grup pertanyen també el primer ministre txec, Petr Fiala, i els nacionalistes flamencs de l'NVA de Bart De Wever, guanyador de les eleccions belgues i previsible nou primer ministre. Meloni també considera poc legítim que el primer ministre holandès en funcions, el liberal Mark Rutte, derrotat en les eleccions de novembre del 2023, sigui qui decideixi sobre els llocs clau europeus, sobretot quan ja està

En clau europea

Eliseo Oliveras

pactat el nou Govern tutelat per l'ultradretà Geert Wilders. Els liberals, per no perdre més escons, mantenen els socis holandesos malgrat el seu pacte ultra, però tombaran a patir un daltabaix amb la sortida ja anunciada del partit euroescèptic de l'ex primer ministre txec Andrej Babis (7 escons).

Un principi d'acord sobre el repartiment de càrrecs va estar a l'abast de la mà entre populars,

socialistes i liberals a la cimera del 17 de juny, en la qual la popular Von der Leyen repetia com a presidenta de la Comissió Europea, el socialista António Costa assumia la presidència del Consell Europeu, la popular Roberta Metsola repetia com a presidenta del Parlament Europeu durant la primera meitat de la legislatura i la primera ministra estoniana, la liberal Kaja Kallas, assumia la política exterior de la UE, en substitució de Josep Borrell. Però el pacte va quedar en l'aire a causa de l'intent del Partit Popular Europeu d'acaparar gairebé tot el poder i quedar-se també amb la presidència del Consell Europeu durant la meitat dels cinc anys del mandat, en contra de la pràctica tradicional quan aquest càrrec ha sigut exercit per un popular (Herman van Rompuy, Donald Tusk) o un liberal (Charles

Michel). La marginació de Meloni i de nombrosos governs de les discussions va crear un ressentiment i un moviment de fons que podria afectar la cimera del 27 i 28 de juny. Els populars, liderats pel primer ministre polonès, Donald Tusk, van argumentar que amb socialistes i liberals sumaven 406 escons al Parlament Europeu, suficients per ratificar els nomenaments, per la qual cosa van descartar negociar amb Els Verds o amb Meloni i el seu grup ECR. L'ultra Llei i Justícia (PiS), principal rival de Tusk a Polònia, és el segon membre més important del grup de Meloni. Les competències de Kallas en política exterior més enllà d'Ucraïna i Rússia també comencen a qüestionar-se.

Informe retardat

Von der Leyen, que el 2019 va aconseguir l'aprovació del Parlament Europeu per un marge de nou vots, ha retardat la publicació de l'informe sobre l'Estat de dret, molt crític amb el retrocés de la llibertat de premsa a Itàlia amb el Govern de Meloni i a Grècia amb el primer ministre popular, Kyriakos Mitsotakis, per no perdre vots. La Comissió Europea tenia previst presentar l'informe el 3 de juliol i l'ha retardat fins després de la votació al Parlament Europeu de la continuïtat de Von der Leyen. ■

**IBERO
EXPERIA
SESSIONS**

MADRID BARCELONA

**ILE
EDE**

CARLINHOS BROWN
LA MARI DE CHAMBAO
ANA TIJOUX
PABLO CHILL-E
ATERCIOPELADOS
EL KANKA

Aliats bèl·lics

L'acord russo-nord-coreà de defensa mútua sacseja el vesper asiàtic

► EUA titlla de «greu amenaça» el possible enviament d'armes de Rússia a Corea del Nord arran del pacte anunciat en la visita de Putin a Pyongyang ► Seül exigeix el compliment de les resolucions de l'ONU

ADRIÁN FONCILLAS
Pequín

La cimera de Vladímir Putin i Kim Jong-un a Pyongyang aquesta setmana ha sacsejat el vesper asiàtic i amenaça de repercutir en altres conflictes globals. De Rússia i Corea del Nord, els dos governs que aglutinen més sancions d'Occident, s'esperaven vaporosos compromisos per a una creixent coopera-

ció, declaracions de solidaritat i crítiques a l'ordre capitanejat per Washington. Les expectatives es van materialitzar en un acord de defensa mútua i la possibilitat de l'intercanvi d'armament. Eren previsible els laments de Seül, Washington i Tòquio.

La península coreana n'és la més afectada. El Govern sud-coreà va convocar ahir l'ambaixador rus, Georgi Zinoviev, per exigir que Moscou aturi immediatament la

Kim Jong-un, de copilot, i Vladímir Putin, al volant, dimecres passat a Pyongyang.

cooperació militar amb Pyongyang, compleixi les resolucions de l'ONU i actuï amb la responsabilitat de ser membre del Consell de Seguretat. Putin ha intentat tranquil·litzar Corea del Sud repetint que l'acord no va dirigit contra cap país en concret i descartant que els seus veïns del nord estudiïn una invasió. Però al sud genera inquietud que la gran potència militar russa s'aliï amb el govern que periòdicament l'amenaça amb embolicar-lo en mars de foc i amb el qual segueix en estat de guerra, ja que l'armistici de 1953 mai va ser corroborat per un tractat de pau.

El director de Seguretat Nacional, Chang Ho-jin, ja va avançar dijous que estava considerant l'opció d'enviar armes a Ucraïna, en contra de la seva postura actual, tot i que va aclarir que esperarà a escoltar les explicacions de Moscou. Corea del Sud ha subscrit les sancions contra Moscou i ha enviat equipament no letal a Ucraïna, tot i que segueix una admirable política de no enviar armament a països que estan en guerra.

La seva implicació fins ara s'ha reduït a enviar carregaments de

municions als EUA per reemplaçar les que aquests enviaven a Ucraïna. Corea del Sud és una potència econòmica asiàtica que fa dècades que s'arma contra l'amenaça del nord. Els experts suggereixen que el seu Exèrcit disposa d'enormes reserves d'obusos que donarien una ajuda inestimable a Kíiv. És improbable que Seül, molt lligada amb

«Nosaltres també ens reservem el dret d'enviar armes a altres llocs del món», va afirmar Putin

Pyeongyang, obri un altre front. Putin, en el viatge a Hanoi, va advertir que seria «un error molt greu» que provocaria represàlies.

Inquietud als EUA

L'entrada de Rússia a la Península obriria un altre focus de tensió amb els EUA. Washington comptava, des del final de la guerra de Corea, amb desenes de milers de soldats al país, on practica maniobres periòdiques conjuntes davant les

costes nord-coreanes i, en cas de guerra, agafaria el timó també de les tropes del sud. L'acord d'aquesta setmana, globalment assenyalat com una amenaça de desequilibri, també pot entendre's com cert reequilibri.

Putin va justificar la nova aliança amb la presumpta presència de l'OTAN a Àsia. «Ja s'està movent a Àsia com una plaça permanent de residència. Això crea una amenaça als països de la regió, Rússia inclosa. Estem obligats a respondre i ho farem», va afirmar. El cert és que, malgrat que l'OTAN no és present a Àsia, Rússia i la Xina s'han mostrat preocupades per certs moviments, com la participació de Corea del Sud i del Japó com a convidats en la cimera de Madrid de l'any passat i l'anunci de la seva primera oficina al continent, prevista a Tòquio, que finalment va ser cancel·lada.

«Els que envien armes a Ucraïna pensem que no estan lluitant contra nosaltres, però nosaltres també ens reservem el dret d'enviar armes a altres llocs del món», va dir Putin. «No ho descarto», si això inclou Corea del Nord. ■

#EsPossible
holaluz CASA SEAT

elPeriódico
#afterwork

Jesús M. Sánchez
Deda de l'Il·lustre Companyia de Barce

04/07/2024 | 19:00 h

Un altre afterwork. **#EsPossible**. El Periódico us convida a l'**afterwork**, el proper dijous 4 de juliol, a les 19 h, a CASA SEAT (Pg. de Gràcia, 109 de Barcelona). Els assistents rebran un **obsequi** i els que no puguin assistir podran visualitzar-lo en **streaming**.

ASSISTIR GRATIS

Esdeveniment sostenible

elPeriódico

P

Participació > Opinió | Anàlisi | Entre Tots

La tribuna

Joan Tardà

Calàbria no era Camelot

El manifest de companys de la direcció d'ERC ha caigut com una llosa entre els militants al descobrir les lluites de poder. La crisi la solucionaran ells al novembre votant o no a qui es postuli per competir contra Junqueras

Que les organitzacions polítiques de l'esquerra catalana viuen moments difícils és tan evident com incontestable el creixent qüestionament dels quatre principis sobre els quals s'han basat: democràcia, drets humans, repartiment equitatiu de la riquesa i catalanisme. Caldria afegir-hi l'atac a la persona militant que opta per compartir una acció política per tal d'avançar eficaçment en el camí de fer realitat un anhel. Figura que en els darrers anys ha estat injuriada per un relat reaccionari que també ha abastat la del «sindicalista».

Res no ha estat gratuït ni espontani. Per a la reacció, tot ha fet baixada a redós dels canvis vertiginosos experimentats en la nostra societat, normalitzadors de la supeditació del bé públic i la justícia social a l'individualisme i al camp qui pugui. El resultat ha esdevingut prou catastròfic perquè el desprestigi de la política i de l'afiliació plani entre el gran públic i s'associïn perversament més amb els interessos personals que no pas amb l'altruisme.

En tot cas, les dades d'afiliació als partits d'esquerra evidencien una alarmant incapacitat per atraure les noves generacions. Una panòpia, doncs, d'incerteses de present i temors pel que vindrà. I confusions en les esquerres sobre com encarar les solucions, raó per la qual cadascuna de les forces catalanes d'esquerra hauria de resoldre llurs contradiccions tenint present aquest déficit. Per això la crisi oberta a ERC arran del Manifest promogut per una bona part dels companys de Junqueras en la direcció perquè renunciés a presentar-se com a candidat a la presidència en el pròxim congrés hagi despertat un interès que ultrapassa el marc estricte del seu partit.

Un cas especialment interessant, perquè es tracta d'una organització que, com a producte de la seva ideologia republicana, respon a una tradició d'organització en què l'horitzontalitat (assemblearisme) és més present que no pas en els partits de tradició marxista. En definitiva, un pregon protagonisme de la militància de base, aliena a la professionalització, que explica la maduresa palesada en els darrers anys a l'hora d'encarar el post 1. O.

Així ha estat com el compromís col·lectiu de la militància, malgrat no comptar amb la com-

Leonard Beard

plicitat de les altres potes de l'independentisme organitzat i a pesar de viure en un escenari presidit per la repressió, hagi permès a ERC compatibilitzar la gestió de les contradiccions que genera la governança en les distintes institucions amb la necessitat de guanyar la batalla ideològica de com aplicar una nova estratègia independentista per a una Catalunya i una Europa ben diferents de les del 2017.

Fer hegemònica, al capdavant, la idea que la resolució de conflicte nacional requereix tanta progressivitat, acumulació de forces i col·laboració amb el conjunt dels partits catalanistes com la complicitat amb les esquerres espanyoles, basques i gallegues. Una batalla no conclusa i prou gegantina perquè s'hagi hagut de pagar la penya de successives retrossos electorals.

És del tot exemplar com la militància d'ERC ha estat capaç de gestionar de manera ponderada el seu protagonisme en pro de l'estabilitat interna. Un tancar files i un deixar-se guiar pel seny i la solidaritat envers una direc-

ció compromesa en l'assoliment del bé superior de l'amnistia.

Per això va caure com una llosa l'inesperat Manifest. Un xoc psicològic sofert per la militància en descobrir que a la taula rodona dels seus dirigents la fraternitat competia amb estrictes lluites de poder. Crisi que, sortosament, la pròpia militància, tant el deu per cent que ha signat l'esmentat document com la resta, sabran metabolitzar-la a la manera republicana: votant o no al novembre els candidats que es postulïn per competir enfront de Junqueras i, per damunt de tot, debatent i contrastant idees.

Una vegada més, el republicanisme fa de llebre i ha esdevingut laboratori de com les esquerres hauran d'afrontar la regeneració, la manca de funcionalitat i l'augment de la participació democràtica en llurs organitzacions.

Celebrem, doncs, que la superació de l'atzucac resti en mans del «militant», arquetipus, tot fent servir una expressió recurrent en la literatura política republicana de les primeries del segle XX, de la «persona d'idees» lliurada a l'ideal. ■

Un altre cop, el republicanisme fa de llebre i s'ha convertit en laboratori de com les esquerres hauran d'afrontar la regeneració i la falta de funcionalitat

Joan Tardà és exdiputat d'ERC

Josep Maria Recasens
 PRESIDENT DE RENAULT ESPANYA

► El president de Renault Espanya és el principal candidat a la presidència d'Anfac, l'associació espanyola de fabricants d'automòbils. Recasens està disposat a encarar de nou l'escull que ha provocat la dimissió en aquest càrrec del president de Seat, l'incompliment de compromisos del Govern per facilitar l'electrificació del sector.

Mònica Batet
 ESCRITORA

► El premi amb més pedigrí a la millor novel·la publicada en llengua catalana l'any anterior, el Crexells, concedit per l'Ateneu Barcelonès, ha recaigut aquest any en 'Una història és una pedra llançada al riu', de Mònica Batet. La presidenta del jurat ha destacat que és un «homenatge a la tradició popular d'explicar contes, d'escoltar-los i de versionar-los».

Carlo Maria Viganò
 EXNUNCI ALS EUA

► El Vaticà estudia qualificar com a «cismàtic» i, per tant, excloure de l'Església catòlica l'arquebisbe i exnunci als EUA Carlo Maria Viganò. Els més exaltats opositors al pontificat del papa Francesc, com Viganò, es desqualifiquen a si mateixos no només pel seu conservadorisme, sinó per ser exponents de les teories conspiranoiques més trasbalsades.

Pressió estètica

Els talons, la reina i el feminisme

Ana Bernal-Triviño

Fa dies vaig publicar aquí els canvis de moda que fan les dones per estar més còmodes o davant les imposicions estètiques de la indústria «de la bellesa». Diversos missatges insistien que la reina Letizia Ortiz no era un exemple, perquè ha retirat els seus talons només per la seva malaltia. I a més (de vegades, amb insults) s'assenyalaven les seves operacions estètiques.

Potser el que per a unes no és exemple, per a d'altres, sí, depenent de cada moment vital. La monarquia ha sigut una institució amb normes internes dures per a les dones. Però dubto, per molts problemes de salut, que la reina hagués optat per unes vambes si li hagués passat fa anys. O que hagués adoptat la mateixa decisió la reina Sofia fa dècades, en cas de patir-ho. Ortiz, fins i tot en desfilades amb protocol, acudeix amb sabatilles i, potser ja és important, en un context estricte com en el

meu físic que afectaven la meua autoestima, per molt feminista que jo fos. No entenc que parlem de la salut mental i denunciem no criticar els nostres cossos, i es caigui en el mateix error. No entenc que dones que s'hagin operat estèticament hagin de ser insultades. Prefereixo debatre sobre idees i les necessitats inventades per la indústria, no de físics personals. Potser hi ha dones que mai reaccionin al que exposem, o potser d'altres ho facin amb el temps. Però no m'agrada recalcar els petits èxits d'algunes només perquè jo estigui en un «curs superior» de feminisme. Perquè d'altres em mirin per sobre de l'espatlla, no respondré igual.

De tota manera, quan llegia alguns comentaris sobre aquest tema dels talons, de no posar-se vestits fins i tot... em pregunto si coneixen la relació entre la moda i la feminista Gloria Steinem. Sí, utilitzava talons de menys o més altura en festes, de vegades botes de petit taló, vestits, mini faldilles o fins i tot transparències! I això no impedia que utilitzés també sabata plana i texans. Centenars de reportatges analitzen l'estil de Steinem. I, a hores d'ara, no cauré a negar la seva carrera feminista.

Jo, si m'obliguen a elegir, i malgrat tots els perills a una institució a la qual es pot donar suport o no, prefereixo una reina que faci discursos en què reconegui la violència de gènere o denunciï el tràfic. Sí, estic 100% a favor d'alliberar-nos i reivindicar una moda còmoda. I denuncio la violència sobre els nostres cossos que imposa la indústria de la bellesa, però no faré d'això un dogma estètic ni un atac contra dones que l'«incompleixin». Perquè potser alguna d'elles sigui més aliada amb els nostres drets que moltes d'altres amb xandall i sabatilles, però que neguin la violència masculista i hi votin en contra. ■

■ Ana Bernal-Triviño és professora de la UOC i periodista

qual viu, imposa el criteri de la salut tot i que sigui de manera temporal.

Tot i així, crec que, des dels nostres perfils en xarxes socials d'escassos seguidors i la nostra vida privada, poc podem imaginar com ha de ser viure sota la pressió externa de milions de mirades al voltant del món. Recordo quan vaig estar en un programa que veien sis milions de persones. Hi va haver crítiques sobre el

Ciència davant política ficció

Un dia desapareixerà la ceguesa

Martí Saballs

Escric a un dels nostres grans savis, Mateo Valero. Li demano al director del Barcelona Supercomputing Center una pregunta per a un altre gran savi: Tadeo Kanade, el gran inventor de la cirurgia a distància i la visió artificial, professor d'Informàtica i Robòtica de la Universitat Carnegie Mellon (EUA). A ell es deuen algunes de les grans innovacions tecnològiques dels últims 30 anys. Des del cotxe autònom fins a les retransmissions esportives de 360 graus i el reconeixement facial per ordinador. Kanade ha sigut un dels premiats per la Fundació BBVA en els guardons Frontera del Coneixement, que es van repartir a Bilbao dijous. Em concedeixen 20 minuts per conversar amb ell. Començo en una de les sales de la Fundació BBVA a Bilbao i acabo en un cotxe que porta al savi a una de les reunions de la seva pleníssima agenda.

«Pregunta-li si algun dia la intel·ligència artificial, mitjançant l'ús de la cirurgia, serà capaç d'acabar amb la ceguesa», em respon Valero. Tal qual, és la primera pregunta que li faig, citant el director del supercomputador. Kanade somriu d'orella a orella, pensa uns segons i comença una breu dissertació sobre com pot generar-se la visió artificial si s'aconsegueix captar els sistemes neuronals i etcètera. Sí, en definitiva, és la resposta. ¿Quan?, pregunto seguidament. Aquí Kanade és prudent: «No m'agrada fer pronòstics temporals. Fa molt temps que vaticinem que algun dia aquesta possibilitat es podrà produir». Tenint en

compte els avenços exponencials des d'un punt de vista tecnològic dels últims anys, el demà està més a prop. Treballs preliminars auguren el millor.

Que la ceguesa desaparegui no és una quimera. Com tampoc ho serà que un dia ja els cotxes vagin sols finalment o que puguem veure a través de les parets gràcies a nous descobriments òptics. Allò que fins fa quatre dies consideràvem ciència-ficció es va convertint en realitat.

El gran interrogant és com cada país anirà registrant i regularitzant aquests processos i aquí és on Kanade arrufa les celles i no descobreix res que no sapiguem: estem en mans dels polítics. I no tots els polítics, ni les seves capacitats, interessos i ideologies, són els mateixos. Establir les regles des de la política, a escales nacionals i internacionals, afecta tant els progressos tecnològics com els criteris comuns de defensa del planeta i dels seus recursos. En una altra conversa, el professor Partha Dasgupta, premi d'Economia, Finances i Gestió d'Empreses, ha estudiat la rellevància de defensar i preservar els recursos ecològics del planeta. Però, ¿com es pot fer quan el 80% dels grans territoris forestals depenen de règims

Establir les regles polítiques, a escales internacionals i nacionals, afecta el progrés tecnològic i la defensa dels recursos del planeta

per als quals la cura del medi ambient no és una prioritat? La seva resposta: generar un fons d'ajuda internacional ecològic i esperar que les polítiques siguin comunes i transparents. De la ciència a la política ficció. ■

■ Martí Saballs Pons és director d'informació econòmica de Prensas Ibéricas

¿I si això d'Esquerra no fos el de sempre?

Els periodistes estem aplicant sobre la conjuntura actual d'Esquerra Republicana tots els tòpics que arrossega al llarg de la seva història: des de l'assemblearisme fins a l'histrionisme passant per l'excés de l'emoivitat. Certament, alguns episodis d'aquesta crisi se cenyeixen a l'estereotip, especialment la negociació de la Mesa del Parlament per donar la presidència a Josep Rull o el congrés de la federació de Barcelona per decidir l'entrada en el govern de la ciutat. Però el context i els protagonistes són d'altres. No estem en la pugna dels anys 70 i 80 entre l'exili i l'interior; ni en els personalismes de dirigents procedents de diferents mo-

Albert Sáez

■ Director d'EL PERIÓDICO

viments independentistes com els Colom, els Carod o els Puigcercós durant els 90 i primers anys del segle XXI. L'actual generació de dirigents d'Esquerra es va forjar en les lluites universitàries, uns en el BEI i d'altres en la FNEC o en l'Associació Catalana de Professionals; van estar en el *sottogoverno* dels dos tripartits, i, finalment, van anar a buscar Oriol Junqueras per la seva popularitat mediàtica. I va portar els seus.

Algunes veus admeten en privat que els dos bàndols presumptament irreconciliables acabaran firmitant la pau perquè uns no tenen líder i l'altre no té quadros i perquè les confrontacions són més viru-

lentes entre els entorns respectius que entre Junqueras i Marta Rovira. El manifest ha tingut menys adhesions de les de situades, cosa que sempre passa, però evidencia que molts sospiten que Junqueras vol recuperar la presidència amb el suport de les bases per prescindir dels seus serveis. I ho consideren injust. I Junqueras també ho pensa d'alguns.

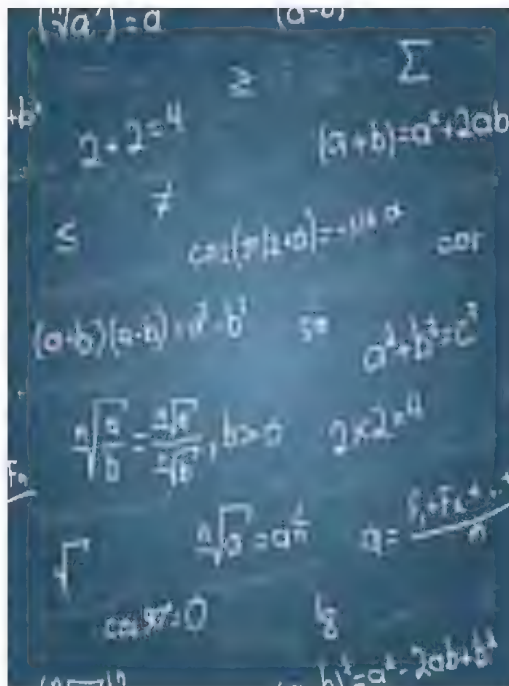
Esquerra ja no és el partit dels *salta-taulells* que deia Pujol. És un partit d'universitaris socialdemòcrates i classes mitjanes. Està en ebullició. El que hauria d'intentar és no paralitzar el país mentre arregla el seu i no tomar a exercir de les joventuts de Junts. ■

Editorial

A l'escola no li surten els números

Per primera vegada en cinc anys, en aquesta convocatòria de les proves d'accés a la universitat a Catalunya una matèria no ha arribat ni tan sols a una nota mitjana de 5. Com passa sistemàticament quan algun enunciat mal dissenyat o fora del programa s'ennuega als estudiants, els alumnes més damnificats han assenyalat que la prova tenia aquest any una especial dificultat. I hi ha hagut professors que han lamentat que les pautes perseguir en l'examen hagin arribat aquest any més tard de l'habitual, amb el curs començat. Però tot apunta que es tracta d'un problema molt més general que això.

Les alarmes sobre el baix nivell en matemàtiques dels escolars afecten en general molts sistemes educatius de països desenvolupats, amb simptomàtiques excepcions a l'Extrem Orient. No és una excepció l'espanyola, tot i que les dades són encara més preocupants en el cas de Catalunya. I aquestes advertències arriben molt abans de l'accés a la universitat, i més enllà de casos particulars: des de les proves de competències bàsiques de primària i ESO als resultats de l'informe PISA. Indicadors com aquests havien motivat el disseny, de cara al curs vinent, del Programa Florence per part de la Conselleria d'Educació, amb un canvi de model i una ampliació de l'horari de què es beneficiaran 120 escoles i 80 instituts. Tot i que amb menys abast de l'ambicionat a causa de no poder disposar d'una partida de 50 milions d'euros prevista en els pressupostos. Un exemple més de les conseqüències de l'estancament de la situació política a Catalunya que els partits semblen no tenir especial pressa a desbloquejar.

Des del punt de vista pedagògic, aquesta intervenció aposta per insistir en les estratègies d'aprenentatge competencial. Però una dificultat afegida, abans de definir solucions, és la d'ajustar el diagnòstic. És el baix nivell manifestat per la majoria d'estudiants el fruit de vells sistemes d'ensenyament que es resisteixen a ser modificats, o un símptoma que amb els nous enfocaments que estan passant a ser hegemònics no n'hi ha prou —o no són els adequats— per compensar altres déficits més estructurals que de mètode, com la crisi de la capacitat d'atenció i esforç, la formació del professorat de primària i la dificultat d'atraure especialistes a secundària? Informes com el de la Reial Societat Matemàtica Espanyola alerten d'uns currículums excessivament sobrecarregats, que s'haurien de centrar en canvi en les matèries i habilitats com l'àlgebra, la geometria i l'estadística. En qualsevol cas, els déficits no se centren en continguts concrets sinó en habilitats i competències generals: els mateixos estudis que alerten de les dificultats dels alumnes en el camp de les matemàtiques indiquen que no són menors tampoc en el de la comprensió lectora, i l'última onada de l'informe PISA ha ofert uns resultats decebedors, en el cas de Catalunya, en matèria de creativitat. En resum, el panorama és el de promocions d'alumnes amb problemes per connectar coneixements i habilitats, argumentar i expressar-se, solucionar problemes i detectar errors i fallàcies. Aquesta qüestió potser s'hagi d'abordar tornant a revisar coneixements bàsics o desenvolupant habilitats, però en cap cas amb la complaença de l'exigència mínima que moltes vegades acompanya alguns enfocaments docents. ■

Les alarmes no es limiten a la selectivitat o els continguts matemàtics, sinó a moltes altres competències

el Periódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

el Periódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directora adjunta:
Gemina Martínez.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (Coordinació informativa).

Joan Cañete (Audiències).
Bernat Gasu la (Última hora).
Rafa Julve (Multimèdia).
Xurxo Martínez (Gestió de canals).

Edició impresa:
Pilar García.

Panorama: Jose Rico.
Societat: Montse Baraza.
Barcelona: Meritxell M. Pauré.
Cultura: Leticia Blanco.
Esports: Francisco Cabezas.
Opinió i participació: Ernest Alós.
Imatge: Bárbara Favant.
Disseny: Joel Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Director General de Premsa
Ibèrica per Catalunya i Balears:
Félix Noguera.
Publicitat nacional:
Mercedes Otálora.
Publicitat: Ester Azuar Salvador.
Màrqueting: Anna Domènech.

Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Granvia de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Podeu llegir més cartes i publicar els vostres articles a:
www.elperiodico.cat/entre-tots

MEDI AMBIENT

Podar els arbres hauria de ser delictu

Lola Arpa
 PERATALLADA

Ara que s'ha aprovat la llei europea de restauració de la natura, ja seria hora que les amputacions a les quals els ajuntaments sotmeten l'arbratge de carrers i jardins i que acaben amb la seva vida, siguin considerades delictu ecològic contra el medi ambient. Cada metre quadrat de les seves copes, brancatge, fulles..., actuen, juntament amb els oceans, d'embarcals naturals del CO₂, que està ofegant els nostres pobles.

Considerant la inversió que representa (per al ciutadà) qualsevol procés de plantació i manteniment d'un arbre fins a aconseguir el seu tarannà natural al qual rarament arriba, precisament en un moment tan crític per al planeta, l'aplicació d'aquestes mutilacions s'hauria de considerar un greu delictu ecològic per privar-los dels seus desenvolupos naturals, complir les seves funcions i als ciutadans, del gaudi de tantes altres virtutats que ens ofereixen: ombra i frescor, per exemple. És urgent que el govern sancioni aquells consistoris que apliquen aquest ancestral costum i conscienciar-los del gran perjudici per al planeta. ■

FINANÇAMENT AUTONÒMIC

És necessari reformar el sistema

Álvaro Carpio
 RUBÍ

El finançament autonòmic porta anys en discussió, però mai s'ha arribat a acords entre els partits polítics. Encara queda en el record el famós pacte fiscal que Artur Mas va portar a Madrid per negociar amb Rajoy, cap el 2012, o el desig que Catalunya tinguí un concert econòmic com el del País Basc, que és una qüestió que ara proposa Esquerra.

Pedro Sánchez parla ara d'un finançament singular per a Catalunya, mesura criticada per tots

Àgora

Jugant perillosament

La política s'ha de fer al Parlament i no al jutjat

Francesc de P. Jufresa

Des de fa molts anys, massa, el PP ve jugant perillosament a fer política a través dels jutjats, no dubtant a posar de manifest qualsevol possible irregularitat del seu gran rival polític, el PSOE. Per exemple, en la causa Fílesa (1995), pel finançament irregular del partit, o fins i tot les clavegueres policials de l'Estat en l'assumpte GAL, que va esclatar el mateix any, i que va portar a asseure al banc dels acusats de la Sala Segona del Tribunal Suprem i a condemnar tota la cúpula d'Interior, ministre inclos. El sorprenent del cas és que quan els populars feien esclatar aquestes i altres qüestions als jutjats (encara em ressonen a les orelles les agres paraules de José María Aznar, invocant els suposats excessos del germà d'Alfonso Guerra, al Parlament, per recalcar aquell: «Vagi-se'n, senyor González»), no tinguin en compte les seves pròpies missions, com va posar de manifest el cas Naseiro, la doble comptabilitat del PP, o els batibolls econòmics de tot un vicepresident del Govern popular, com era Rodrigo Rato, per no parlar dels treballs que els feia el comissari Villarejo, entre altres assumptes en què s'ha vist arrossegat al banc dels acusats el grup popular.

Comprenc que Núñez Feijóo, acostumat a les majories absolutes en el seu virreinat gallec, estigui neguitós al veure que, elecció rere elecció,

malgrat guanyar, no aconsegueix formar Govern, ni tan sols sumant els seus vots amb la ultradreta, que a més s'està fragmentant, mentre que Sánchez, pactant amb partits d'un ampli espectre polític, ho aconsegueix. Però el parlamentarisme és implacable, perquè es tracta d'una qüestió de majories i de sumar escons, li agradi o no a Feijóo.

Li proposem que no torni a caure en aquests vicis del passat, que tan mal resultat li ha donat al PP, com sembla estar fent amb la causa que instrueix el jutge Peinado contra Begoña Gómez, i no satisfet amb això amb cap altra causa,

que pel que sembla ha incoat un jutge de Badajoz, contra el germà del president, per haver situat el seu domicili fiscal a Portugal i no pagar IRPF a Espanya, sempre, a querella de la mateixa associació Manos Limpias, especialista en extorsions.

De la causa contra Begoña no en parlaré, perquè seria repetir-me, però sí que afegiré que la rara actuació del magistrat ho és molt més des que, en compliment de l'article 27 del reglament (UE) per a

la creació de la Fiscalia Europea, aquesta ha decidit reclamar per a si la causa que instrueix el jutge. Com aquell qui res, Peinado ha dit que manté la citació de Begoña com a investigada, la qual cosa no té cap sentit jurídic, perquè el jutge, que no és ja competent, no ha de fer ni un acte més, i sens dubte no té totalment sentit des d'una consideració racional de la investigació judicial, ja que és una citació gratuïta, només de cara a la galeria fotogràfica.

I el jutge de Badajoz, que hi veu no sé quants delictes perquè el germà de Sánchez va fixar el domicili fiscal a Portugal, encara grinyola més, i situa les coses on sembla evident que estan, és a dir, en la càrrega judicial de Sánchez, per desbarcar-lo de la presidència del Govern, fent de nou un exercici de filibusterisme polític, a l'esgrimir constantment aquestes querelles en seu parlamentària, per demanar la seva dimissió, emulant Aznar.

I no vull acabar sense recordar, contra el que han dit alguns, que Sánchez, molt abans de pactar amb cap partit independentista, va ser qui va decidir concedir als presos per la causa del procés els indults que vaig sol·licitar personalment el desembre del 2019, immediatament després que la Sala Segona del Tribunal Suprem dictés aquella sentència que va encendre Catalunya. D'aquí ve el meu reconeixement al president i el desig que, una vegada per totes, en tinguin tots els partits que la política es fa al Parlament i no al jutjat d'instrucció. ■

■ Francesc de P. Jufresa
 és advocat penalista

costats, començant pel PP, malgrat que el 2012, en el seu programa electoral català el punt dos parlava de «finançament singular per a Catalunya». Les crítiques són també de líders autonòmics del PSOE, de Compromís i Chunta Aragonesista, que han amenaçat de retirar el suport al govern.

Totes les reivindicacions són vàlides, i és que són moltes les comunitats que tenen problemes de finançament i és veritat que Catalunya necessita millorar-lo, però també és just que totes les autonomies tinguin un finançament digno per millorar serveis públics. És necessari reformar el sistema actual i que sigui un «cafè per a tothom» financer. ■

JUSTÍCIA

Diverses vares de mesurar

Miquel González
 MANRESA

¿Com volem que creguem en la Justícia, en la separació de poders i en la independència judicial quan diàriament veiem aquesta mateixa Justícia fer servir diverses vares de mesurar? ¿Podem creure en la separació de poders quan s'empra la presidenta d'un Parlament per permetre que es faci un debat que exigeixen els ciutadans? Ara, persegueixen la família de Pedro Sánchez per fer caure el Govern, mentre s'absol la família del senyor Aznar, tot i que la seva dona vengués vivenda pública a fons voltor.

¿Podem creure en la independència judicial quan es persegueixen determinades idees polítiques i se'n toleren d'altres? ¿Té sentit jutjar Bárcenas per repartir diners a la cúpula del PP i no es persegueixi els que ho cobraven? ¿O que la Justícia encara no sàpiga qui és M. Rajoy, tot i que la policia l'hi va dir?

Suïssa li ha recordat tres vegades al jutge García Castellón que els actes de Tsunami Democràtic no són terrorisme, i ell es limita a encongrir-se d'espatlles. Estem farts d'actes jurídics que sempre beneficien el franquisme sociològic i de jutges que ens avergonyeixen quan contacten amb la justícia internacional. ■

PETARDOS CM®

CADA DIA, OFERTES PÀGINA SENCERA !

EMPORTA'T TOTS ELS ARTICLES

PER NOMÉS 53€ ~~87,50€~~

OFERTA PÀGINA II

DIVER PACK

500 BOMBETES GRANS

50 BOMBETES GRANS

10 BENGALS ALL STARS

10 BENGALS WUNDERKERZEN

5 BENGALS TRICOLOR

5 BENGALS MAX GOLD

**PACK
ESTALVI!**

CADA DIA, PACKS ESTALVI !

**+ DE 25 PACKS ESTALVI AL CATÀLEG,
BUSCAL'S**

DESCARREGA 'T EL NOU CATÀLEG !!

OBERTS TOTS ELS DIES, DE DILLUNS A DIUMENGE FINS EL 24 DE JUNY

COMPRA ON-LINE I REULL AL LOCAL SENSE FER CUES

PETARDOSCM@PETARDOSCM.COM

900 34 20 34 • PETARDOSCM.COM • 664 33 34 00

La sort

ONCE Divendres 21
41316 Sèrie: 002

Euro Jackpot

Divendres 21
2-22-24-30-40
Sols: 5-6

La Primitiva

Dijous 20
02-27-31-39-47-48
C: 20 R: 9 Jòker: 4008164
ENCERTANTS EUROS
6+R 0 POT
6 0 0
5+C 5 44.527,08
5 147 2.776,63
4 8.381 70,84
3 165.824 8,00
R 1,00

Bonoloto

Divendres 21
13-21-34-39-40-47
C: 17 R: 7
ENCERTANTS EUROS
6 0 POT
5+C 2 69.941,42
5 65 1.076,02
4 3.880 27,04
3 72.380 4,00
R 0,5

Euromilions

Divendres 21
03-04-07-11-17 E: 3-12
EL MILLIÓ: DGZ72391
ENCERTANTS EUROS
5+2 0 EUROPOI
5+1 14 86.983,14
5+0 44 6.468,44
4+2 74 1.197,96
4+1 3.055 53,45
3+2 3.238 53,31
4+0 6.419 18,89
2+2 40.818 14,85
3+1 91.280 7,41
3+0 204.607 6,15
1+2 198.681 7,67
2+1 1.030.776 4,66
2+0 2.392.296 3,23

La 6/49

Dimecres 19
04-08-28-35-36-38
C: 29 R: 9 Jòker: 143131
EUROS
6/6 1.000.000,00
5/6+C 33.215,95
5/6 1.716,94
4/6 85,84
3/6 9,70
R 1,00

La Grossa del divendres

Divendres 21
46130 S: 16

El Trio

Divendres 21 674/427

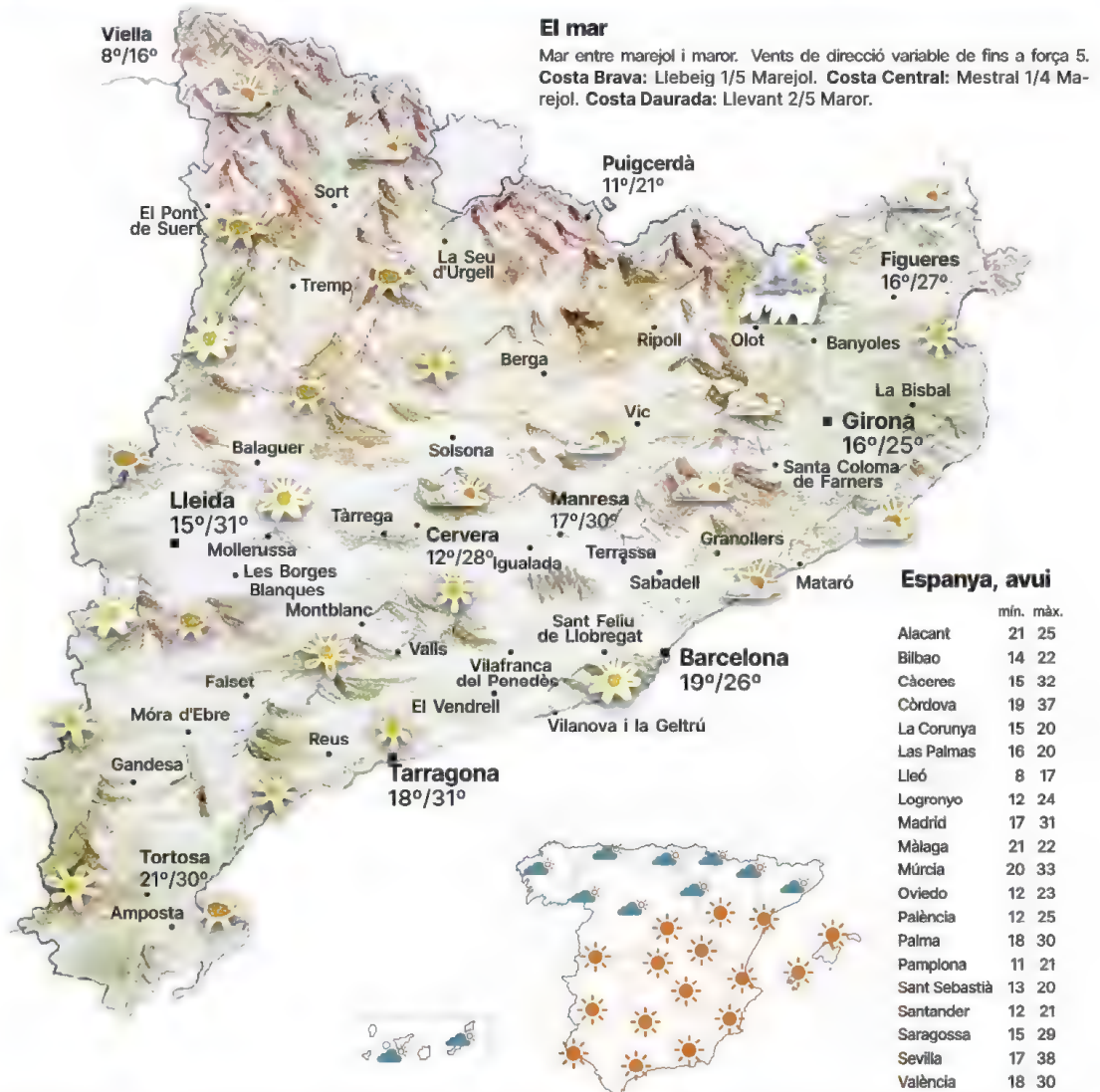
El temps

Avui, a Catalunya

Boirines al matí a l'interior i al litoral nord. Cel poc ennuvolat tendint a intervals de núvols al terç nord amb xàfecs ocasionals al nord-est i al Pirineu. Temperatures mínimes sense grans canvis; màximes en lleuger ascens. El vent bufarà de l'oest rolant a component est al litoral.

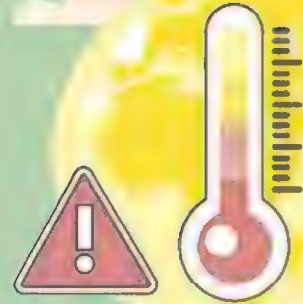
Precipitacions febles

Demà. Assolellat. Temp. igual. **Dilluns.** Núvols i pluja. Temp. en descens. **Dimarts.** Poc ennuvolat. Temp. igual.

Món, avui

	mín. màx.		mín. màx.		mín. màx.
Andorra la Vella	9 17	Praga	16 30	Mont-real	18 26
Berlín	17 26	Roma	20 34	Nova York	21 32
Brussel·les	12 18	Buenos Aires	12 16	Pequín	22 30
Estocolm	12 20	Caracas	19 24	Rabat	15 28
Lisboa	15 25	Doha	33 41	Rio de Janeiro	17 25
Londres	14 22	Johannesburg	9 18	Santiago de Xile	4 7
Moscou	12 20	Manila	26 32	Singapur	24 29
París	15 20	Mèxic	14 19	Sydney	6 15

RISC AMBIENTAL PER AL PLANETA

Els científics veuen signes de debilitament a la principal artèria que regula el clima, però la falta de dades els impedeix determinar quan es consumarà aquesta fractura i quin abast podrà tenir a l'hemisferi nord.

El possible col·lapse del gran corrent de l'Atlàntic amenaça el clima d'Europa

VALENTINA RAFFIO
Barcelona

El debat sobre el possible col·lapse d'una de les grans artèries que regula el clima terrestre ha tornat a ressorgir carregat de polèmica. En les últimes setmanes, després de la celebració d'un congrés científic i la publicació de diversos missatges en xarxes socials, s'ha tornat a parlar de l'empitjorament dels signes vitals del gran corrent de l'Atlàntic (més conegut com a AMOC, per la seva sigla en anglès), el seu possible col·lapse en les properes dècades i el seu impacte en el clima de l'hemisferi nord. En aquest sentit, hi ha fins i tot qui ha especulat que, en cas de passar, Europa en podria veure immersa en una enorme glaciació o una edat de gel. «No hi ha evidència científica que anem cap a una glaciació, però la situació és greu», explica la física i meteoròloga Isabel Moreno.

Fa uns quants anys que la comunitat científica adverteix sobre el deteriorament del gran corrent oceànic que transporta aigua calenta del sud cap al nord i aigua freda en sentit invers. Els registres indiquen que aquest sistema, que funciona com una gran cinta transportadora global, s'està debilitant i tornant cada vegada més inestable a causa de fenòmens com, per exemple, l'augment de la calor superficial de les aigües i les enormes intrusions d'aigua dolça derivada del desgel de les zones polars del planeta. Són diverses les

anàlisis que han advertit que, en cas de continuar així, aquesta artèria climàtica del planeta es podria fracturar de manera completa o parcial en les properes dècades, segons els més pessimistes, o cap a finals de segle, segons els més escèptics. Però quina solidesa tenen aquestes hipòtesis i, sobretot, com sabrem quan estiguem arribant a un escenari de col·lapse de l'AMOC?

Gran part de la incertesa sobre què passarà amb aquesta artèria climàtica té a veure justament amb les llacunes de dades per conèixer el seu estat de salut en temps real i amb la complexitat dels models matemàtics per pre-

dir la seva evolució. Segons explica Pablo Ortega, investigador del Barcelona Supercomputing Center (BSC-CNS) i expert en models oceànics, fa només unes dècades que disposem d'instruments dedicats a recollir sistemàticament dades sobre un punt concret d'aquest corrent oceànic per indicar-nos el seu estat i ajudar a pre-

«No hi ha cap evidència científica que anem cap a una glaciació, però la situació és greu»

dir la seva evolució. Les dades recopilades mostren una «clara tendència al debilitament del corrent» a la zona, tot i que, matisa Ortega, no sabem si aquest fenomen és localitzat o de gran abast.

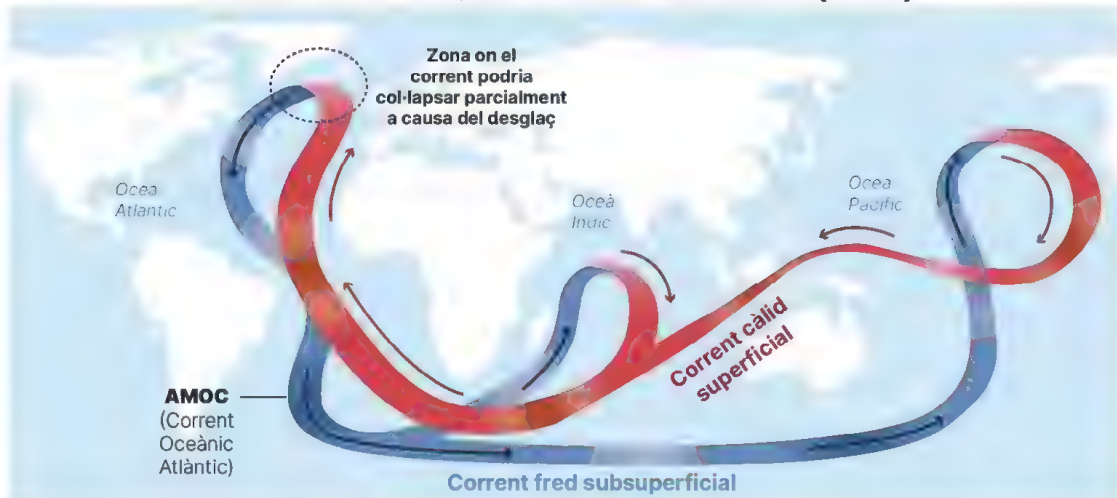
L'altre gran problema té a veure amb els models matemàtics per intentar predir el comportament d'aquests grans corrents d'aigua. «La majoria dels models, basats en complexes fórmules matemàtiques que reflecteixen processos físics que es produeixen a les aigües, encara no tenen prou resolució per predir amb exactitud què passarà amb aquest fenomen», afegeix l'investigador. En aquest sentit, explica, «molts models no

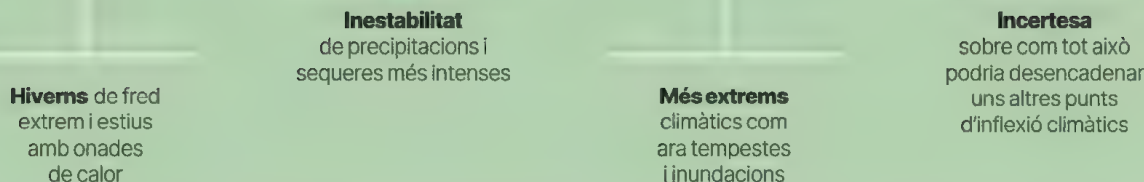
inclouen factors clau com l'impacte del desgel de Groenlàndia». «Al superordinador de Barcelona hem pogut realitzar simulacions sobre què podria passar en els propers 20 anys i les conclusions són clares. Com més avanci el desgel, més es debilitarà l'AMOC. En les properes dècades podríem veure un debilitament de fins a un 10%», explica.

Alerta important

Segons recull una anàlisi recent publicada a *Climàtica*, els últims estudis sobre el tema apunten a entre el 35% i el 45% de possibilitats de col·lapse en els propers anys de l'anomenat gir subpolar,

EL RECORREGUT DEL CORRENT OCEÀNIC ATLÀNTIC (AMOC)

una de les parts essencials de l'AMOC situada al sud de Groenlàndia. Stefan Rahmstorf, un dels màxims experts mundials sobre el tema, afirma que aquesta part del corrent oceànic global es podria col·lapsar al llarg d'aquesta dècada a causa de l'escalfament global. Això no implicaria necessàriament un col·lapse total de tota aquesta gran artèria climàtica, però sí que seria un senyal d'alerta important. «Aquest problema, que és greu sense necessitat de desinformar, és ple d'incerteses i una gran certesa: cal deixar d'escalfar el planeta», diuen Isabel Moreno i Edu Robaina en l'article.

No és la primera vegada que el planeta s'enfronta a un possible col·lapse d'aquesta gran artèria que regula el clima terrestre. En el passat, fa desenes de milers d'anys, ja es van produir interrup-

És el primer cop que el fenomen es podria produir «a causa de la activitat humana»

cions totals o parcials de l'AMOC durant alguns segles. Però mai en les condicions actuals. «És la primera vegada que aquest fenomen es podria produir a causa de l'activitat humana. També és la primera vegada que es podria produir en una situació en què hi ha un excés de diòxid de carboni a l'atmosfera, una cosa també causada per la nostra espècie. I potser el que més preocupa és que és la primera vegada que tot això s'està produint a un ritme més accelerat», explica la investigadora Isabel Cacho, geòloga i especialista paleoclimàtica de la Universitat de Barcelona (UB).

Els especialistes coincideixen a assenyalar que un col·lapse de l'AMOC tindria conseqüències sobre una bona part del clima terrestre. Sobretot, al nord d'Amèrica i d'Europa, des de la península Ibèrica fins al Regne Unit i també la regió d'Escandinàvia. ■

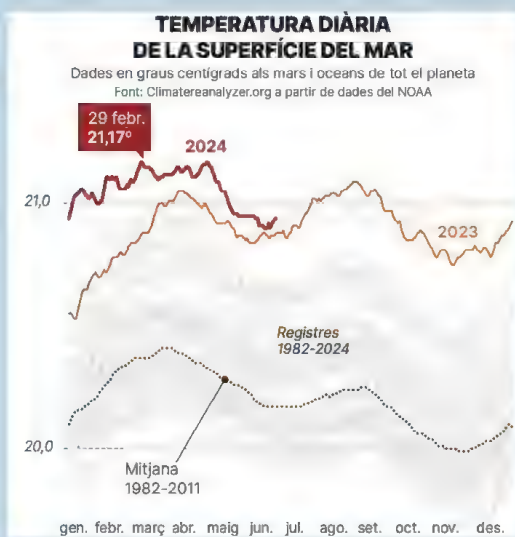
Fa tres anys que el Mediterrani registra entre 150 i 200 dies d'onada de calor a les seves aigües, en comparació amb els entre 10 i 30 habituals en la dècada dels anys 80.

Els oceans encadenen gairebé 500 dies de rècord de temperatures

V.R.
Barcelona

Tots i cada un dels dies des del 17 de març de l'any passat fins ara, la temperatura global dels oceans ha marcat una xifra rècord. Segons indiquen els registres, en aquests moments els oceans del planeta encadenen una ratxa de gairebé 500 dies seguits de temperatures excepcionalment altes i de successius rècords de calor. Per primera vegada des que existeixen registres, a més, els termòmetres marins han marcat temperatures per sobre dels 21 graus durant 100 dies seguits. Es tracta de xifres fins ara inèdites que, a mesura que avança la crisi climàtica, s'estan convertint en una preocupant nova normalitat. «Mai s'havien registrat xifres tan elevades i molt menys durant tant temps. Estem davant una situació inèdita», diu Francisco Pastor Guzmán, de l'àrea de Meteorologia i Climatologia del Centre d'Estudis Ambientals del Mediterrani (CEAM).

A finals de febrer, la temperatura mitjana dels oceans del planeta va arribar a la xifra més alta mai registrada: 21,2 graus centígrads. Aquesta marca, que al seu dia va semblar inèdita, es va mantenir durant gairebé una setmana a principis de març i després es va tornar a registrar durant uns quants dies més a

finals d'abril. En total, segons assenyalen els registres de la plataforma *Climate Reanalyzer*, ja s'ha arribat a aquest rècord en 20 dies aquest any. Durant el primer semestre de l'any, la temperatura mitjana dels mars del globus ha oscil·lat al voltant dels 21 graus, que suposa un grau més respecte als valors mitjans registrats des dels anys 80 fins ara.

La situació es repeteix pràcticament igual, però amb valors encara més extrems, a l'Atlàntic Nord. En aquestes aigües també s'està vivint una llarga

ratxa de rècords continus de temperatura. Des de març de l'any passat, cada dia s'hi ha registrat la xifra més alta mai observada per a la seva època. Entre agost i setembre es van superar, per primera vegada des que existeixen registres, els 25 graus de mitjana de temperatura de les aigües i es va establir el rècord absolut en 25,4 graus. Els valors observats aquest any són encara més elevats que els de l'any anterior i, segons els registres, tot apunta que seguiran en augment de cara als pròxims mesos. Aquestes xifres, tot i que

a priori es puguin veure aparentment llunyanes, també s'estan reflectint a les costes espanyoles, concretament al Mediterrani. Segons explica Pastor Guzmán, «fa almenys 40 anys que s'observa un augment constant de la temperatura superficial de les aigües del Mediterrani, però el que ha passat en els últims tres anys implica un salt molt abrupte i sense precedents».

Espècies afectades

Des del 2021 fins ara, els registres constaten un augment exponencial de les temperatures en aquesta zona i de rècords de calor sense precedents. Ja fa tres anys que la quantitat de dies en què es registren valors que corresponen a l'onada de calor marina és d'entre 150 i 200, en comparació amb els entre 10 i 30 que eren habituals als anys 80. També s'han registrat per primera vegada temperatures de més de 30 graus en diversos punts de les costes mediterrànies.

L'augment de la calor als oceans no únicament es reflecteix en els termòmetres, sinó que, segons adverteixen els experts, també té múltiples impactes tant en els ecosistemes marins com en el clima terrestre. Per aquest motiu, ja fa anys que els biòlegs adverteixen que aquests fenòmens estan causant episodis de mortalitat massiva d'espècies. ■

EDUCACIO

És la primera vegada en cinc anys que es registra a Catalunya un suspens generalitzat en una matèria en les proves d'accés a la universitat. Els experts analitzen les raons d'aquests mals resultats en la selectivitat.

Menys hores i un temari complex limiten l'aprenentatge de matemàtiques

OLGA PEREDA
Madrid

Malgrat el 97% d'aprovat, la selectivitat d'aquest any a Catalunya deixa una matèria en vermell en el còmput global de qualificacions, una cosa que no passava des de feia cinc anys. Les matemàtiques, com ja van advertir els xavals després de l'examen, han sigut l'os de la convocatòria i han deixat una puntuació mitjana de suspens, un 4,87. La prova forma part de la fase obligatòria de la PAU (Prova d'Accés a la Universitat) i és la matèria de modalitat de què s'examinaven els 16.800 alumnes que havien cursat el batxillerat científic i el tecnològic.

Aquests joves són els que el 2022 (quan cursaven quart de l'ESO) van respondre l'informe PISA que ha donat resultats catastròfics a Catalunya. Aquest informe revelava que precisament en matemàtiques l'alumnat català era el que, després del de Mèlilla, més punts perdia en el període comprès entre el 2018 i el 2022.

Des del 2012 al 2018, l'alumnat de tot el món va experimentar una tendència descendent en matemàtiques, segons va constatar la prova internacional PISA, que va reflectir que els estudiants espanyols de 15 anys (4t d'ESO) havien perdut cinc punts. Lluny d'esmor-teix-se o recuperar-se, la caiguda va continuar. El 2022, una vegada travessada la pandèmia de coronavirus, Espanya va empitjorar els seus resultats en matemàtiques i es van tornar a perdre vuit punts. Entre el 2012 i el 2022, segons l'informe PISA, l'alumnat català ha perdut 24 punts en matemàtiques (més o menys un curs).

Pla de reforç

Al gener, el president del Govern central va anunciar un pla de reforç en matemàtiques –també en comprensió lectora– per a l'escuela pública i concertada. L'objectiu governamental és que la comprensió lectora abraci tota l'educació primària i secundària, mentre que el suport extra a les matemàtiques se centrarà en els cur-

La primera olimpiada matemàtica catalana femenina, a la UPC, al gener.

sos que van des de 3r de primària fins a 4t d'ESO. Més enllà de l'anunci, caldrà veure com s'implanta el pla, si és que s'implanta (necessita partida econòmica).

¿Què ha passat perquè els estudiants catalans suspenguin les matemàtiques? La pregunta és complexa i més encara la seva resposta, adverteix el professor de matemàtiques d'un centre català d'alta complexitat. El docent explica alguns factors que, segons la seva opinió, han contribuït a la mala nota: la reducció horària de l'assignatura a 1r de Batxillerat (de quatre a tres hores) i el fet que les pautes de la selectivitat hagin arribat aquest any més tard als centres. «Ens les van donar una vegada que estava començant el

El problema no és específic del Batxillerat, ve del l'ESO, afirma un docent

curs. És un error. Les pautes han d'arribar al setembre, i si hi ha canvis importants, a 1r de Batxillerat i no a 2n», adverteix.

En tot cas, el professor destaca que el problema amb les matemàtiques no és específic de batxillerat sinó que s'arrossega des de l'ESO. Fins i tot, des de primària. «S'ha perdut la cultura de l'esforç. No eduquem els estudiants en el fracàs», adverteix després de deixar clar que, pel que fa a la repetició de curs, hem passat d'un extrem a l'altre. «Hem passat de tenir molts xavals repetidors a cap. Si passes de curs un estudiant malgrat tenir assignatures suspeses, els deixes veure que no és important treballar, que es passa de curs igual», destaca. Segons la llei educativa

Maite Cruz

actual, la LOMLOE, els alumnes poden aprovar Batxillerat amb una assignatura suspesa (només una). «¿Què passa si aquesta assignatura és matemàtiques?», reflexiona aquest professor.

Fa anys que la Reial Societat Matemàtica Espanyola (RSME) alerta del problema i posa a sobre de la taula propostes de millora. El 2019, va publicar el *Llibre blanc de les matemàtiques*, en què avisava dels currículums «sobrecarregats i repetitius». De fet, moltes famílies contempen amb estupor com el currículum matemàtic de 2n de Batxillerat és tan difícil i tan extens que no dona temps a estudiar-lo bé a classe. Fins i tot els estudiants amb bones notes en matemàtiques durant tota la seva vida escolar ensopeguen en aquest curs atesa la complexitat que agafa l'assignatura i la poca quantitat de temps per incloure tot el temari. És molt freqüent trobar famílies que recorren a professors privats perquè els seus fills aconseguixin aprovar.

Disfrutar des de petit

A l'hora d'aprendre matemàtiques no n'hi ha prou amb el càlcul, sinó que fa falta desenvolupar la capacitat de pensament abstracte. El document de la RSME aposta per fomentar a les aules tres matèries. La primera, l'àlgebra, disciplina que permet el pas de la numeració al pensament abstracte. La segona, la geometria per potenciar la capacitat de raonament i la resolució de problemes. La tercera, l'estadística i la probabilitat per ser capaços d'analitzar les dades i impulsar el pensament crític. El *Llibre blanc de les matemàtiques* recull altres propostes de millora, com la baixada de ràtios, els desdoblaments d'aules i els canvis en la formació matemàtica dels futurs professors.

«Per saber matemàtiques les has d'entendre i disfrutar des de petit», destaca Clara Grima, professora de Matemàtica Aplicada a la Universitat de Sevilla. Demana també a les famílies que parin de deixar anar inútils mantes com «les matemàtiques a l'escola no eren el meu punt fort i no m'ha anat tan malament en la vida». ■

Futbol sala

L'equip d'alevins creat per un mestre de l'institut-escola contra l'absentisme va guanyar el campionat de Catalunya després d'imposar-se 4-3 al Barça Escola. «Per a tot l'equip és un honor representar el barri», afirmen els jugadors.

El 'dream team' de l'IE la Mina

HELENA LÓPEZ
Sant Adrià de Besòs

Als seus 12 anys, Javi Heredia explica amb veu dolça i un més que notable català l'emoció que senten després de guanyar dissabte la final del campionat de Catalunya de futbol sala ni més ni menys que contra el Barça Escola. «Va ser un partit molt difícil, ens va costar moltíssim, però vam saber aguantar i treballar com a equip i vam guanyar 4-3», explica aquest jove alumne de sisè de primària de l'IE La Mina, un dels set jugadors del sorprenent equip de l'escola. «Quan l'àrbitre va xiular el final del partit ens vam posar molt contents i vam començar a cantar '¡campeons!' d'alegria, però primer vam saludar i vam voler donar l'enhorabona al Barça, perquè cal saber jugar, perdre i guanyar, i el primer és el companyerisme», prossegueix el petit, tan bon orador com jugador.

Relata la seva experiència després de l'emocionant passadís que els va dedicar tot el centre dilluns passat. «No pensava que arribaríem tan lluny; per a tot l'equip és un honor representar el barri i que tothom sàpiga que l'equip de futbol sala de l'IE La Mina ha guanyat el campionat de Catalunya i que per ser gitano o marroquí no ets pitjor ni millor que ningú», diu el petit futbolista.

Genaro Llagaria és l'orgullós tutor del Javi, a més del seu entrenador de futbol sala. Entregat mestre de l'IE La Mina des de fa sis anys, va formar l'equip «principalment per millorar l'assistència dels nens i les nenes a l'escola; per fomentar uns hàbits saludables i que els alumnes que volguessin jugar no passessin tant temps al carrer i poguessin fer l'activitat fora de l'horari escolar».

Entrenen dos dies a la setmana i els partits es juguen els divendres a la tarda, així que ocupen tres tardes de la setmana. «Aquest curs hem fet un equip aleví amb set nens i hem tingut la sort de jugar la final contra el Barça Escola, una experiència meravellosa per als nostres nens», assenyalava el mestre, que així mateix confessa que, «amb el caràcter del barri, sabem que teníem la nostra oportunitat

L'equip d'alevins de l'IE la Mina, diumenge a Tortosa després de guanyar al Barça.

«Són famílies molt agraïdes: si els dones una mica, t'ho donen tot», diu l'entrenador

«El més important és l'actitud i el bon comportament de nens i pares», afirma l'escola

si jugàvem com sabíem i posant-li totes les ganes».

Guanyar una final al Barça és guanyar una final al Barça i les coses bones agraden a tothom, però sobra dir que en aquesta història la victòria de dissabte és només la llaminera anècdota. El gran èxit de l'equip, possible només gràcies a l'èpica implicació dels docents el Genaro entrena els nens tres tardes per setmana després de portar

la seva tutoria— va arribar ja abans de jugar el partit: aconseguint omplir un autobús un dissabte al matí per passar el dia a Tortosa, amb els jugadors, les seves famílies i els seus mestres (Marta del Campo, la directora de l'escola, els va fer de reportera durant tot el dia, immortalitzant cada partit).

El reflex més bonic

«Aquest és el reflex més bonic i més sentit del que som l'institut-escola, que realment som una gran família. Em sento molt orgullós de formar part d'aquesta escola i d'aquest equip; és una experiència meravellosa poder compartir temps amb aquests nens i les seves famílies fora de l'horari escolar», continua explicant el Genaro, que afegeix que «són famílies molt agraïdes: si els dones una mica i veuen que et preocupes pels seus fills, t'ho donen tot».

El mestre i la directora coincideixen que, per a l'escola, «el més important és l'actitud i el bon comportament» que els nens i les famílies tenen cada partit». «Normal-

ment rebem felicitacions, i, abans de guanyar la lliga, hem rebut el premi als valors, per a nosaltres el millor de tots», apunten.

Abans d'arribar a la final amb el Barça van guanyar la lliga dels centres del Consell Esportiu del Barcelonès Nord. Va ser una primera victòria ja molt important: no van perdre un sol partit sent un dels consells esportius més forts, ja que van competir contra clubs de Santa Coloma i Badalona, el bressol del futbol sala català.

A ulls de la directora, el fet de guanyar el Barça també ha sigut molt important per a ells perquè «no es pot comparar l'entorn on han de viure els nens d'aquest equip amb el que viuen els nostres, un equip de la Mina amb nens gitans molt treballadors i lluitadors: per això han guanyat», diu Del Campo, emocionada per l'esforç dels alumnes i pel compromís i l'entusiasme de l'entrenador, «un mestre amb moltes ganes de millorar la vida dels nens» i que fa una feina «extraordinària» a l'escola. Molt més que guanyar el Barça. ■

CRITERI ÚNIC

BCN i altres municipis s'adhereixen al decàleg sobre el padró

EL PERIÓDICO
Barcelona

La Conselleria d'Igualtat i Feminismes de la Generalitat ha impulsat un decàleg per unificar criteris per a l'empadronament municipal, i el document ja suma les primeres adhesions de grans localitats, com els ajuntaments de Barcelona, Girona, Lleida, el Prat i Reus i a més de la Diputació de Tarragona. El document, que s'ha treballat conjuntament amb el món local, ha sigut firmat també per l'Associació de Micropobles de Catalunya, la secretaria de Govern Locals de la Generalitat i la Conselleria d'Igualtat i Feminismes, segons va informar ahir el departament a través d'un comunicat. El director general per a la Promoció i Defensa dels Drets Humans de la Generalitat, Adam Majó, considera que és una «eina fonamental perquè els ajuntaments puguin acordar criteris inclusius i realistes per no deixar enrere cap veï».

No en va, l'empadronament en el lloc de residència és un dret i és també una obligació de totes les persones que viuen en un municipi, i ahir és la porta d'entrada a altres drets reconeguts com l'educació i la salut. Les mesures del decàleg passen per resoldre les sol·licituds de padró amb celeritat i sempre abans de tres mesos; notificar les denegacions del padró amb una argumentació motivada; o bé empadronar les persones que visquin de manera irregular en una vivenda.

Barraques i caravanes

També acceptar les infravendes com les barraques o les caravanes; que en el cas de persones en situació de sensellarisme o sense domicili fix s'indiqui com a adreça la de l'ajuntament, la de l'alberg municipal o una altra; o fer prevaler el deure d'empadronament quan no es pugui acreditar una propietat o lloguer; entre d'altres. ■

OLGA PEREDA
Madrid

— Les cures als fills petits i als pares grans i dependents estan asfixiant la generació sandvitx, que té cara de dona. Quina reflexió li mereix?

— Parlem molt de qui cuida i no tant de qui no cuida. Si estan cuidant tant les dones és perquè els homes no ho estan fent. Si que estan més involucrats en la criança. Els permisos intransferibles han començat un canvi cultural. Però en l'atenció a persones dependents hi ha diferència entre el temps de les dones i el dels homes. Així que la primera crida és a la corresponsabilitat en les cures.

— Quina paraula tan important: 'cures'.

— Sense cures no hi ha vida. Les famílies són cada vegada més petites, els fills i filles resideixen en diferents llocs i vivim més anys. Corresponsabilitat és la paraula. Primer dels homes, però també de les institucions, amb polítiques de conciliació i cures. I també d'altres agents, com les empreses. Parlo d'horaris laborals i d'entendre que les persones necessitem temps per cuidar. No es tracta de polítiques de conciliació perquè les dones continuïn cuidant, cal buscar altres mecanismes perquè els homes assumeixin la seva responsabilitat.

— ¿Què falta perquè els homes cuidin la gent gran?

— Hi ha una qüestió cultural i d'avaluació de l'acte de dutxar el pare o la mare dependent i canviar-li el bolquer. És diferent criar amb un projecte de vida cap endavant o acompanyar un procés de deteriorament físic cap a la mort.

— Els homes han agafat la cura bonica.

— El menys dur, el més il·lusonant. Les cures estan poc valoritzades perquè les fan les dones o les fan les dones perquè estan poc valoritzades? No tinc resposta. Les cures han desaparegut de l'agenda pública i hi han de tornar.

— ¿Amb quin objectiu?

— Les cures estan en l'origen de les bretxes de gènere que tenim en la societat. La bretxa salarial s'ha reduït amb polítiques, però nosaltres reduïm la jornada i el sou, demanem excèdencia per cuidar. Si des de l'àmbit públic no som capaços de canviar el sistema, aquesta bretxa salarial continuarà així per molt que toquem el mercat laboral. Volem un sistema de cures públic assequible que no depengui del teu compte corrent o de si tens xarxa familiar, que tinguis de dret a ser cuidat en condicions dignes. Aquest és

Clara Rodríguez

Rosa Martínez, a la seu del ministeri.

Rosa Martínez

Llicenciada en Ciències Polítiques, ostenta la Secretaria d'Estat de Drets Socials amb un objectiu clar: transformar el model de cures a les persones dependents.

«Si les dones estan cuidant tant és perquè els homes no ho estan fent»

«És diferent dutxar el teu pare o la teva mare dependent que atendre els fills»

l'horitzó que marquem en l'estratègia que hem aprovat.

— ¿A qui està dirigida aquesta estratègia?

— A quatre grups. Nens i adolescents en sistema de protecció, persones grans, persones amb dependència i persones sense llar.

— L'estratègia no parla d'augmentar places de residències públiques. ¿Per què?

— L'estratègia és un horitzó. Tots pensem que quan tenim algú de la

nostra família que necessita cures, la solució és una residència. És a dir, segons això, les polítiques han d'anar dirigides a augmentar les places disponibles. Nosaltres pretenem dir que hi ha altres maneres d'organitzar les cures i que ja són operatives en altres països. No sempre cal anar a una residència.

— ¿Quina és l'alternativa llavors?

— Augmentar l'ajuda a domicili i l'assistència personal, afavorir les xarxes comunitàries, els centres de dia... No hi ha un únic camí. Amb fons europeus hem finançat 20 projectes pilot que demostren que és possible. Fa 20 anys també era una cosa impensable descarbonitzar l'economia per la crisi climàtica. És possible i necessari organitzar d'una altra manera les cures. Parlem de respectar els drets. Quan hi arribem ens agradarà poder triar, per exemple, amb qui dormim.

— O què esmorzem, sí. Però ¿no és una mica utòpic?

— Hi ha països que ja funcionen així. I els projectes pilot que hem emprats per diverses autonomies també ho demostren. Cal que construïm una estructura i incrementar el finançament. L'acord d'acreditació de centres residencials de la legislatura passada va en aquest sentit. Cal transformar els centres residencials cap a models més humans.

— L'estratègia també pretén que el treball professional de les cures sigui laboralment atractiu i socialment reconegut. ¿Què en dirà la patronal?

— És la primera a assumir que s'han de millorar les condicions del sector. Tenim un problema de déficit de professionals per treballar en el sistema. Hi ha poca gent formada i, fins i tot tenint la formació, molts no hi volen treballar per les males condicions i els mals sous. Segons les estimacions de l'OCDE, el 2033 necessitarem 133.000 treballadores més de les que hi ha ara. És un model a què s'enfronta tot Europa a causa dels canvis demogràfics. La qüestió és com ho fem perquè la gent accedeixi a aquesta formació.

— Amb una formació professional, ¿no?

— És clar. Però per accedir a l'FP necessites el títol de secundària. Ara mateix tenim el 40% de les dones en el sistema de dependència que són migrants. Moltes vegades no tenen el títol de secundària o no el tenen reconegut. S'han de pensar noves formes: el reconeixement per experiència, mòduls flexibles en horaris o arrelament per formació. L'estratègia és una visió a 10 o 15 anys. És un repte de país. ■

CATALUNYA

SOS Racisme, al mínim per una situació econòmica «crítica»

EL PERIÓDIC
Barcelona

L'organització SOS Racisme Catalunya està travessant una situació econòmica i de tensió de recursos «crítica», per la qual cosa ha hagut de fer diversos ajustos que aquest estiu deixaran l'entitat amb els serveis d'atenció al mínim. «La mentem haver de comunicar que ens veiem obligades a fer una aturada parcial de la nostra activitat per poder acompanyar els casos fins ara assumits pel Servei d'Atenció i Denúncia amb la dedicació i qualitat de sempre, reorganitzar nos i tornar amb més força», assenyala l'entitat en un comunicat fet públic.

El motiu és la situació econòmica que travessa SOS Racisme Catalunya, que, des del 2020, ha experimentat un 15% de disminució dels ingressos públics destinats al Servei d'Atenció i Denúncia mentre que, en termes d'atenció i en el mateix període, han augmentat en un 31% els casos que han assumit. Aquest 2024, a més, han perdut una font important de fons privats, que intenten compensar amb diverses estratègies, com un primer finançament col·lectiu al qual es poden fer aportacions fins al 3 de juliol.

L'àrea de projectes, d'administració i finances, per exemple, únicament donarà resposta als requeriments de l'Administració i a les obligacions fiscals que té com a entitat. El Servei d'Atenció i Denúncia conservarà els serveis mínims d'atenció, acompanyant des de l'àrea jurídica i psicosocial les persones els casos de les quals s'han assumit, i es treballarà per fer més material de suport per a l'autogestió d'altres casos, indiquen les mateixes fonts.

«L'equip de SOS Racisme estem fent un esforç immens per revertir la situació crítica de l'entitat i per això algunes ens veiem obligades a deixar les nostres feines o fer menys hores durant aquests mesos», precisa en el comunicat SOS Racisme Catalunya. ■

JUDICI VIST PER A SENTÈNCIA

L'acusació pública reclama 45 anys de presó per a Brian Raimundo Céspedes i la defensa sol·licita que, en cas de condemna, la compleixi a Espanya i no sigui expulsat a Bolívia.

La víctima d'Igualada no va morir per «un miracle», segons la fiscal

J. G. ALBALAT
Barcelona

«Va ser un miracle». «Podia haver mort en el minut u». Cops al cap, a l'abdomen, a les lumbar i esquinços a la vagina i a l'anus. Una «brutal» violació «sorprenent» que tenia intenció de dominar i «humiliar la víctima». I una voluntat inequívoca, al seu entendre, de matar, amb cops «constants» en òrgans vitals, com el crani, que eren «susceptibles» de causar la mort. Així de contundent es va expressar la fiscal en el judici que se celebra a l'Audiència de Barcelona contra Brian Raimundo Céspedes, nascut a Bolívia, el processat per la «brutal» i salvatge

agressió sexual a una adolescent de 16 anys en un polígon industrial d'Igualada l'1 de novembre del 2021. L'advocat de la menor, Jorge Albertini, ho va definir en una frase: «L'acusat va voler fer el màxim dany, amb la crueltat més gran i causar la mort». El judici va quedar ahir vist per a sentència.

Les acusacions van dedicar l'última sessió del judici a posar en evidència la brutalitat de l'agressió i a desmuntar la versió aportada per l'acusat. Es van referir en els seus informes finals al camioner que va trobar per casualitat la jove aquella nit en un carreró del polígon industrial d'Igualada. La va trobar a terra i amb dos importants bassals de sang. L'home va trucar als serveis

d'emergències i la va tapar amb una jaqueta. Aquesta ràpida actuació va salvar la vida de la menor, que aquell dia havia sortit de festa amb unes amigues a la discoteca Epic. Va ser assaltada quan de matinada es dirigia sola cap a l'estació del tren per tornar a la seva casa a Vilanova i la Geltrú. «Un àngel», va qualificar Albertini el camioner que va evitar que la jove morís per les ferides que li va produir l'agressor.

«Sense remordiment»

La fiscalia va relatar de manera detallada les proves que apunten al fet que el processat Brian Raimundo Céspedes és l'autor d'aquesta violació i intent d'assassinat, justificant, des del punt

Brian Raimundo Céspedes.

Jordi Borràs / ACN

de vista tècnic, per què sol·licitava per a ell 45 anys de presó i 10 més de llibertat vigilada. Així, explicats els indicis aportats durant la investigació pels Mossos i els pèrits judicials –que van concloure que es tracta d'un «delinqüent sexual homicida», que «buscava causar el màxim dany» i «sense remordiment»–, qualificant de «poc coherent» la versió de l'acusat que ell no va violar l'adolescent i que consumia marihuana i haixix de forma habitual.

Amb aquest últim argument, la seva defensa està intentant que el tribunal imposi al processat una pena més baixa i que els magistrats li apliquin diversos atenuants, com ara poden ser l'embraguesa i l'alteració psíquica. El seu advocat va requerir els magistrats que, en cas de condemna, l'acusat la compleixi íntegrament a Espanya i no sigui expulsat al seu país d'origen, Bolívia.

Per a la fiscal, les proves que incriminen Céspedes són definitives. Comença detallant la revisió de les càmeres de seguretat del polígon, en què s'observava com un jove que portava la mateixa roba de l'acusat es dirigia a la víctima, la geolocalització del telèfon mòbil del processat, que coincidía amb la de l'adolescent, i entre altres proves, l'ADN de la jove trobat a la jaqueta de l'imputat. ■

Per què un tanatori DINS LA CIUTAT? Perquè tot sigui més fàcil.

Metro:
L1 (Marina), L4 (Bogatell).

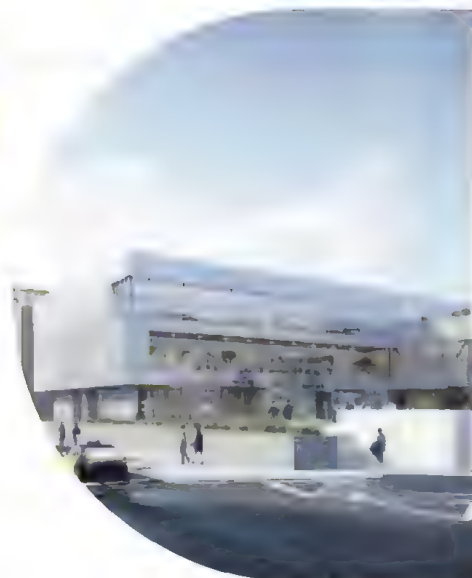
Bus:
6, B20, B25, H12, V21 i V23.

Tram:
T4 (Marina i Auditori, Teatre Nacional).

Aparcament públic:
amb accés directe al tanatori.

TRIA EL NOU TANATORI SANCHE DE ÀVILA

Més de 100 anys acompanyant les famílies de Barcelona

900 231 132 (24h) | memora.es

Serveis Funeraris
de Barcelona

CONTROL DE LA CONTAMINACIÓ

Totes les noves ZBE metropolitanes tindran les instal·lacions licitades aquest mateix any per poder començar a monitoritzar els vehicles més contaminants durant el 2025.

L'AMB licita 12 noves càmeres per a les zones de baixes emissions de BCN

CARLOS MÁRQUEZ DANIEL
Barcelona

La zona de baixes emissions (ZBE) prossegueix el seu lent camí cap als confins metropolitans de Barcelona. Va començar a funcionar en l'àmbit de les rondes de la gran ciutat el gener del 2020, tot i que les sancions no van arribar fins al setembre d'aquell mateix any pandèmic. Després de molt debat, promeses, lleis, decrets, normatius i cites electorals, l'invent està a prop de fer un important salt cap a altres municipis a partir del 2025. L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) acaba de licitar el subministrament i la instal·lació de 12 nous punts de control, que encara no se sap on aniran a parar. És un dels últims passos per arribar al pla final (per ara) de 300 càmeres (la meitat, a la capital catalana) distribuïdes per una quinzena de municipis.

El concurs públic surt amb un preu màxim de licitació de 210.697,30 euros, un import que les empreses aspirants, com és habitual, revisaran a la baixa per guanyar-se el favor de l'Administració. Guany qui guanyi, tal com marquen les prescripcions tècniques de la convocatòria, les càmeres es començaran a instal·lar a principis del 2025 i el mateix any ja arrencarà el funcionament. El contracte, però, s'ha de tancar abans que s'acabi el 2024, ja que, al tractar-se de fons europeus, la cosa no pot saltar a l'exercici següent sense que estigui resolta la licitació.

Les mateixes normes

En paral·lel, mentre els concursos públics avancen perquè tot pugui estar a punt, els municipis van avançant en la configuració i aprovació de les seves corresponents ordenances, amb la idea d'aplicar un mateix criteri pel que fa a les sancions i les exempcions. D'aquesta manera, dins de l'àmbit de l'AMB, els conductors sabran que les normes són les mateixes a tots els paraigües ambientals. Quan estiguin totes en marxa, com ja passa amb la de Barcelona, Sant Cugat i Sant Joan Despí, l'AMB s'encarregarà de

Un dels cartells de la Ronda de Dalt que anuncien l'entrada a la ZBE de Barcelona.

monitoritzar les sancions, que després seran gestionades pels mateixos consistoris.

La licitació de l'AMB només concreta la xifra de punts de control, però no els municipis receptors. Sí que especifica les ciutats que són «candidates» a la instal·lació de les càmeres perquè ja tenen projectes de ZBE en marxa. Són les següents: Barberà del Vallès, Cerdanyola del Vallès, Sant Boi de Llobregat, el Prat de Llobregat, Viladecans, Gavà, Castelldefels, l'Hospitalet de Llobregat, Cornellà de Llobregat, Sant Adrià de Besòs, Esplugues de Llobregat, Badalona, Santa Coloma i Molins de Rei. «La col·locació –diu l'AMB– en les bases del concurs – vindrà condicionada per la idoneïtat dels punts proposats pels municipis d'acord amb el replanteig fet amb la direcció de l'obra».

La majoria d'aquestes ciutats ja tenen els deures mig fets. L'Ajuntament de Santa Coloma, per exemple, va licitar l'abril passat la instal·lació de 46 càmeres a 23 punts del nucli urbà. Preu de sortida: 1,6 milions d'euros que també es pagaran amb fons Next Ge-

neration. Aquest concurs està ara en fase d'avaluació de les ofertes. Però també han fet passos, amb diferent ritme d'execució, els consistoris de ciutats com Castelldefels, el Prat o Viladecans, que tenen el projecte en marxa de cara al 2025, quan es preveu que les ZBE ja estiguin operatives.

Lleis sense sanció

Malgrat que es parla de les zones de baixes emissions des de fa gairebé 10 anys, ha sigut necessària una legislació que obligui a instal·lar paraigües ambientals perquè els ajuntaments i l'AMB, que va ser pionera a tot l'Estat amb la de Barcelona, trepitgessin l'accelerador. La llei 7/2001, de canvi climàtic i transició energètica (i el posterior real decret del desembre del 2022), obliga els municipis de més de 50.000 habitants i els de més de 20.000 residents amb problemes de contaminació atmosfèrica a implementar ZBE abans del 2023. Però aquesta normativa no va acompanyada de sancions, així que l'aplicació s'està fent en comptagotes i de manera molt desigual. ■

Els dispositius no estan adaptats per caçar els 'fittipaldis'

C. M. D.
Barcelona

No interpreteu el que segueix com una invitació a córrer per evitar una multa. És, simplement, la constatació d'un fet curiós. Resulta que les càmeres de la zona de baixes emissions (ZBE) tenen un munt de característiques tècniques. Entre els requisits a les empreses que les instal·len està, com és obvi, el de poder captar les matrícules. Però passa que una de les demandes té a veure amb la velocitat: «Els vehicles monitoritzats han de poder ser detectats fins a velocitats de 150 quilòmetres per hora per a dos carrils de circulació», diu l'últim concurs públic convocat per l'AMB per col·locar 12 noves càmeres. Altres concursos similars vinculats al paraigua ambiental, a Tarragona o Viladecans, eleven l'aposta fins als 180 km/h o els 250 km/h. En resum: els bòlids bruts poden eludir la justícia ambiental.

Es pot interpretar com un truc per entrar en una ZBE amb un cotxe contaminant sense etiqueta ambiental de la DGT. Però, més enllà de ser una imprudència, la sanció per circular a aquest ritme (si ens caça un radar, i aquests no fallen) serà molt superior, a més de la pèrdua de punts del carnet al tractar-se d'una falta molt greu, ja que els cartells del paraigua ambiental, per ara, coincideixen amb l'accés a zones urbanes on, a tot estirar, es pot circular a 50 km/h.

Els retratats

També és veritat que, si feu una ullada a l'hemeroteca, trobareu autèntics fittipaldis (pilot de F1 brasiler dels 70) als quals els és igual jugar-se la seva vida. O el que és fins i tot pitjor: la dels altres. El 2010, un conductor va ser caçat per l'implacable radar de la Via Augusta a 152 km/h. El desembre passat, la mateixa càmera va agafar un altre temerari que entrava a Barcelona per la C-16 a 123 quilòmetres per hora. Hi ha bolquets de notícies similars. I no, no val l'excusa que era de matinada i no hi havia gairebé ningú. ■

El concurs públic surt amb un preu màxim de licitació de 210.697 euros

LA FESTA DE SANT JOAN

Durant tota la nit hi haurà servei de metro de manera ininterrompuda

EL PERIÓDICO
Barcelona

El transport públic de l'àrea de Barcelona ampliarà el servei i el personal durant la nit de demà amb motiu de la revetlla de Sant Joan, segons va informar ahir l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM) de Barcelona mitjançant un comunicat. Segons van indicar, la xarxa de metro estarà oberta durant 67 hores seguides, des de les cinc de la matinada d'avui fins a di lluns a la mitjanit. A més, hi haurà 12 trens addicionals circulant des de les 21.00 de diumenge fins a les 05.00 hores de dilluns potenciant l'L4, que és la que arriba a la platja i el reforç de la qual s'allargarà fins a les 08.00 hores en previsió d'una afluència d'usuaris més elevada al front marítim. A les estacions de la Barceloneta, Ciutadella i Vila Olímpica, Bogatell i Llacuna hi haurà un desplegament especial de personal.

Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) prestarà el servei habitual d'un dissabte, fins a les dues de la matinada, i reprendrà el servei normal a les 05.00 hores de dilluns. Renfe incrementarà l'oferta amb 10.500 places addicionals i diumenge i dilluns de matinada es reforçarà la capacitat usual dels trens que enllacen Barcelona amb les poblacions costaneres del Garraf, el Maresme i la Costa Brava. Els Nitbus reforçaran línies concretes; els busos nocturns de la Generalitat tindran el mateix horari que els divendres i els dissabtes i els urbans oferiran el servei de dia festiu. ■

Una de les platges de Barcelona plena de gent durant una revetlla de Sant Joan.

Per tercer any, els quioscos de platja no poden contractar 'dj', muntar barres addicionals ni allargar l'horari en la nit més curta de l'any.

Els xiringuitos tancaran a les tres durant la revetlla

GISELA MACEDO
Barcelona

Demà a la nit se celebra la revetlla de Sant Joan, seguint la tradició pagana de celebrar el solstici d'estiu. A Barcelona, la platja serà el gran punt de concentració per passar aquesta curta nit, si bé als diferents barris també s'organitzaran fogueres i festes populars a menys escala.

Durant la revetlla de l'any passat, a les platges de Barcelona es van arribar a concentrar fins a 80.000 persones en una multitudinària festa (i botellon) a l'aire lliure que va acabar a trenc d'alba. Ara bé, els xiringuitos no hi van poder participar tant com segurament els hauria agradat. Tampoc ho podran fer aquest any.

Per tercer any consecutiu, els xiringuitos de Barcelona tenen prohibit contractar dj i muntar barres addicionals i estan obligats a tancar a les 03.30 hores. Aquestes restriccions indignen el Gremi de Restauració, que carrega contra el govern de Jaume Collboni.

«El que està passant amb la revetlla de Sant Joan és un clar exemple de fins a quin punt l'Ajuntament de Barcelona continua sent l'Administració del no.

«L'Ajuntament de BCN continua sent l'Administració del no», critica el Gremi de Restauració

Durant més de 20 anys, el consistori ha autoritzat per escrit que els xiringuitos de la platja organitzin la seva particular revetlla de Sant Joan. En la pandèmia era comprensible que això no passés, i el punt lògic, una vegada desaparegudes totes les restriccions, hauria sigut recuperar aquesta celebració», declaren fonts del Gremi

«Completament absurd»

«El canvi polític continua sense traduir-se en decisions diferents. En el cas de la revetlla, és completament absurd: en una nit clarament excepcional en què les platges volen fins a 80.000 persones que reben celebrar allà la revetlla, reforçar els xiringuitos i augmentar els serveis legals i els WC d'ús públic gratuït seria la decisió més assenyada», afegeixen. ■

La previsions apunten a temperatures altes i pluges a l'interior

EL PERIÓDICO
Barcelona

La previsió per a la nit de demà, que al principi apuntava a una probabilitat pràcticament nul·la de pluges, s'ha transformat i podrien registrar-se xàfecs locals a l'interior. Segons les previsions d'ahir a la tarda del Servei Meteorològic de Catalunya (Meteocat), la inestabilitat que des de dimecres ha deixat xàfecs acompanyats de pols sahariana a diversos punts de Catalunya no desapareixerà del tot, «fins i tot sembla que podria accentuar-se de cara a diumenge acompanyant un nou descens de la temperatura», diuen en l'agència.

Durant la revetlla s'espera cel clar a la meitat sud de Catalunya, amb nuvolositat a les comarques del nord (tant al litoral, amb més volum d'aigua, com també a l'interior) i precipitacions a les zones pròximes al Pirineu. «Fins a mig matí s'espera que caiguin alguns xàfecs febles en punts de la meitat est, localment moderats al litoral central. A partir de llavors és possible algun xàfec local a l'interior del quadrant nord-est. Acumularan quantitats escasses o poc abundants de precipitació», assenyalen des del Meteocat.

Quant a les temperatures, aquestes oscil·laran al voltant dels 25 graus en ciutats com Barcelona i Girona, mentre que a Lleida les màximes podrien situar-se fins i tot per sobre dels 30 graus. ■

NECROLÒGIQUES

SANCHO DE AVILA. Paquita Cerdà Mora, 97 anys, a les 10.45 hores; Fina Juan Verdascó, 92 anys, a les 12.45 hores; Pilar Calizo Batalluy, 84 anys, a les 9.50 hores; Fernando Barceló Rozas, 89 anys, a les 11.10 hores.

LES CORTS. Mercè Pujol Recto, 95 anys, a les 12.30 hores; Susi Aguilar Delgado, 78 anys, a les 10.30 hores; Diego Domínguez Elias, 62 anys, a les 11.30 hores; Fernando García Álvaro, 75 anys, a les 11.00 hores; José Asenjo López, 62 anys, a les 9.00 hores; Manuel Bueno Parals, 75 anys, a les 12.00 hores; Toni González

Elena, 72 anys, a les 10.00 hores; Manuel Espinosa Caballero, 76 anys, a les 8.30 hores.

SANT GERVAZI. Glòria Ciprés Capel, 90 anys, a les 13.30 hores.
Llista facilitada per Serveis Funeraris de Barcelona. Més informació, en el 900.231.132.

Concepción Felices Guerrero

Va morir el dia 21 de juny a Màlaga a l'edat de 92 anys

Els companys d'El Periódico ens unim al dolor del nostre company Bernat Gasulla i al dels seus familiars.

Publicació d'esqueles
93 484 82 10

anuncios@elperiodico.com

Pantalla social

El director d'«Els miserables» va començar a fer pel·lícules quan va comprendre que tirar còctels Molotov a la policia no servia per canviar les coses. Aquesta setmana ha

estrenat 'Los indeseables', un nou fresc sobre el descontentament, la pobresa, la gentrificació i la violència enquistades en barris dels suburbis parisencs.

El cine 'banlieue' de Ladj Ly

«Macron va quedar commocionat després de veure-la, ens va dir que prendria mesures contra la pobresa i la violència que assolien aquestes àrees», explica Ladj Ly sobre l'encara president de França al reflexionar sobre l'impacte social del seu primer llargmetratge de ficció, *Els miserables* (2018), explosiva història de violència policial ambientada als suburbis parisencs que al seu dia va obtenir reconeixements com el premi del jurat al Festival de Cannes, la nominació a l'Oscar i el Cèsar a la millor pel·lícula. «Però no va fer res. Perquè no hi ha cap voluntat política per millorar les coses. Els polítics ens han fallat, només atenen els seus propis interessos. I, mentrestant, als barris parisencs cada mes maten almenys un jove. I les morts no pararan. Per això és obvi que he de continuar parlant del que passa allà», explica el director, tan rotund amb les seves paraules com amb el seu cine.

Seria fàcil confondre la seva nova pel·lícula, *Los indeseables*, amb una continuació directa d'aquella aclamada *opera prima*. A més d'un

títol similar, totes dues posen el focus en les asfixiant condicions que tenen les comunitats immigrants a la seva ciutat, i per fer-ho totes dues recorren a un estil narratiu descarnat i urgent. «Quan vaig començar a escriure *Els miserables*, la vaig concebre com la primera part d'una trilogia sobre la història del meu barri, Montfermeil», matisa Ly. «L'objectiu és cobrir 30 anys: aquella pel·lícula transcorria en l'època actual, *Los indeseables* ho fa al voltant del 2005 i la tercera pel·lícula se situarà als anys 90».

Una similitud més amb la seva predecessora: si l'acció d'*Els miserables* culminava al l'interior d'un edifici, durant el violent enfrontament entre un grup d'agents i un de joves irats, la de *Los indeseables* s'inicia dins d'un altre bloc de pisos proper, on diversos homes fan el

NANDO SALVA

A dalt, el cineasta Ladj Ly. *Los indeseables*, estrenada ahir.

que poden per transportar el fèretre d'una àvia. Aquestes vivendes són, de fet, l'eix argumental d'una història de gentrificació i especulació immobiliària que transcorre en un context de prejudicis i corrupció institucionalitzats, tensions racials i misèria, i amb una seqüència central que contempla un desnonament forçós que deixa sense la seva llar dotzenes de veïns. «Persones com aquestes, immigrants majoritàriament procedents de l'Àfrica, són els indesitjables del títol», lamenta Ly. «La policia sol utilitzar paraules com *plaga* o *feristes* per referir-s'hi».

Majoritàriament, les situacions que planteja estan basades en successos reals. «Tot està inspirat en gent que conec; els meus propis pares van ser obligats a evacuar la seva casa quan jo tenia uns vint

anys, i a canvi els van donar uns 15.000 euros, els van estafar», recorda Ly. «Jo em vaig iniciar com a narrador en l'àmbit del documental, i soc incapaç d'allunyar-me'n del tot. Per a mi, la càmera és una arma o, si més no, una eina amb què intentar canviar les coses».

Va començar a fer pel·lícules, explica, quan va comprendre que tirar còctels Molotov a la policia no servia per canviar les coses. Va comprar la seva primera càmera a mitjans dels 90, amb 17 anys, i poc després va fundar el col·lectiu Kourtrajmé amb altres artistes com Kim Chapiron o Romain Gavras. Les imatges que va gravar en els disturbis viscuts a França el 2005 van ser després la base del seu curt *365 jours à Clichy Montfermeil* (2007), sobre dos nens que van morir electrocutats dins de la torre transformadora en la qual s'havien refugiat durant una batuda, i el 2010 va sacsejar els fonaments de la policia del seu país després de filmar com un jove emmanillat era colpejat per un grup de agents.

«Per primera vegada, membres del cos de la policia van ser investi-

gats i expulsats a causa de la difusió en vídeo d'una evidència d'actes de brutalitat policial», explica el realitzador. Recentment, va coescriure *Atenea* (2022), la pel·lícula més recent com a director de Gavras — fill del cineasta Costa Gavras —, una altra incendiària història de violència als suburbis.

No perd la motivació

En tot aquest temps, reconeix, el seu cine no ha servit per a una millora efectiva de la situació. «Bona part del problema és conseqüència de la ferida oberta durant el colonialisme i el postcolonialisme, encara no tancada —assenyala—. El problema de França és que no vol reconèixer el seu passat. I, mentre continuïn sense assumir responsabilitats, les coses no se solucionaran». Malgrat això, afegeix, no ha perdut gens la motivació. «No puc permetre-m'ho. Potser hauria volgut créixer en un barri ric, però no ha sigut així. Tinc una batalla per entaular, i la lliuraré costi el que costi. Formo part de la primera generació de malians que van arribar a França, i hem d'assegurar una possibilitat d'integració real per als nostres fills».

Amb aquesta finalitat, Ly va fer servir els beneficis que va obtenir gràcies a *Els miserables* per fundar l'escola de cine Kourtrajimé, que va ser inaugurada a Montfermeil el 2018 i actualment compta amb sucursals a Dakar, Guadalupe i Marsella. «L'objectiu és contribuir a fer que la nostra gent sigui retratada d'una manera fidedigna, i que la ficció ens deixi de convertir en caricatures», explica. ■

El Periódico

Andrés Calamaro saluda durant el concert que va oferir ahir al Poble Espanyol.

Tan cabalós com va ser en altres temps Andrés Calamaro com a compositor, i en els últims anys té els seus seguidors a pa i aigua (des de *Cargar la suerte*, 2018). D'aquells temps en què treia cançons de sota de les pedres surt el repertori que dona cos a aquesta gira, que porta per títol *Agenda 1999*, el qual és un eufemisme per no anomenar-la sense embuts *Honestidad brutal*, 25 años. D'això es va tractar ahir al Poble Espanyol (festival Guitarr BCN), de retre honors a aquest doble disc fonamental del rock en espanyol, i que el seu aniversari ha portat una reedició en forma de sextuple CD batejat com a *extra brut*.

Un àlbum que dona la raó a les tesis que associen el dolor anímic i el caos amb la creativitat: hi flota tant una separació sentimental com el núvol de cànnabis i cocaïna en el qual van ser immortalitzades les cançons. Però parlem d'alguna cosa així com el *Blonde on blonde* de Calamaro, obra torrencial (més cohesionada que el posterior *El salmón*), en què la derrota i la ferida van propulsar un repertori devastador del qual, al Poble Espanyol, Calamaro va oferir una àmplia mostra, 16 de les seves 37 cançons. Començant a mig gas, amb el blues *No va más camí del pòl rock* de *¿Para qué?* i *Eclipsado*.

Cançons que destillen certa bilis cap al gènere femení, cal dir, com *Cuando te conocí* («ya no salías con aquel chico casado/ que te prometía que la dejaría/ y todavía no se había divorciado»), que la banda va desplegar amb maneres sòlides, narrativa rockera tocada

Calamaro s'anima al Poble Espanyol

Andrés Calamaro
Poble Espanyol (21/6/2024)

pels ferotges sols de guitarra de Brian Figueroa. I què es pot dir del sarcasme de *El día de la mujer mundial* amb aquesta lírica entranyable («ojalá te sientas solamente un poco mal»), cançó supertòxica vista amb certs ulls actuals, que va incorporar un bel·licós empelt de *Kashmir* de Led Zeppelin. I el paisatge després de l'amor i la guerra de *Los aviones* amb la seva cadència de bossa nova i el tacte jazzístic de Germán Wiedemer al piano.

Més sobri i canònic

Va ser un concert més sobri i canònic que altres que recordem a Barcelona, tot i que no hi van faltar alguns comentaris (aquella vegada, breus) de tall extra-musical, quan es va posar en sores futboleres i va clamar a favor dels «periquitos, l'únic club de barri de Barcelona», que «diu-menge es juguen l'ascens». Concert que va dedicar a Jaime Urrutia (Gabinete Caligari), «que compleix anys», obert en el tram final a temes d'altres àlbums.

Calamaro seriós, competent i professional, adjectius que no sempre han esquitxat les cròniques dels seus concerts. Hi va haver, creuant-se amb *Te quiero igual* i *Paloma*, complimentades repeses de *Tuyo siempre*, *Flaca* (al teclat i propulsant el càntic general) o la inusual *Alta suciedad* en versió volcànica, estirant la festa. *Y Días distintos*, cançó contra les disjuntives impossibles, a favor «del vici, la música i l'amor». Comiat d'una nit en què Calamaro, acudint a composicions de fa 25 anys, va donar el seu millor perfil dels últims temps a Barcelona. ■

GUARDÓ

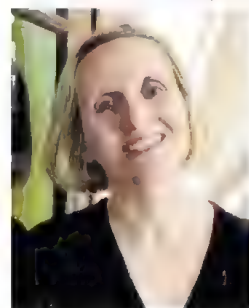
Mònica Batet, premi Crexells a la millor novel·la en català del 2023

EL PERIÓDICO
Barcelona

L'escriptora Mònica Batet va guanyar ahir el 53è premi Crexells a la millor novel·la en català publicada l'any anterior, que concedeix l'Ateneu Barcelonès, amb l'obra *Una història és una pedra llançada al riu* (Angle Editorial). En l'acta del premi, el jurat va assenyalar que la novel·la té «un magnetisme especial», que submergeix el lector en «un univers evocador, de múltiples ecos i significats».

En nom del jurat, l'escriptora Anna Ballbona va dir que la novel·la «és com un cant d'amor vibrant al gest de narrar històries, al poder de la creativitat, de la imaginació, confrontat amb el poder destructiu dels autoritaris».

El Don / ACN

Mònica Batet.

rismes, dels murs, de les impositions de les prohibicions». Batet, va continuar Ballbona, rendeix «homenatge a la tradició popular d'explicar contes, d'escoltar-los, de versionar-los i de convertir-los en motius de vida i de res-posta, una tradició que és alhora oral, literària i musical».

Després del veredict, la guanyadora va comentar que volia tractar diversos temes: «El poder, l'oralitat, aquests contes populars que passen de família en família i de segle en segle; el poder del folklore, que ens explica com a societat, que ja és present en novel·les anteriors meves; el poder guardidor de l'art i d'il·lustrar una societat; el poder del poble al rebel·lar-se, tenint present l'experiència de la Revolució dels Clavells; i finalment el poder autoritari». ■

El baby boom entre les famoses i les influencers és un fet. En les últimes setmanes, els embarassos faran d'ulers s'han disparat. Alguns han sigut autèntiques sorpreses, com és el cas d'Alejandra Rubio, filla de Terelu i netíssima de Maria Teresa Campos, que, amb 24 anys, ha anunciat la seva futura maternitat a la portada de la revista ¡Hola! d'aquesta setmana.

Tan sols fa cinc mesos que va iniciar la seva relació amb Carlo Costanza, fill de la model Mar Flores. Quan es van conèixer, l'actor estava complint una condemna de 21 mesos per un delicte d'estafa relacionat amb la compravenda de cotxes de luxe i també acumulava condemnes per conduir sota els efectes de l'alcohol i fer-ho de manera temerària. Un perla, vaja.

Reportatge exclusiu

Alejandra anava per a actriu, però fa uns anys que treballa com a tertuliana televisiva i, a temps parcial, com a personatge del clan Campos. Tots dos han posat per a la revista de la salutació i han explicat els detalls de l'incipient embaràs. Per aquest reportatge exclusiu, la flamant parella podria haver cobrat entre 80.000 i 100.000 euros. Aquesta suculent xifra inclouria dues portades més, la de l'anunci del naixement i, més tard, la del posadet familiar. Un clàssic. A més, els familiars que vulguin robar pasta ho tindran la mar de fàcil si s'apunten al xou de parlar de l'embaràs. Ho farà Terelu al plató de *De Viernes*, el programa de Mediaset que gasta més caixet per als seus convidats. Al mercat rosa, aquesta entrevista no costa menys de 30.000 euros.

A principis d'aquest mes, ens fèiem ressò també de l'embaràs

Crònica rosa

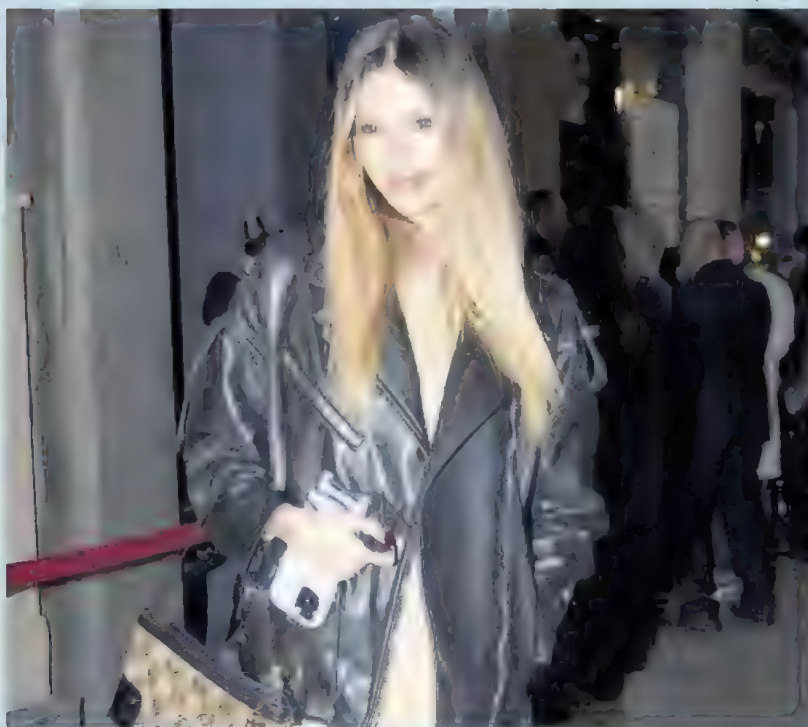
Lorena Vázquez

El rendible 'baby boom' de les famoses

MAMARAZZIS

Alejandra Rubio, Anabel Pantoja Dulceida, Alba Paul, Marta Pombo, Marta Riumbau i Mery Turiel són algunes de les cares conegudes que esperen fill. A jutjar per les seves exclusives, les criatures arriben amb un xec sota el braç

Alejandra Rubio, filla de Terelu Campos i netíssima de Maria Teresa Campos.

d'Anabel Pantoja, la neboda més mediàtica d'Isabel Pantoja. La nebotíssima també va optar per anunciar-ho a través d'una exclusiva, però, en el seu cas, ho va fer per a la revista *Lecturas*. Un altre equip, però la mateixa lliga. Anabel, amb 37 anys, es troba en el quart mes de l'embaràs i està vivint aquest moment tan especial i rendible juntament amb la seva parella, David Rodríguez. En el seu cas, van cobrar per l'exclusiva una xifra que ronda entre els 70.000 i 80.000 euros. Paraula de Mamarazzi.

Dulceida amb Alba Paul, Marta Pombo, Marta Riumbau i Mery Turiel són algunes de les influencers que també esperen l'arribada d'un nadó i moltes d'elles, com és lògic, han aprofitat les seves xarxes socials per anunciar-ho a so de bombo i platerets. Aquestes creadores de contingut tenen mil·límetrat cada detall per rendibilitzar des del primer dia el seu estat de bona esperança.

El mes d'abril passat, Dulceida i la seva parella van anunciar l'arribada de la seva primera filla. Es dirà Ària i, a més a més d'om

plir d'il·lusió la parella, es tracta del negoci més lucratiu i productiu que han tingut entre mans. Un documental que veurem en una plataforma també està en camí i aquesta mateixa setmana ha sigut portada de la revista *Cosmopolitan* per mirar de continuar vivint tota aquesta avantatjosa campanya publicitària.

Aquests nadons ja no venen amb un pa sota el braç, venen amb xecs al portador, campanyes de publicitat, marques que els patrocinen i negocis la mar de profitosos. ■

MÚSICA

ÁLVARO DE LUNA —
— LA OREJA DE VAN GOGH
— ALFRED GARCÍA
ELS AMICS DE LES ARTS —
— EL POT PETIT
EMOCIONA'T AMB LA SCCC —
— GINESTÀ

GASTRONOMIA

JUBANY* — MIRAMAR**
LES COLS*** — CA L'ENRIC*
CUINA D'AUTOR I KMO —

Este mes con

woman

madame
FIGARO

REGALO

En colaboración con

♥ Maria F. Rubies

BOLSO
DE MANO
del verano

YA EN TU
QUIOSCO

4 DISEÑOS DIFERENTES ¡HAZTE CON TODOS!

+ SERUM CAPILAR OLAPLEX

A

Alumbramiento > De Pau Teixidor. Amb Sofia Milán i Celia Lopera. 16 Anys. Espanya, Romania. 2023. Drama. 101 min.

►Espanya, 1982. La Lucía, de setze anys, es queda embarassada i la seva mare decideix traslladar-la a Madrid per donar fi a aquesta situació no desitjada. Cinemes Girona, SOM Multiespai, Mooby Bosque, Renoir Flondablanca, Verdi.

Amigos Imaginarios > De John Krasinski. Amb Ryan Reynolds i John Krasinski. Apta. Estats Units. 2024. Comèdia dramàtica. 104 min.

►Una nena descobreix que pot veure els amics imaginaris de totes les persones. Amb aquest superpoder a les mans, s'embarca en una aventura màgica. Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas, Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque, Mooby Glòries, Yelmo Westfield La Maquinista.

Arthur > De Simon Cellán Jones. Amb Mark Wahlberg i Simu Liu. 7 Anys. Estats Units. 2024. Aventura. 107 min.

►Mikael Lindnord és el capità d'un equip que participa a una cursa de 700 km durant 10 dies per les selves equatorianes. Mooby Bosque.

B

Back to Black > De Sam Taylor-Johnson. Amb Marisa Abela i Eddie Marsan. 16 Anys. Regne Unit, Estats Units, França. 2024. Biopic. 122 min.

►L'extraordinària història del ràpid ascens a la fama d'Amy Winehouse i la creació del seu reeixit àlbum Back to Black. Mooby Arenas, Mooby Aribau (VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque, Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE), Verdi Park (VOSE), Yelmo Westfield La Maquinista.

Bad Boys: Ride or Die > De Adil El Arbi i Bilal Fallah. Amb Will Smith i Martin Lawrence. 16 Anys. Estats Units. 2024. Acció. 115 min.

►Els carismàtics policies Mike i Marcus afronten un nou cas després d'escoltar falses acusacions sobre el seu excapità i mentor. Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas, Mooby Aribau (VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque, Mooby Glòries (Cast. i VOSE), Yelmo Westfield La Maquinista.

Benedetti, sesenta años con Luz > De Andrés Varela. 7 Anys. Uruguai. 2022. Documental. 74 min.

►Mario Benedetti i Luz López es van conèixer a l'adolescència. Ell es va convertir en escriptor i ella en funcionària. Verdi Park.

Bob Marley: One Love > De Reinaldo Marcus Green. Amb Kingsley Ben-Adir i James Norton. 12 Anys. Regne Unit, Estats Units. 2023. Biopic. 104 min.

►Relat de la vida de Bob Marley i la seva impactant història de superació de l'adversitat. Cinema Maldà (VOSE).

C

Calladita > De Miguel Faus. Amb Paula Grimaldo i Ariadna Gil. 16 Anys. Espanya. 2023. Drama. 93 min.

►Ana, acabada de arribar de Colòmbia, és empleada domèstica en una luxosa mansió on estueja una adinerada família de marxants d'art. Renoir Flondablanca, Verdi Park.

Civil War > De Alex Garland. Amb Kirsten Dunst i Wagner Moura. 18 Anys. Estats Units, Regne Unit. 2024. Acció. 109 min.

►En un futur proper en què Amèrica està sumida en una guerra civil cruenta, un equip de periodistes i fotògrafs de guerra empenen un viatge trepidant. Mooby Balmes (VOSE).

Cartellera | Novetats

Tota la cartellera de cinema a [cartellera.elperiodico.com](https://www.cartellera.elperiodico.com)

Alumbramiento. De Pau Teixidor. Amb Sofia Milán.

★★★★

Del revés 2 (Inside Out 2). De Kelsey Mann. ★★

Descansa en paz. De Thea Hvistendahl. Amb Renate Reinsve. ★★

Los indeseables. De Ladj Ly. Amb Alexis Manenti.

★★★★

Memory. De Michel Franco. Amb Jessica Chastain.

★★★★

D

Del revés 2 (Inside Out 2) > De Kelsey Mann. Apta. Estats Units, Japó. 2023. Animació. 96 min.

►Torna la ment d'una Riley recentment incorporada a l'adolescència, just en el moment en què la Caserna General està patint una sobtada reforma. Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas (Cast., CAT i VOSE), Mooby Aribau (Cast. i VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque (Cast. i VOSE), Mooby Glòries (Cast. i VOSE), Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE), Phenomena (VOSE), Renoir Flondablanca (VOSE), Verdi (VOSE), Verdi Kids Barcelona (Cast. i CAT), Yelmo Westfield La Maquinista (Cast. i VOSE) (Dig. y 3D).

Descansa en paz > De Thea Hvistendahl. Amb Renate Reinsve i Anders Danielsen. 16 Anys. Noruega, Suècia, Grècia. 2024. Drama. 98 min.

►En un calorós dia d'estiu a Oslo, els morts desporten misteriosament, i tres famílies es veuen ensotades en el caos. Cinemes Girona (VOSE), SOM Multiespai, Mooby Arenas, Verdi Park (VOSE).

F

Furiosa: De la saga Mad Max > De George Miller. Amb Anya Taylor-Joy i Chris Hemsworth. 16 Anys. Austràlia. 2024. Ciència ficció. 148 min.

►En caure el món, la jove Furiosa és arrabassada de l'indret Verd de Moltes Mares i cau en mans d'una gran horda de motoristes. Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas (Cast. i VOSE), Mooby Aribau (VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque (VOSE), Mooby Glòries (VOSE), Verdi (VOSE), Yelmo Westfield La Maquinista.

L

La bandera > De Martín Cuervo. Amb Altor Luna i Ana Fernández. 12 Anys. Espanya. 2024. Comèdia dramàtica. 88 min.

►Un pare, dos fills i un sopar. La història transcorre durant una vetllada familiar, on Tomàs convoca els seus dos fills, Jesús i Antonio Verdi.

La casa > De Álex Montoya. Amb David Verdaguer i Luis Callejo. 7 Anys. Espanya. 2024. Drama. 81 min.

►Després de la mort del seu pare, tres germans es reuneixen a la casa en la qual van passar els estius de la seva infància. Verdi.

La imatge permanent > De Laura Ferrés. Amb Marla Luengo i Rosario Ortega. 7 Anys. Espanya, França. 2023. Drama. 94 min.

►En un poble del sud, Antònia, una mare adolescent, desapareix al mig de la nit. Filmoteca de Catalunya (CAT).

La promesa de Irene > De Louise Archambault. Amb Sophie Nélisse i Dougray Scott. Apta. Polònia, Canadà. 2022. Drama històric. 121 min.

►Quan els nazis envaeixen Polònia en 1939, la infermera Irene Gut és traslladada i obligada a treballar per a l'exèrcit alemany. Mooby Gran Sarrià

La quimera > De Alice Rohrwacher. Amb Josh O'Connor i Carol Duarte. 7 Anys. Itàlia, França, Suïssa. 2023. Drama. 130 min.

►Per a una banda de lladres de tombes i jaciments arqueològics, la Quimera és somiar deixar de treballar i fer-se rics sense esforç. Verdi Park (VOSE)

La última sesión de Freud > De Matt Brown. Amb Anthony Hopkins i Matthew Goode. 12 Anys. Irlanda, Regne Unit, Estats Units. 2023. Drama històric. 110 min.

►El cèlebre pare de la psicoanàlisi Sigmund Freud convivia a l'icònic autor C.S. Lewis a un debat sobre l'existència de Déu. Mooby Aribau, Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE), Renoir Flondablanca (VOSE), Verdi (VOSE).

Los indeseables > De Ladj Ly. Amb Alexis Manenti i Anta Diaw. 12 Anys. França, Bèlgica. 2023. Drama. 105 min.

►I haby viu amb la família en un bloc deteriorat. Després de la sobtada mort de l'alcalde de la ciutat, Pierre, un metge idealista, pren el comandament. Cinemes Girona (VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Renoir Flondablanca (VOSE).

Los que se quedan > De Alexander Payne. Amb Paul Giamatti i Da'Vine Joy Randolph. 12 Anys. Estats Units. 2023. Comèdia dramàtica. 133 min.

►Un professor rondinaire d'un prestigi col·legi americà es veu obligat a romandre al campus durant les vacances de Nadal. Cinema Maldà (VOSE).

Los vigilantes > De Ishana Shyamalan. Amb Dakota Fanning i Olwen Fouéré. 16 Anys. Estats Units. 2024. Fantàstica. 102 min.

►Mina, una artista de 28 anys, es perd a un bosc verge immens de fòrest d'Irlanda. Quan Mina troba refugi, queda atrapada sense saber-ho. Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas, Mooby Glòries, Renoir Flondablanca (VOSE), Verdi (VOSE), Yelmo Westfield La Maquinista

M

Mamífera > De Liliàna Torres. Amb Maria Rodríguez Soto i Enric Auquer. 7 Anys. Espanya. 2024. Drama romàntic. 93 min.

►Lola gaudeix d'una vida feliç amb la seva parella, Bruno, fins que un embaràs inesperat revoluciona els seus plans. Cinemes Texas (CAT).

Maria Montessori > De Léa Todorov. Amb Jasmine Trinca i Leila Bekhti. 7 Anys. França, Itàlia. 2023. Biopic. 99 min.

►París, any 1900. Lili d'Alençy és una popular cortesana que amaga un secret. La seva filla Tina va néixer amb una discapacitat i la manté confinada. Mooby Gran Sarrià, Verdi (VOSE).

Memory > De Michel Franco. Amb Jessica Chastain i Peter Sarsgaard. Apta. Mèxic, Estats Units. 2023. Drama. 103 min.

►Sylvia és treballadora social i porta una vida senzilla i estructurada: la seva filla, la feina i les reunions d'Alcohòlics Anònims. SOM Multiespai, Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE), Verdi (VOSE), Verdi Park (VOSE).

N

Nausicaä del Valle del Viento > De Hayao Miyazaki. 7 Anys. Japó. 1984. Animació. 106 min.

►La princesa Nausicaä viu en un món futur on la terra ha estat coberta per uns boscos de fongs verinosos i gegantins. SOM Multiespai, Renoir Flondablanca (VOSE)

O

Ooh la la! > De Julien Hervé. Amb Christian Clavier i Didier Bourdon. 7 Anys. França. 2023. Comèdia. 91 min.

►Alice i François estan a punt de casar-se i decideixen reunir les dues famílies. Per a l'ocasió, han preparat un regal molt especial per als pares. Mooby Gran Sarrià.

P

Perfect Days > De Wim Wenders. Amb Koji Yakusho i Tokio Emoto. 7 Anys. Japó, Alemanya. 2023. Drama. 124 min.

►Hirayama sembla totalment satisfet amb la seva senzilla vida de netejador de vàters a Tòquio. Gaudeix de la passió per la música i els llibres. Verdi (VOSE).

R

Rivals > De Luca Quadagnino. Amb Zendaya i Mike Faist. 12 Anys. Estats Units. 2023. Drama romàntic. 131 min.

►Tashi Duncan és una antiga prodigi del tennis convertida en entrenadora i una força de la natura que mai no demana disculpes. Mooby Aribau (VOSE), Mooby Balmes (VOSE), Mooby Glòries (VOSE), Verdi (VOSE).

S

Segundo premio > De Isaki Lacuesta i Pol Rodríguez. Amb Daniel Ibáñez i Cristalino. 16 Anys. Espanya, França. 2024. Drama. 111 min.

►Granada, finals dels 90. En plena efervescència artística i cultural, un grup de música indie viu el seu moment més delicat. Renoir Flondablanca.

Siempre nos quedará mañana > De Paola Cortellesi. Amb Paola Cortellesi i Valerio Mastandrea. 12 Anys. Itàlia. 2023. Comèdia dramàtica. 118 min.

►Itàlia, anys 40. És primavera i tota la família està esvalotada per l'imminent compromís de la benllogada filla gran, Marcella. Cinemes Texas (VOSC), Mooby Aribau, Mooby Bosque, Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE), Renoir Flondablanca (VOSE), Verdi (VOSE).

Sirocco y el Reino de los Vientos > De Benoît Chieux. Apta. Bèlgica, França. 2023. Animació. 80 min.

►Juliette i Carmen, de 4 i 8 anys respectiva ment, són dues germanes intrèpides que, en un moment d'avorriment, descobreixen un passadís secret. Zumzeig Cinema (CAT).

Sombras del pasado > De Adam Cooper. Amb Russell Crowe i Karen Gillan. Apta. Estats Units, Austràlia. 2024. Thriller. 110 min

►Roy Freeman és un exdetectiu d'homicidis que pateix pèrdua de memòria i que torna a examinar un cas antic sobre el brutal assassinat. Diagonal.

Sylvanian Families La Película: El regalo de Freya > De Kazuya Konaka. Apta. Japó. 2023. Animació. 65 min.

►Al poble de Sylvania tothom espera amb impaciència la celebració anual del Festival de les Estrelles. Cinemes Girona (CAT).

T

Tarot > De Spenser Cohen i Anna Halberg. Amb Avantika Vandanapu i Adain Bradley. 16 Anys. Estats Units. 2024. Terror. 92 min.

►Un grup d'amics infringeix de manera imprudent la regla sagrada de la lectura de les cartes del Tarot. Yelmo Westfield La Maquinista.

The Arctic Convey > De Henrik Martin Dahlsbakken. Amb Tobias Santeimann i Adam Lundgren. Apta. Noruega. 2023. Bèlica. 108 min.

►El 1942, els alemanys envaeixen la Unió Soviètica i la situació sembla imparable. Per subministrar material, es reuneixen vaixells mercants. Cinemes Texas (VOSC).

U

Un año difícil > De Eric Toledano i Olivier Nakache. Amb Pio Marmai i Jonathan Cohen. 12 Anys. França. 2023. Comèdia. 120 min.

►Albert i Bruno són dos buscavides enduatats fins al coll. En conèixer uns activistes, veuen una oportunitat per beneficiar-se del seu idealisme. Verdi (VOSE).

V

Vidas perfectas > De Benoît Delhomme. Amb Anne Hathaway i Jessica Chastain. 16 Anys. Estats Units. 2023. Drama. 94 min.

►Alice i Celine gaudeixen de les seves idíl·liques vides al costat dels seus respectius fills i reeixits marits. Són grans amigues i bones veïnes. Diagonal, Diagonal Mar, SOM Multiespai, Mooby Arenas, Mooby Aribau, Mooby Balmes (VOSE), Mooby Bosque, Mooby Gran Sarrià (Cast. i VOSE), Renoir Flondablanca (VOSE), Yelmo Westfield La Maquinista.

TEATRES

AQUITÀNIA TEATRE

Av. Sarrià, 33. Barcelona - info@agutania-teatre.es. En el Medjo de Dj a Dg. Si lo cuentas te mato Ds. David Fernández: No estoy bien Ds. El gat amb botes, el musical Dg

CONDAL

(Av. Paral·lel, 91. 934423132) Fins 22 juny.
Las niñas de Cádiz: Las Bilingüeras de Eurípides, de dt. a dv. 20h, ds. 17.30 i 20h. I Grec 2024: del 26 juny al 7 juliol, Alberto San Juan a **Macho Grita. Crónica de mi propia ignorancia sobre la historia de España**.
teatrecondal.cat | promentrada.com

EL MALDÀ

(C/Pl, 5). Tel. 931647778. **Divina de la mort.**
Cia. Facòf. Compra d'entrades, consulta
d'horaris i preus (www.elmalda.cat)

GOYA

(Joaquín Costa, 68. 933435323) Fins 22 juny, **El Favor**, de dt. a dv. 20h, ds. 17.30 i 20h. I dins Grec 2024: a partir 28 juny, Lolita Flores és **Poncia**. teatregoya.cat i promentradacom

LA PUNTUAL

C/ Allada Vermell, 15. **Patufet Cia.** La Puntual - Eugeni i Néstor Navarro. Marionetes de fil + 2 anys. Horaris: www.lapuntual.info

L'AUTÈNTICA TEATRE

C/ Marti, 18. 699123139 www.lautenticat-teatro.com Flow: Instal·lació Immersiva per a nadons de 0 a 3 anys Estrena: 21/6/2024 - dv: 18h, ds: 11h, 12h i 17h i dg: 11h i 12h

ROMEA

(Hospital, 51. 933015504) Grec 2024: del 25 de juny al 4 d'agost **Tirant lo Blanc**, de dt. a dv. 20h, ds. 17.30 i 20.30h, dg. 18h. teatreromea.cat i promentrada.com

SALA ATRIUM

El Salvador Dalí em fa cosa, de Queralt Riera. 11 Úniques Funcions! De dt. a ds. a les 20h i dg. a les 18.30h. C/ Consell de Cent, 435 | 08009 Barcelona. Informació i entrades: www.atrium.cat

TANTARANTANA TEATRE

C/ de les Flors, 22. Tel. 934417022. Sala Àtic22: La Maièutica presenta **Tot en ordre** fins el 21 de juny + info a www.tantarantana.com

TEATRE AKADEMIA

Del 19 de juny al 7 de juliol **Paradise**, de Kae Tempest, dramàtúrgia i direcció de Moreno Bernardi. De Dc a Ds a les 20h i Dg a les 18h. Entrades: teatreakademia.cat. C/ Buenos Aires, 47-49. BCN. Tel. 934951447

TEATRE GAUDÍ BCN

St. Antoni M. Claret, 120. Tel. 936035161.
Fins 30/06 **La Festa** de Gal Soler Dj Dv Ds
21h Dg 17h Fins 30/06 **Brain 2.0** El màgic
poder de la ment by Hausson Dj Dv Ds
19.30h Dg 19h

TEATRE LLIBRE MONTJUÏC

Pg. de Sta. Madrona, 40-46 / Pça. Margarida Xirgu, 1. Poble Sec L3, Espanya L3-L1. **Festival Grec 2024. Billy's Violence / Billy's Joy** dir. J. Lauwers, Need company. Del 28 al 30/06, funcions alternes. **X. Bobés: El cap als núvols**, 29 i 30/06 **Cosas que se olvidan fácilmente**, del 29/06 al 07/07. **Temporada 24/25 ja la venda.** www.teatrelireure.com, taquilles del teatre, Ticket Ràmba | 9328927700

TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA

Pl. de les Arts, 1. Sala Gran: **Ellsabeth Costello** | **J.M. Coetzee**. A partir 6 juliol. Sala Petita: **What the foc?!** de Gerardo Salinas i Junior Mthombeni. A partir 4 juliol. Informació i venda entrades: www.tnc.cat

TEATRE POLIORAMA

(Tel. 933177599. La Rambla, 115). **Non Solum** de Sergi López. 6 úniques funcions. Horaris: Dc i dj, 20h; Dv, 20.30h; Ds, 17h i 20.30h; Dg, 18.30h. Venda d'entrades a teatrepoliorama.com

TEATRE LLIBRE GRÀCIA

932289747. Montseny, 47. Fontana L3.
Festival Grec 2024: Morir lo hace todo
el mundo, de José y sus Hermanas, del
26/06 al 07/07. Temporada 24/25 ja la
venta. www.teatrelliure.com, taquilles del
teatre. Ticket Rambla | 932892770

P+

elperiódico.com/subscribers

Comunitat de Tres

Tres
COMUNITAT DE CULTURA

www.tres.cat

Sala Montjuïc

A partir del 28 de juny · Castell de Montjuïc - Barcelona

Arriba una nova edició del cinema a la fresca que acull el Castell de Montjuïc! Ja pots consultar tota la programació que es projectarà a partir del 28 de juny, començant per 'Casa en Flames' de Dani de la Orden; 'El Gran Hotel Budapest', de Wes Anderson; 'Barbie', de Greta Gerwig; i moltes més! Com de costum, recorda que abans de cada pel·lícula pots gaudir d'un concert que pot ser de funk, pop, electrònica, jazz, swing, rumba, o d'altres gèneres. Afanya't, aconsegueix ja les teves invitacions al nostre web i viu les nits d'estiu de Barcelona al cinema a la fresca més emblemàtic de la ciutat!

Ruta literària i signatura de llibres:
Les illes interiors de Maria Carme Roca

'Cuerpos celestes'
Del 10 al 12/07 · CCCB · Barcelona

El pròxim 4 de juliol reviu la història i descobreix curiositats de la novel·la 'Les illes interiors' de Maria Carme Roca. L'autora guiarà un recorregut pel barri de Ciutat Vella de Barcelona, referenciant espais de la novel·la. La ruta està pensada tant per la gent que l'heu llegit, com els que no, així que tothom és benvingut a l'itinerari! Si no l'has llegit la novel·la, recorda que pots aconseguir-la amb descompte a qualsevol llibreria Abacus un cop reserves l'entrada!

Vols estar al dia de l'agenda cultural?
Subscriu-te als butlletins del TREC!

Vols més informació? Entreu a:

TREC
 TRENCA ENTENEDORS
 CULTURA

Avençaments culturals exclusius per a socis TREC, veu: PLUS / SUBSCRIBORS P7

inscriu-te a: abonador@com.saborator.es o www.bcn.cat/trec **Secció d'Informació al Consumidor 94 222 27 00**

Fiasco de Polònia contra Àustria

L'equip de Ralf Rangnick va confirmar les bones sensacions de l'estrena contra França i va tornar la selecció de Lewandowski, que va jugar l'última mitja hora (1-3). Trauner, Baumgartner i Arnautovic, de penal, van marcar els gols polonesos.

Bèlgica se la juga a Colònia

L'ensopegada del debut contra Eslovàquia obliga els diables vermells a reaccionar davant Romania en el partit que tancarà la jornada d'avui a Colònia (21 h). De Bruyne i Lukaku, molt desencertat en el debut, tornaran a ser les referències belgues.

EUROCOPA 2024

Espanya va recuperar contra Itàlia les senyes d'identitat que van definir l'equip de Guardiola i que van ser les que van portar a guanyar el Mundial 2010: pressió per ofegar el rival, amb recuperacions a prop de l'àrea, i circulació de pilota fluida.

Tornada a les arrels del millor Barça

JORDI GIL
Donaueschingen
El 19 de juny

Espanya va tornar a ser reconeixible en l'exhibició de joc contra Itàlia. Després de molts debats sobre el canvi d'estil de la Roja amb altres variants més directes, la selecció va recuperar les arrels del Barça de Pep Guardiola, que a la fi van ser les mateixes que van portar la selecció a conquerir el Mundial de Sud-àfrica el 2010.

Luis de la Fuente ja va deixar clares les seves intencions abans del duel contra els transalpins. «Podem jugar de diverses maneres, però mai sense oblidar la nostra identitat, que passa per pressionar a dalt i tenir el control de la pilota», va apuntar el tècnic.

El pla A d'Espanya no impedeix que hi hagi un pla B en cas que el primer no acabi de funcionar com cal. Aleshores, aquesta selecció té preparades alternatives, com la del joc directe buscant els puntes amb pilotes llargues o fins i tot jugar al contraatac aprofitant la velocitat dels extrems, com Lamine Yamal, Nico Williams o també els dos teòrics suplents, Ferran Torres i Ayzo Pérez.

Per dins i per les bandes

Tornant al pla inicial, la selecció va ofegar per complet Itàlia. Luciano Spalletti volia que el seu equip traguessin la pilota de forma neta amb les noves senyes d'identitat que vol implantar a l'azzurra. L'staff de De la Fuente tenia plenament estudiat el rival i va ordenar als jugadors del centre del camp endavant pressionar totes les vies de passada.

El resultat van ser recuperacions constants a prop de l'àrea rival i generar ocasions de gol gràcies a la precisió de les passa-

Els jugadors fan el passadís al seleccionador Luis de la Fuente, a la dreta, que ahir va fer 63 anys.

des. La circulació va ser fluida fins a trobar el punt de fer mal ja fos per dins amb Pedri o Morata o per les bandes amb Lamine Yamal i Nico Williams. Darrere d'ells, Rodri i Fabián empenyien com un tren de mercaderies perquè la piconadora pogués amb tot.

Aquesta manera de jugar va recordar molt l'equip de Guardiola quan pressionava a dalt en la primera etapa, amb jugadors com Samuel Eto'o i més endavant amb Pedro o Vila i el treball de Busquets per avançar la pressió acompanyat de Xavi i Iniesta. Messi també col·laborava en aquesta fase, igual com Henry l'any en què va estar amb el tècnic de Santpedor.

«Lamine Yamal passa per pressionar a dalt i tenir el control de la pilota», diu De la Fuente

Pep Guardiola ha seguit amb aquesta filosofia posteriorment al Bayern o al Manchester City. En aquest sentit, la presència de jugadors com Rodri o Laporte, que tenen aquest futbol memoritzat, és de gran ajuda per al conjunt de De la Fuente. Rodri és el millor ex-

ponent per la seva capacitat d'interpretar el joc tant en atac com en defensa i el seu instint per recuperar pilotes ràpidament. La diferència d'Espanya amb el City és que no necessita incorporar una defensa per poblar més la medulla gràcies a la presència d'un Fabián Ruiz en un estat de forma plètòric i, en tot cas, i a tenir Mikel Merino a la recambra.

L'efecte Laporte també és de vital importància. Luis de la Fuente ha sigut criticat per citar un futbolista que juga a l'Aràbia Saudita, però va quedar demostrat que és un futbolista capital de la selecció per marcar l'estil des de darrere. Nacho, amb molèsties musculars,

no té la mateixa capacitat de l'exjugador del City per dividir i buscar l'home lliure perquè al Reial Madrid mai s'ha jugat d'aquesta manera.

Espanya, a més, va guanyar la possessió a Itàlia per un 57% davant d'un 43%. Una diferència que va quedar llimada pels italians en la recta final del xoc, ja que hi va haver minuts d'un domini escandalós espanyol.

La batalla de la possessió

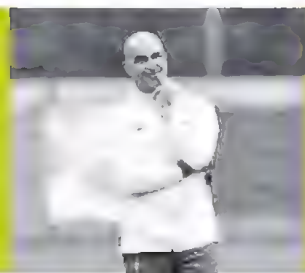
De la Fuente és un entrenador permeable i mou les peces en funció dels jugadors de què disposa. Contra Croàcia, Laporte no estava encara preparat per jugar i era més difícil tenir el control amb Nacho. La solució per evitar riscos innecessaris va ser fer moltes passes enrere a Unai Simón perquè xutés la pilota cap amunt.

Això va fer que Croàcia guanyés les pilotes dividides i amb la qualitat dels seus centrecampistes, amb Modrić i Brozović al capdavant, s'emportés la batalla de la possessió per 53% a 47%, però l'avantatge que compta del marcador va ser de 3-0 per a Espanya gràcies a la seva contundència a les dues àrees.

Contra Itàlia la història va ser diferent. Des de la pilota es van generar 20 aproximacions de gol per només 4 dels italians i es van completar 548 passes per 381 del rival. Una diferència que no es va plasmar en un resultat més voluminós per trobar-se amb un Donnarumma descomunal i pels errors en la definició.

L'estil d'Espanya, per tant, passa per aquestes mateixes senyes d'identitat que Pep Guardiola va mostrar al món des del 2009 i que la Roja va assimilar a grans trets per convertir-se en la millor selecció del món. ■

Lluís Gené / AFP

Robert Martínez elogia Güler

El seleccionador de Portugal confia a sumar avui el segon triomf en el partit contra Turquia, que també es va estrenar amb victòria. «Haurem de vigilar bé Arda Güler. És un talent sensacional. És genial veure'l jugar», va dir Robert Martínez sobre el jove madridista.

Duel per la supervivència

Les seleccions de Geòrgia i la República Txeca, que van caure en la primera jornada, s'enfronten aquesta tarda a Hamburg (15 h) a la recerca d'un bon resultat que eviti la seva eliminació. L'equip de Willy Sagnol desitja el seu primer triomf en la història del torneig.

El futur

Menys quilòmetres i Alemanya en l'horitzó

FERMÍN DE LA CALLE
Gelsenkirchen

Espanya ja és campiona de grup després guanyar contra Itàlia, una victòria que li facilita enormement el camí en aquesta Eurocopa als jugadors de De la Fuente. En primer lloc perquè aclareix enormement l'eliminàtoria de vuitens de final, en la qual s'enfrontarà a un tercer de grup en lloc de creuar-se amb un segon.

A nivell logístic, Espanya encarrila el millor camí possible perquè, com que és la selecció que té la seu més al sud del país, a la localitat de Donaueschingen, a la Selva Negra, el recorregut de l'equip és més curt. A més del partit de vuitens, que es jugarà a Colònia contra un tercer, si guanyés, després jugaria a Stuttgart, ciutat a 125 quilòmetres del campament base espanyol, des del qual l'equip viatja amb avió en cada desplaçament.

En el cas de quarts de final ni tan sols haurien de desplaçar-se: jugarien allà el divendres 5 de juliol contra el guanyador dels vuitens de final que enfrontaran el primer del grup A, possiblement Alemanya, i el segon del C, que està molt obert i podria ser qualsevol dels participants del grup: Anglaterra, Sèrbia, Eslovènia o Dinamarca.

Si passés a semifinals, després li tocaria jugar a Múnic, la segona seu més pròxima a Donaueschingen, a 343 quilòmetres. ■

La UEFA va comparar el defensa de 25 anys amb l'excapità del Barça pel seu partit contra Itàlia, en què va registrar unes estadístiques perfectes. El protagonista va parlar del «millor partit» de la seva carrera. «Sé perfectament el que em pot donar perquè el conec des de fa molts anys», diu De la Fuente.

Cucurella es posa en mode Puyol

JORDI GIL
Gelsenkirchen

Frank Augstein / AP

La melena arrissada de Cucurella, durant el partit contra Itàlia.

Marc Cucurella ha sigut la sorpresa inesperada i agradable per a Espanya en l'Eurocopa. Quan tothom esperava que Alejandro Grimaldo fos el lateral esquerre titular a Alemanya, l'exbarcelonista ha irromput amb força i ja ningú el desbancarà de la posició a la selecció.

Cucurella es va guanyar la titularitat durant la preparació. En els dos amistosos davant Andorra i Irlanda del Nord es va menjar el carril esquerre i va mostrar una excel·lent compenetració amb Nico Williams. Luis de la Fuente ho va tenir clar i s'ha decantat pel català en els dos partidassos contra Croàcia i Itàlia. Els seus registres davant el quadre italià van ser perfectes: 51 passades bones de 51 d'intentades, 10 duels guanyats, 7 recuperacions, 5 refusos i cap vegada va ser regatejat. No es pot fer millor. A més, les seves intervencions van ser molt vistoses, amb els seus cabells arrissats al vol, i la mateixa UEFA el va comparar a les xarxes socials amb Carles Puyol pel seu estil i aspecte físic.

Pas endavant

L'excapità del Barça és història viva de la selecció amb les seves 100 victòries. La seva casta contagiava la resta de l'equip per guanyar l'Eurocopa del 2008 i el Mundial del 2010. El seu golàs de cap contra Alemanya a la semifinal de Sud-àfrica és un dels més icònics de tots els temps amb la Roja.

Cucurella té un aire al joc de Puyol, tot i que el seu pentinat ajuda que es faci la comparació. Marc té encara molt camí per recórrer per poder estar a l'altura del mític defensa blaugrana, però el pas endavant fet a l'Eurocopa està resultant molt significatiu. El mateix jugador així ho va declarar després del partit: «Ha sigut el millor partit de la meua carrera tenint en compte

Després d'un any irregular al Chelsea, el lateral es va guanyar la titularitat en la preparació

l'escenari, representant la selecció espanyola i jugant contra un rival com és Itàlia».

Cucurella ha fet una temporada irregular amb el Chelsea i va ad-

metre que «ha sigut un any difícil», que ara s'està completant amb un bon final «gràcies a continuar treballant i mirant d'aprofitar les oportunitats».

Malgrat militar en un gran d'Europa com és el conjunt de Stamford Bridge, el planeta futbolístic està descobrint ara el gran lateral esquerre que té la selecció espanyola. L'afició va corejar el seu nom a Gelsenkirchen després que tallés diversos cops la pilota de manera espectacular llançant-se com un lleó a buscar l'esfèrica.

Del Barça va haver de sortir rumb al Getafe abans d'iniciar la seva aventura anglesa, on es va revaloritzar al Brighton i el Chelsea va pagar 65 milions d'euros per firmar-lo fins al 2028.

Capità de la sub 21

Amb Mauricio Pochettino no va tenir la continuïtat desitjada, una cosa que pot canviar gràcies a la seva excel·lent Eurocopa i també pel canvi d'entrenador en el conjunt blue. L'arribada d'Enzo Maresca pot servir-li per consolidar-se al mateix nivell de la selecció i amb 25 anys l'espera un futur més que prometedori.

Luis de la Fuente sempre l'ha tingut en compte. Luis Enrique se'l va emportar per completar una convocatòria, però ha sigut amb el de La Rioja amb qui ha viscut els seus millors moments en les seleccions inferiors. Va ser el seu capità en la sub 21 i també uns dies després en l'absoluta i, en roda de premsa, el mític va manifestar que la seva confiança en el futbolista no li ve d'ara. «Sé perfectament el que em pot donar perquè el conec des de fa molts anys».

Grimaldo tindrà la seva oportunitat en el partit contra Albània, però està destinat a tornar a la banqueta en els vuitens de final de Colònia del pròxim dia 30. Cucurella l'ha superat a tota pastilla. Una punta de velocitat que l'ha portat a ser un fix en l'absoluta. La seva paciència i constància han tingut premi. En el futbol d'elit semblava que ho tenia difícil quan va sortir del Barça i es va rebel·lar per arribar a un gran de la Premier League. Amb Espanya no semblava que hi fos a temps, però van caure Balde i Gayà i estava a punt per sortir davant un gran esdeveniment com és aquesta Eurocopa. ■

EUROCOPA 2024

Kai Pfaffenbach / Reuters

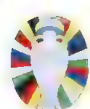

Xavi Simons remata a porteria en l'acció en la qual l'àrbitre va anul·lar l'1-0 per als Països Baixos per fora de joc de Dumfries, ahir a Leipzig.

Francesos i neerlandesos, que ja albiren els vuitens, ofereixen un discret partit en una nit marcada pel gol anul·lat a Simons. Deschamps no va saber resoldre l'absència de la seva estrella.

França s'enreda sense Mbappé i troba reconfort en el VAR

FRANCISCO CABEZAS

Si alguna cosa està revelant aquesta Euro-copa és que viure en l'expectativa porta de manera irremeiable al desengany. En un torneig en el qual l'Espanya de De la Fuente ha passat de ser sospitosa en el pròleg per amuntegar elogis després de les dues primeres corbes, potser un dels partits més atractius d'aquesta primera fase era el que enfrontava aquest divendres els Països Baixos i França a Leipzig. I ni tan sols la supència de Kylian Mbappé, a qui no li va fer falta ajustar-se la màscara que li protegís el fracturat nas, va explicar que el combinat francès continués provocant dubtes. De fet, es va deslliurar d'un bon embolic quan entre l'àrbitre i el VAR van negar a Xavi Simons l'1-0 a 20 minuts del final. Dumfries, en posició de fora de joc, estava al costat de Maignan quan la pilota arribava a la porteria, suficient perquè els jutges interpretessin que incomodava un porter ja superat. Les precaucions dels entrenadors van tenir molt a veure en les esquerdes de l'espectacle, molt més pròxim a una feina burocràtica en què les dues seleccions busca-

ven la millor manera per no fer-se mal. Didier Deschamps, que mai enganya en els seus ideals, va decidir que el buit en l'onze que deixava lliure Mbappé havia de ser per al migcampista Tchouaméni, que no jugava per lesió des del 8 de maig. Granit en un centre del camp sostingut per Kanté, i en el qual Rabiot havia d'assumir tasques ofensives des de la banda esquerra. Surrealista va ser l'ocasió que va malgastar en el primer acte quan, només en el punt de penal, va decidir cedir amb tota la mala traça que va poder a Griezmann, que també va fallar. La punta de l'atac se la quedava així Thuram, al qual li diferències moltíssimes coses de Mbappé, però, sobretot, el seu entusiasme defensiu quan toca replegar-se.

Quant a la selecció de Ronald Koeman, bastant té amb mostrar-se competitiva malgrat l'escàs nivell ofensiu que presenta i que contrasta amb una parella de centrals de categoria, la formada per Van Dijk i De Vrij. Xavi Simons corria molt per la mitja punta sense que cap company el mirés. I quan tocava alguna pilota, li faltava una mica de paciència en les decisions. Més destre estava Reijnders, tot i que qui podia oferir el perill real era Gakpo, tot i que només va sortir una vegada victoriós del seu

0-0 Països Baixos França

PAÏSOS BAIXOS: Verbruggen; Dumfries, De Vrij, Van Dijk, Aké (6); Schouten (Veerman, m. 73), Simons (Wijnaldum, m. 73), Reijnders; Frimpong (Geertruida, m. 73), Memphis (Weghorst, m. 79), Gakpo. Tècnic: Ronald Koeman.

FRANÇA: Maignan; Koundé, Upamecano, Saliba, T. Hernández; Tchouaméni, Kanté, Rabiot; Dembélé (Coman, m. 73), Thuram (Giroud, m. 75), Griezmann. Tècnic: Didier Deschamps.

GOLS: No n'hi va haver.

ÀRBITRE: Anthony Taylor (ANG).

T. GROQUES: Schouten.

ESTADI: Leipzig Stadium.

duel amb Koundé. Memphis, mentrestant, semblava més preocupat que la seva diadema blanca no es mogués del front i a servir pilotes a pilota aturada que ningú rematava. Perquè, és clar, en aquests Països Baixos Weghorst té encara el paper de revulsiu, no d'ariet titular.

Amb tots els futbolistes implicats en les seves responsabilitats i sense que ningú sortís del guió bé, Dembélé sí que anava a la seva, però això és habitual —, els minuts queien pesats. Cert punt de culpa hi van tenir també els porters, que van estar al seu lloc quan

va tocar. Maignan li va negar un gol a Frimpong en la mateixa alba després que el carriler li guanyés l'esquena a Theo Hernández. I el porter del Milan repetiria manotada amb un bon xut de Gakpo des del vèrtex. Tampoc es va quedar enrere el jove Verbruggen, porter del Brighton de 21 anys que es va exhibir de valent a rematades d'un Griezmann que continua estant de pega amb els bleus. Ha marcat només tres gols en els seus últims 31 partits amb França. No és poca cosa.

Griezmann va disposar, precisament, de la millor opció per a França en un segon acte en què els de Deschamps, excepte set minuts de rebel·lió en què van sumar quatre ocasions, semblaven satisfets amb lluir la seva fortalesa, no tant les solucions sense Mbappé. No ho havia sigut Thuram al principi, tampoc Rabiot, que es va rovellar cada vegada que va trepitjar l'àrea des de la segona línia, ni Giroud, la solució d'emergència clàssica.

A Koeman, malgrat el disgust temporal pel gol anul·lat a Simons, no li va anar malament la nit. Els Països Baixos i França sumen quatre punts i poden ja mirar a la següent ronda. Una altra cosa és el cos que va quedar a uns espectadors que, és clar, esperaven una altra cosa. ■

Ucraïna no es rendeix i remunta Eslovàquia per seguir viva (1-2)

JOAN DOMÈNECH
Düsseldorf

Perdia en el descans i va acabar guanyant al final. Estava al carrer, de tornada a l'exili, i seguirà a Alemanya per continuar lluitant i brindant alegria i esperança a la seva gent. Ucraïna perdia contra Eslovàquia i va guanyar en una reacció impen-sable, amb poc joc i molt encert, i tindrà una bala contra Bèlgica per classificar-se.

Ucraïna va millorar en el resultat, i partir d'aquí va poder enrobustir la seva autoestima, colpejada amb el contundent 3-0 de Romania. No pintava més encoratjador el duel amb una Eslovàquia dominadora, assentada amb un gol de Haraslin, però un contraatac culminat per Shaparenko i un gran gol de Yaremchuk després d'una extraordinària assistència del mateix Shaparenko, la manté viva.

Canvis a pitjor

Els quatre canvis que va practicar Rebrov només van reportar benefici a la porteria, on Trubin va transmetre la seguretat del dubitatiu Lunin. Malgrat que es va menjar l'1-0, en l'última baula d'una cadena de fallades. Es va originar a la banda dreta, on Tymchyk i Yarmolenko van substituir Konoplia i Tsygankov, un canal per on va progressar el fantàstic Haraslin i que amb Schranz van sublimar el paper dels extrems, tants anys menyspreats.

Ucraïna va reduir el desequilibri per l'efecte psicològic de l'1-1. Eslovàquia ja no es va treure la por de sobre.

Eslovàquia: Dubravka; Pekarik, Vavro, Skriniar, Hanco (Suslov, m. 67); Kucka, Lobotka, Duda (Bénes, m. 60); Schranz (Sauer, m. 86), Bozenik (Strela, m. 60), Haraslin (Obert, m. 67).

Ucraïna: Trubin; Tymchyk, Zabarny, Matvienko, Zinchenko; Shaparenko (Talovierov, m. 90), Brazhko (Sydorchuk, m. 85), Sudakov; Yarmolenko (Zubkov, m. 67); Dovbyk (Yaremchuk, m. 67), Mudryk (Malinovskyi, m. 85).

GOLS: 1-0 (m. 17), Schranz; 1-1 (m. 50); Shaparenko; 1-2 (m. 80), Yaremchuk. ■

EUROCOPIA 2024

Hongria, Eslovàquia, Bèlgica i Turquia, a més d'Itàlia amb Spalletti, han confiat en entrenadors transalpins de poc nom. Montella és el que està en millor posició amb la selecció otomana.

Italians dirigint en cinc països

JOAN DOMÈNECH
Barcelona
Enviat especial

Quatre dels vuit entrenadors dels quarts de final de la Champions tenien un origen comú en la filosofia futbolística del Barça. Cap dels quatre va guanyar la Champions. El campió va ser un italià, Carlo Ancelotti. Cinc dels 24 països del l'Eurocopa han confiat els seus destins a entrenadors italians. La Nazionale, entre aquests, per descomptat.

LUCIANO SPALLETTI (ITÀLIA). Tard, a cavall entre els 64 i 65 anys, li ha arribat l'èxit, si per èxit es considera proclamar-se campió de la Serie A amb el Nàpols (22-23) i, a continuació, accedir a la banqueta de la selecció completes 30 temporades com a professional. L'edat i l'experiència el doten d'una posició de lideratge davant la qual els seus pupils no es queixen. Itàlia només havia perdut un amistós amb Spalletti. Fins a la repassada d'Espanya a Gelsenkirchen. Es va imposar a Albània. Contra Croàcia es juga el pas.

MARCO ROSSI (HONGRIA). És el seleccionador més antic dels cinc que ens ocupen. Dirigeix Hongria des del 2018 i va obtenir la doble nacionalitat. Rossi (Druento, 9 de setembre de 1964) ha dibuixat una carrera de lent ascens, en el segon nivell, tant de jugador com d'entrenador i un sol títol en cada una de les seves carreres.

De la seva mà, Hongria ha entrat a les tres últimes Eurocopes. Ha patit dues derrotes, contra Suïssa (1-3) i Alemanya (0-2), que la deixa a punt del comiat. Ni vencent Escòcia aquest diumenge la convertiria en una de les quatre millors terceres.

FRANCESCO CALZONA (ESLOVÀQUIA). Es va convertir en el segon seleccionador no eslovac ni txec l'agost del 2022. En els últims mesos va exercir de pluricupació quan el Nàpols el va contractar per a l'últim semestre. Va debutar contra el Barça en l'anda de la Champions. Va acabar la Serie A en desena posició sense poder col·locar l'equip a Europa. La carrera futbolística de Calzo

Luciano Spalletti, durant el partit contra Espanya a Gelsenkirchen.

na (Vibo Valentia, 24 d'octubre de 1968) va ser pràcticament inexistent, i la d'entrenador en cap amb prou feines comença als 55 anys. Va firmar la primera sorpresa (1-0 sobre Bèlgica), però va malgastar ahir la classificació al caure contra Ucraïna (1-2). Una salutació sense més ni més es va veure entre Calzona i Tedesco abans de l'Eslovàquia-Bèlgica (1-0) en l'únic duel fratricida possible de la fase de grups. Dos italians que no es coneixien.

DOMENICO TEDESCO (BÈLGICA). És Tedesco (Rossano, 12 de setembre de 1985) el més jove dels cinc (38 anys) i el menys italianitzat, ja que la seva família va emigrar a Alemanya quan era una criatura i és allà on ha construït la seva carrera, encara breu. Va començar en un equip de Se

gona i immediatament va fitxar pel Schalke, on es va mantenir dues temporades; va estar dues temporades a l'Spartak de Moscou i no va acabar la segona al Red Bull Leipzig. Carrega amb la pressió de dirigir una selecció com la belga de la qual s'espera molt i de lidiar amb el conflicte amb Thibaut Courtois, que es va enfadar amb el tècnic i no ha volgut tornar a la selecció.

VINCENZO MONTELLA (TURQUIA). L'últim a incorporar-se a una selecció: va ser el setembre del 2023. ¿El motiu? Havia dirigit durant dues campanyes l'Adana Demirspor. Era la seva segona estada fora d'Itàlia després del seu breu pas pel Sevilla durant la campanya 2017-18. Un mal pas. Va rellevar Eduardo Berizzo i va ser destituït després de 17 partits,

dels quals en va guanyar cinc, cap dels set últims, i que van forçar l'acomiadament.

Montella, napolità de Pomigliano d'Arco, nascut el 18 de juny de 1974, va fer 50 anys el dia del partit contra Geòrgia. Ho va celebrar amb magnificència, amb un gran triomf (3-1). Contra Portugal dirimirà la primera plaça del grup i la classificació entre els dos guanyadors de la jornada inaugural.

A diferència dels altres seus col·legues entrenadors, Montella va tenir una notable carrera futbolística de gairebé 20 anys. Quan era conegut com l'aeroplano (El petit avió) per la seva manera de celebrar els gols: gairebé 200 en 19 temporades de professional, des de l'Empoli a la Roma i una insignificant experiència al Fulham. ■

GRUP A

ALEMANYA	
ESCÒCIA	
HONGRIA	
SUÏSSA	

Classificació	PT	J	G	E	P	GF	GC
1. Alemanya	6	2	2	0	0	7	1
2. Suïssa	4	2	1	1	0	4	2
3. Escòcia	1	2	0	1	1	2	6
4. Hongria	0	2	0	0	2	1	5

Resultats	
Alemanya-Escòcia	5-1
Hongria-Suïssa	1-3
Alemanya-Hongria	2-0
Escòcia-Suïssa	1-1
Suïssa-Alemanya	Dg23 21.00h
Escòcia-Hongria	Dg23 21.00h

GRUP B

ESpanya	
CROÀCIA	
ITÀLIA	
ALBÀNIA	

Classificació	PT	J	G	E	P	GF	GC
1. Espanya	6	2	2	0	0	4	0
2. Itàlia	3	2	1	0	1	2	2
3. Albània	1	2	0	1	1	3	4
4. Croàcia	1	2	0	1	1	2	5

Resultats	
Espanya-Croàcia	3-0
Itàlia-Albània	2-1
Croàcia-Albània	2-2
Espanya-Itàlia	1-0
Croàcia-Itàlia	Di24 21.00h
Albània-Espanya	Di24 21.00h

GRUP C

ESLOVÈNIA	
DINAMARCA	
SÈRBIA	
ANGLATERRA	

Classificació	PT	J	G	E	P	GF	GC
1. Anglaterra	4	2	1	1	0	2	1
2. Dinamarca	2	2	0	2	0	2	2
3. Eslovènia	2	2	0	2	0	2	2
4. Sèrbia	1	2	0	1	1	1	2

Resultats	
Eslovènia-Dinamarca	1-1
Sèrbia-Anglaterra	0-1
Eslovènia-Sèrbia	1-1
Dinamarca-Anglaterra	1-1
Anglaterra-Eslovènia	Dm25 21.00h
Dinamarca-Sèrbia	Dm25 21.00h

GRUP D

PAÏSOS BAIXOS	
FRANÇA	
POLÒNIA	
ÀUSTRIA	

Classificació	PT	J	G	E	P	GF	GC
1. P. Baixos	4	2	1	1	0	2	1
2. França	4	2	1	1	0	1	0
3. Àustria	3	2	1	0	1	3	2
4. Polònia	0	2	0	2	2	5	

Resultats	
Polònia-P. Baixos	1-2
Àustria-França	0-1
Polònia-Àustria	1-3
P. Baixos-França	0-0
P. Baixos-Àustria	Dm25 18.00h
França-Polònia	Dm25 18.00h

GRUP E

UCRAÏNA	
ESLOVÀQUIA	
BÈLGICA	
ROMANIA	

Classificació	PT	J	G	E	P	GF	GC
1. Romania	3	1	1	0	0	3	0
2. Ucraïna	3	2	1	0	1	2	4
3. Eslovàquia	3	2	1	0	1	2	2
4. Bèlgica	0	1	0	0	1	0	1

Resultats	
Romania-Ucraïna	3-0
Bèlgica-Eslovàquia	0-1
Eslovàquia-Ucraïna	1-2
Bèlgica-Romania	Ds22 21.00h
Ucraïna-Bèlgica	Dc26 18.00h
Eslovàquia-Romania	Dc26 18.00h

GRUP F

PORTUGAL	
R. TXECA	
GEÒRGIA	
TURQUIA	

Classificació	PT	J	G	E	P	GF	GC
1. Turquia	3	1	1	0	0	3	1
2. Portugal	3	1	1	0	0	2	1
3. R. Txeca	0	1	0	0	1	1	2
4. Geòrgia	0	1	0	0	1	1	3

Resultats	
Turquia-Geòrgia	3-1
Portugal-R. Txeca	2-1
Geòrgia-R. Txeca	Ds22 15.00h
Turquia-Portugal	Ds22 18.00h
R. Txeca-Turquia	Dc26 21.00h
Geòrgia-Portugal	Dc26 21.00h

RELLEU A LA BANQUETA

El tècnic, membre de l'«staff» actual, agafa les regnes d'un equip campió dels quatre títols de la temporada. Va arribar al club el 2017 en el futbol base masculí, on va coincidir amb Gavi.

Pere Romeu substitueix Giráldez al Barça i firma fins al 2026

LAIA BONALS
Barcelona

Pere Romeu (Barcelona, 1993) és el nou entrenador del Barça femení per a les dues pròximes temporades, fins al 30 de juny del 2026, en substitució de Jonatan Giráldez, segons va anunciar ahir el club. També va informar que estarà acompanyat a la banqueta per Rafael Navarro, que és en el cos tècnic blaugrana des del 2019.

El Barça va definir Romeu com un «home de club». Va arribar a l'entitat el 2017, com a part del futbol base masculí, fent-se càrrec del prebenjamí i el cadet A, on va coincidir amb una de les perles del Barça actual, Gavi.

Posteriorment, el substitut a la banqueta de Jonatan Giráldez va marxar com a entrenador assistent al Viitorul Constanta de Romania, i el 2021, va tornar com a part del cos tècnic del Barça femení, en el qual ha militat les últimes tres temporades, que s'han saldat amb la consecució de 10 títols.

«Home de la casa»

«Romeu ha sigut també peça fonamental en l'anàlisi tècnica i la preparació dels partits», va explicar el comunicat del Barça.

«Estic molt il·lusionat. Tinc un repte per davant molt ambiciós. M'agradaria disfrutar-lo al màxim. Fa tres temporades que soc a l'equip, soc un home de la casa, conec el dia a dia de l'equip. Estic

Romeu, ahir en la presentació.

FCB

cent per cent preparat i amb ganes d'afrontar-ho», va dir Romeu en les seves primeres declaracions per als mitjans del club.

El nou tècnic dirigirà un equip que ha guanyat els quatre títols en l'última temporada (Lliga F, Supercopa d'Espanya, Copa de la Reina i Champions), i que ha fet la millor campanya d'un equip femení espanyol en la història. Amb la seva arribada comença un nou cicle. Amb la marxa de Jonatan Giráldez al Washington Spirit (EUA), des dels despatxos de la Ciutat Esportiva es van estudiar diferents noms, entre els quals el de Natalia Arroyo, entrenadora de la Reial Societat, tot i que la idea predilecta i la que s'ha ratificat era la de donar continuïtat al projecte. ■

FUTBOL

El TAD proposa inhabilitar Pedro Rocha sis anys

EL PERIÓDICO
Madrid

El Tribunal Administratiu de l'Esport (TAD) proposa inhabilitar durant sis anys el president de l'RFEF, Pedro Rocha. El TAD ja ha comunicat aquesta resolució al dirigent, que té 10 dies per presentar-hi al·legacions abans que el tribunal dicti la seva resolució definitiva, que es produirà pocs dies després.

La decisió definitiva podria arribar mentre Espanya estigui encara disputant l'Eurocopa. El TAD considera que Rocha va cometre tres faltes molt greus per «abús d'autoritat» mentre va ser president de la comissió gestora de l'RFEF i proposa una sanció de dos anys d'inhabilitació per cada una d'aquestes. ■

2a EDICIÓ

PREMI BBVA A LA SOSTENIBILITAT EMPRESARIAL

Des de BBVA i El Periódico **volem premiar empreses i emprenedors** que apostin pel desenvolupament d'un **projecte o model de negoci que tingui un impacte positiu en el medi ambient** i en la societat, alhora que promogui el creixement econòmic.

PRESENTA EL TEU PROJECTE

FINS EL 15 DE JULIOL

GRANPREMI D'ESPANYA

Mentre Verstappen va acabar cinquè, l'espanyol es va armar de confiança el dia en què es va ratificar la tornada de Flavio Briatore com a assessor executiu d'Alpine.

Hamilton lidera els primers assajos per davant de Sainz

LAURA LÓPEZ ALBIAC
Barcelona

Les dues primeres tandes lliures d'ahir del Gran Premi d'Espanya van apuntar a un canvi de tendència. Fa un any, Max Verstappen va guanyar aquí per segona edició consecutiva i amb 24 segons d'avantatge. Aquesta vegada, el tricampió de Red Bull haurà de patir davant uns rivals que mantenen la pressió. Lando Norris el va superar en els assajos matinals i Lewis Hamilton va liderar la segona sessió, per davant de Carlos Sainz i Lando Norris. Tres cotxes en mitja dècima i cap era el Red Bull.

Verstappen, que va acabar el dia en cinquena posició, no semblava còmode amb el Red Bull. Tampoc Fernando Alonso, que, després d'unes primeres voltes amb el pneumàtic mitjà, es va queixar de la falta de grip i va tornar al box per canviar la configuració de l'aleró posterior a la recerca de tenir més càrrega aerodinàmica.

Les condicions de la pista es van complicar per a tothom, tot i que els Mercedes, discrets al matí en la seva primera presa de contacte amb l'asfalt del Circuit, van emergir amb força en la sessió vespertina, amb Russell al capdavant de la taula de temps provisional (1.14.089) i Hamilton en

Carlos Sainz, durant els entrenaments d'ahir a Montmeló.

tercera posició. Ferrari no es va decidir a utilitzar els tous en els lliures 1 i malgrat això Carlos Sainz va aconseguir situar-se tercer amb mitjans. En la segona tanda, en el seu primer assalt amb el pneumàtic més ràpid, el madrileny, ultramotivat a casa, va escalar a la primera plaça (1.13.286), que li va arrabassar Hamilton poc després (1.13.264).

L'espanyol, acompanyat pels seus fans i que aquest cap de setmana arriba decidit a reivindicar-

se a casa, es va quedar a només 22 mil·lèsimes, amb Norris a 55 i el líder del Mundial, Verstappen, a més de dues dècimes del crono del britànic Hamilton.

Alonso, per la seva banda, va acabar relegat a la 14a posició després de molts minuts al garatge d'Aston Martin, a la recerca de solucions que li permetin fer un pas endavant en un gran premi que corre per 21a ocasió i en el qual, passi el que passi aquest diumenge, és el rei absolut per a l'afició.

Al marge dels primers assajos, la notícia del dia a Montmeló va ser la tornada de Flavio Briatore a la Fórmula 1 com a assessor executiu d'Alpine. El mànager italià, de 74 anys i que al seu dia va acompanyar Fernando Alonso en els seus dos títols mundials (2005 i 2006) amb Renault, torna a l'equip francès 15 anys més tard de la seva sortida per la porta del darrere, arran de l'escàndol del Crashgate a Singapur 2008.

Ambient pessim

Briatore té la difícil missió de corregir el rumb a Alpine, enfonsat en la classificació després de la successió de canvis fallits en la seva estructura i amb un ambient pessim entre els seus pilots, els gals Pierre Gasly i Esteban Ocon, que no es dirigeixen la paraula i han protagonitzat constants enfrontaments a la pista. L'últim, a Mònaco, va donar peu a un comunicat de l'escuderia per anunciar que Ocon no seguirà l'any vinent.

Briatore assumeix el càrrec d'assessor executiu, un rol amb què espera tornar a l'equip el rendiment perdut en els últims anys. «La notícia és positiva tant per al equip com per a mi. Fem de treballar tots junts, hem de treballar com un equip, això ho sé fer, per trobar aquest rendiment que han perdut, i estic segur que ho farem», va assegurar davant els micròfons de DAZN.

Aquest Sant Joan a La Traca!

VENDA DE PETARDS

BUSCA LA
TEVA CASETA
MÉS PROPERA

latraca.cat

Escalada. Resum Climbing Madrid

Prop de 30.000 aficionats i amants de l'escalada es van reunir al macrofestival Climbing Madrid

CLIMBING MADRID

Gran èxit del festival d'escalada més gran de la història a Espanya

Loli G. Bouza

L'esdeveniment més gran d'escalada, mai realitzat a Espanya, Climbing Madrid, ha deixat una estela d'inspiració i superació entre tots els assistents i apassionats de l'escalada que van participar en aquesta celebració esportiva. Amb una assistència massiva de 27.000 persones, aquest públic entregat ha pogut gaudir de més de 60 hores dedicades a aquesta emocionant pràctica.

Organitzat per Prensas Ibérica i Indoorwall, amb el suport total de la Comunitat de Madrid i l'Ajuntament d'Arroyomolinos, aquest gran desplegament d'emoció, experiències i competició ha sigut possible també gràcies al suport fonamental dels patrocinadors: Renfe, Iberdrola, Toyota, Honor, Universae, Olivanova i Pascual Dinamic Protein, que s'han bolcat en l'esdeveniment per fer d'aquesta festa de l'escalada un autèntic èxit sense precedents. Així mateix, la col·laboració de les marques Discartux, aigua Sierra de Cañoria i el producte oficial de la cura

de mans, Climbskin, han afegit un valor extra a l'esdeveniment.

El festival ha destacat, entre altres aspectes, per les inspiradores xerrades i converses d'escaladors professionals i reconeguts esportistes internacionals. Entre ells, es trobaven la dues vegades campiona del món de *boulder*, Shauna Coxsey; l'escalador nord-americà Chris Sharma; el pilot professional del Dakar, Albert Llovera; i l'escalador madrileny, Carlos Suárez, que va guiar la majoria de les entrevistes.

Escalada popular

A més a més, Climbing Madrid va incloure un emocionant open popular on els amateurs van poder demostrar les seves habilitats en un mur de *boulder* idèntic a l'utilitzat a la Copa d'Espanya –totes les activitats, xerrades, exhibicions i tallers, inclosa l'escalada en l'esmentada estructura, han sigut gratuïtes. Mai abans s'havia combinat escalada professional i amateur en un mateix

esdeveniment. Un total de 7700 persones, procedents d'escoles, instituts, altres institucions i particulars, van tenir l'oportunitat d'experimentar l'escalada en una paret i ambient excepcional. A més, gràcies a un innovador sistema de ràncing digital instal·lat a la paret, els participants van poder competir entre si i guanyar premis com bons, entrades o material esportiu.

Unió, superació i diversió, això és escalada

Competidors, professionals, aficio-

nats i entusiastes han compartit experiències i un ambient distès com el que caracteritza l'escalada en un espai que combinava esport, música, gastronomia (*food trucks*) i un indescriptible esperit de superació. Aquest esperit va ser especialment palpable entre els competidors del Campionat d'Espanya de Dificultat i Paraescalada i Campionat de Madrid, que van demostrar que l'escalada és molt més que un esport.

Una setmana, que també ha sigut preparada amb diferents activitats i tallers com la marató de reparació de roba organitzada per Planet Dot. A més, la música en viu de bandes actuals i DJs ha ressonat durant tota la setmana repartint la seva energia i conquerint un públic que s'ha entregat a aquesta festa de l'esport. Un ambient increïble que ha portat grups musicals de diferents estils com Vangour, Ani Queen, Orianza, Jase The Rockstar, La Milagrosa, Misty Day i els DJs Abel The Kid, Neus González i Varco, que van fer

vibrar el gran número d'espectadors allà congregats.

Un Campionat d'Espanya d'altura

Un mur de competició internacional, certificat per l'IFSC (International Federation of Sport Climbing) i utilitzat en el Campionat del Món de fa dos anys a Innsbruck, Àustria, ha sigut testimoni d'un Campionat d'Espanya de Dificultat i Paraescalada diferent d'altres que hàgim vist abans al nostre país. Els hàbils escaladors arribats de diferents punts d'Espanya han demostrat el seu talent en una competició de nivell que no va deixar indiferent ningú.

Atletes de categoria

En la categoria absoluta Izar Martínez i Mikel Linacisoro es van coronar com a Campions d'Espanya de Dificultat el 2024. «Ichi» com l'anomenen afectuosament els que la

Arroyomolinos s'ha convertit per uns dies en el bressol de l'escalada

En categoria absoluta Iziar Martínez i Mikel Linacisoro es van coronar com a campions d'Espanya de Dificultat els 2024

Shauna Coxsey, la dues vegades campiona del món de 'boulder', va passar per Climbing Madrid

klascoprensaiberica#gregorism1977@gmail.com

klascoprensaiberica#gregorism1977@gmail.com

Per la seva banda, les categories juvenils van ser un veritable espectacle de talent emergent. Uns 200 competidors van mostrar la seva habilitat i passió per aquest esport. En la categoria sub14, Carlota Merle i Lur Guenebxea es van emportar l'or, mentre que en sub16, Aina Vila i Teo García van pujar a dalt de tot del podi. La categoria sub18 va veure Erika Carrasco i Santiago Oronich destacar amb els seus impressionants ascensos.

Aquests joves van demostrar que el futur de l'escalada espanyola és prometedora, gràcies a l'esforç de les federacions i el suport incondicional de les seves famílies.

L'exigent mur de Copa del Mundo de 16 metres va ser també el lloc en el qual van competir els 35 paraescaladors en el Campionat de Dificultat de Paraescalada i el Campionat de Madrid. Aquests autèntics herois de l'esport, van demostrar que els límits estan per ser desafiat. Des d'amputats fins a persones amb deficiències visuals severes, cada participant va demostrar un impressionant esperit de superació en les 16 categories que allà es van donar cita. Van destacar històries com la de Sergio Aznárez, cec i autista, debutant amb èxit en la seva primera competició, i Bene Muñoz, que va redescobrir l'escalada com a part de la seva rehabilitació després d'un accident.

Una emocionant competició que va deixar el nivell de la paraescalada espanyola molt alt.

En un context en el qual hem rebut una gran notícia i és que el comitè organitzador dels Jocs Olímpics i Paralímpics de Los Angeles 2028 ha proposat incloure la paraescalada com a esport en el programa paralímpic.

Climbing Madrid ha demostrat que l'escalada és una forma de vida que uneix, inspira i desafia. Els ecos de Climbing Madrid 2024 ressonaran durant molt temps en la comunitat escaladora i més enllà, marcant un abans i un després en la història d'aquest esport a Espanya.

coneixen, es va guanyar l'ovació del públic amb un esforç final que el va fer arribar al top de la via amb un moviment dinàmic. Al seu costat, Geila Macià i Julia Benach van fer una increïble ostentació de força i destresa demostrant per què es

Climbing Madrid va unir a professionals i aficionats en un ambient de camaraderia, diversió i superació.

compten entre les millors escaladores—amb una notable col·lecció de podis internacionals. D'altra banda, el basc Linacisoro, més destacat en la modalitat de *boulder*, va aconseguir superar a la meitat de la via un dels obstacles més complicats

per als atletes, un sostre que va poder vèncer gràcies a un esforç tàctic que li va donar la victòria. Van completar el podi Raúl Escribano i Guillermo Peinado, que també van demostrar una gran perícia i determinació.

Vegeu el vídeo resum de Climbing Madrid

SÈRIES

Advocades i divorcis

Drama judicial creat per la reeixida guionista britànica Abi Morgan. Seguim el dia a dia de la família Defoe, composta per tres germanes i la seva mare. Ruth (Deborah Findlay), a qui el marit va abandonar per una dona més jove, va decidir obrir un despatx especialitzat en dret de família. Però Hannah Stern (Nicola Walker) decideix abandonar el bufet familiar quan la seva mare rebutja promocionar-la, el que considera una gran injustícia. La jove comença a treballar llavors per a una firma rival. Al llarg de la sèrie, s'explora la complexitat de les relacions familiars i matrimonials, així com els desafiaments legals i emocionals que comporta la separació.

The Split

Regne Unit, 2018
Drama
Filmin
50 min.
(T1-T3. 18 cap.)

Taken

Estats Units, 2002
Ciència ficció
Pluto TV
90 min.
(T1. 10 cap.)

Saga d'abduccions extraterrestres

Minisèrie que narra les històries d'abducció viscudes per tres famílies al llarg de quatre generacions. Des de la Segona Guerra Mundial, passant per la Guerra de Vietnam, fins als nostres dies, aquest drama explora el que sabem sobre trobades amb extraterrestres durant un període de cinquanta anys. La història se centra en tres famílies: els Keys, els Crawford i els Clarke. El veterà de la Segona Guerra Mundial Russell Keys pateix malsons sobre haver estat abduït durant la guerra; l'incident de Roswell transforma a Owen Crawford, capità de la Força Aèria i Sally Clarke, infelicitment casada, és embarassada per un visitant extraterrestre.

Los hombres de Paco

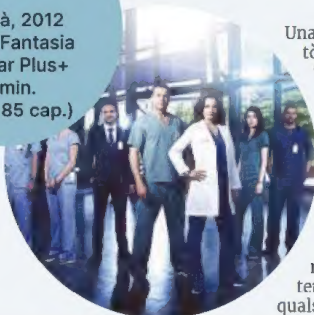
Espanya, 2005
Comèdia. Thriller
Prime Video. 60 min.
(T1-T10. 136 cap.)

Policies amb humor i cor

Seguim el dia a dia de la família de l'inspector Paco Miranda (Paco Tous), un inspector bonàs i incapaç d'enfrontar-se a situacions crítiques, que és traslladat a la comissaria de Sant Antoni, un fictici barri conflictiu de Madrid. Acompanyat dels subinspectors i amics, Lucas (Hugo Silva) i Mariano (Pepón Nieto), s'enfronten a situacions còmiques i dramàtiques en la seva tasca policial. La sèrie va començar oferint una visió humorística del Cos Nacional de Policia, però, a mesura que avançava, es va convertir en un thriller amb pinzellades còmiques. La sèrie combina trames policials i familiars en un to de comèdia desenfadada i amb bones dosis d'humor negre.

Saving Hope

Canadà, 2012
Drama, Fantasia
Movistar Plus+
45 min.
(T1-T5. 85 cap.)

A la frontera de la vida

Una sèrie que barreja els casos mèdics amb històries sobrenaturals. A l'hospital Hope de Toronto, el cirurgià Charlie Harris es troba entre la vida i la mort després d'un accident. La cirurgiana Alex Reid, la seva companya, lluita per despertar-lo del coma. Mentre el cos de Charlie està en vigilància intensiva, el seu "esperit" transita pels passadissos. Sense tenir clar si es tracta d'una mala jugada del seu cervell o una manifestació sobrenatural, la veritat és que la forma espiritual de Charlie es troba amb altres persones en la seva mateixa situació que van deixar temes per resoldre quan estaven amb vida i als quals intentarà ajudar en el que pugui.

LES PEL·LÍCULES DE TV

Tres metros sobre el cielo
22.00 hores. | NEOX

De Fernando González Molina. Amb Mario Casas, María Valverde, Álvaro Cervantes, Marina Salas, Luis Fernández. Espanya, 2010. Drama, 90 minuts
► Història de dos joves que pertanyen a mons oposats. És la crònica d'una relació improbable, gairebé impossible, però inevitable, que acaba arrossegant la parella a un frenètic viatge en què junts descobreixen el primer gran amor.

Film del 2010 protagonitzat per Mario Casas.

Destino final IV: la muerte tiene reservado lo mejor para el final
22.05 hores. | PARAMOUNT

De David R. Ellis. Amb Bobby Campo, Shantel VanSanten, Nick Zano, Haley Webb, Mykelti Williamson, Krista Allen, Andrew Fiscella, Justin Welborn, Stephanie Honoré. EUA, 2009. Terror, 82 minuts

David R. Ellis dirigeix aquesta pel·lícula de terror de 2009.

► Nick O'Bannon i uns amics van a un circuit de carreres per presenciar una prova de la Nascar durant la qual té lloc un terrible accident que comporta conseqüències desastroses per a l'estadi.

Parker
22.50 hores. | CUATRO

De Taylor Hackford. Amb Jason Statham, Jennifer Lopez. EUA, 2013. Acció, 118 minuts

Jennifer Lopez i Jason Statham en una escena del film.

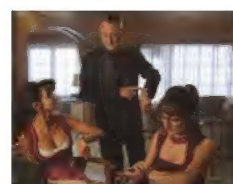
► Parker és un lladre amb un codi ètic molt particular: només roba als rics, i no fa mai a gent que no s'ho mereix. No obstant això, després de ser traït pel seu equip i donat per mort després d'una operació, Parker assumeix una nova identitat.

Único testigo
23.00 hores. | TVE-1

De Peter Weir. Amb Harrison Ford, Kelly McGillis, Josef Sommer, Lukas Haas, Jan Rubes, Alexander Godunov, Danny Glover, Brent Jennings, Patti LuPone, Angus MacInnes, Frederick Rolf, Viggo Mortensen, John Garson, Beverly May, Ed Crowley. EUA, 1985. Thriller, 112 minuts

Harrison Ford protagonitza aquesta pel·lícula de 1985.

► El Samuel és un nen amish que, durant un viatge a la ciutat, es converteix en testimoni involuntari d'un assassinat. Com que la seva vida corre perill, un policia de Nova York intenta protegir-lo dels assassins que li van al darrere per silenciar-lo.

Atraco en familia
22.55 hores. | FDF

De Pascal Bourdix. Amb Jean Reno, Reem Kerichi. França, 2017. Comèdia, 91 minuts

Comèdia del 2017 dirigida per Pascal Bourdix.

► Atrevit i elegant, el Patrick és un lladre legendari. Cap robatori se li pot resistir. Fins al seu últim treball, en què el Roman, el seu protegit i company de robatoris, li prepara un parany.

LA VELLESA, EN 'LA NOCHE TEMÁTICA'

El programa de La 2 aborda els reptes que afronta la gent gran i ofereix aquesta nit els documentals 'Vivir 100 años' i 'Advanced Style'.

Estatisme i pobresa, a fons

EL PERIÓDICO
Barcelona

La noche temática aborda aquest dissabte (La 2, 23.30 hores) els reptes de la vellesa a través de dos documentals, un de centrat en la pobresa de les persones grans i un altre sobre dones amb una gran vitalitat malgrat la seva edat. El repor-

tatge *Vivir 100 años* explica com la longevitat de la població impacta en l'economia i fa que el sistema de pensions estigui a punt d'esquerdar-se. Planteja que, amb una piràmide de població que s'està invertint, ja no n'hi ha prou amb les aportacions dels treballadors per cobrir les necessitats econòmiques de cada vegada més nombrosos col·lectius de jubilats.

El documental repassa les diferents propostes per evitar el col·lapse del sistema, com ara una jubilació més tardana, plans de pensions cofinançats per individus i governs o feines adaptades a la vellesa. Just després, *Advanced Style* té com a protagonistes un grup de dones d'entre 62 i 95 anys, amb una vitalitat desbordant i el desig d'agradar i de no ser excloses. ■

Una imatge del documental 'Vivir 100 años'.

Pots resoldre els teus dubtes sobre l'aigua a través de nous canals com el servei de videotrucada o el xatbot disponible a la nostra web

LA 1

9.40 Va de verd.
10.10 De carrer.
11.00 Audiencia abierta.
11.30 Comando actualidad
5.0.
Turismo al límite.
12.25 Españoles en el mundo.
Turquía, Mar Egeo.
13.15 Españoles en el mundo.
Ghana, Akwaaba.
13.55 D Corazón.
14.00 L'informatiu.
Amb Sandra Castells. Esports:
Albert Font.
14.40 UEFA Euro 2024.
Geòrgia-República Txeca.
Prèvia i partit (15.00h). En directe.
17.00 Camino a Berlín.
17.40 UEFA Euro 2024.
Turquia-Portugal. Prèvia i partit
(18.00h). En directe.
20.00 Camino a Berlín.

20.30 Telediario 2.
20.40 UEFA Euro 2024.
Bèlgica-Romania. Prèvia i partit
(21.00h.). En directe.
23.00 Más estrellas que en el
cielo.
Único testigo.

LA 2

09.25 El escarabajo verde. **09.55**
Agrosfera. **10.40** Para todos La 2.
11.10 Objetivo igualdad. **11.25** En
lengua de signos. **11.55** Caminos
de la música. **12.20** De tapas por
España. **13.10** Tendido cero. **14.00**
Calidoscopio. **14.05** Puntos de vista.
15.05 Noms propis. **15.35** Saber y
ganar fin de semana. **16.20** Grans
documentals. *La vida als rius africans.*
17.10 Grans documentals.
La vida als rius africans. **18.00**
Grans documentals. *Wild Covid,*

pandemia salvaje. **18.50** ¡Cómo
nos reímos! Xpress. **19.05** Jardines
con historia. **19.35** Lugares
sagrados. **20.25** LateXou best
moments. **21.00** Dones a Mart.
22.00 El cinema de La 2. *Tendre i
poc fet.* **23.30** La noche temática.
23.30 Vivir 100 años. *Advanced
Style.* **01.45** Maldivas, paraíso
artificial. **02.45** Documenta2. *Grandes
misterios de la ciencia.* **03.30**
Documenta2. *Grandes misterios
de la ciencia.*

TV3

6.00 Noticias 3/24.
10.45 La travessa.
La força.
12.15 Fórmula 1.
Aramco Gran Premi d'Espanya.
En directe.
13.50 Zona zàping.
14.30 Telenotícies migdia.
Amb Ramon Pellicer i Cristina
Riba. Esports: Artur Peguera i
Dani Ramírez.
15.35 Fórmula 1.
Aramco Gran Premi d'Espanya.
Classificació. En directe.

17.25 Tarda de cine.
Desxifrant l'enigma.
19.25 Hudson & Rex.
La persecució.
20.15 Atrapam's si pots.
21.00 Telenotícies vespre.
Amb Ramon Pellicer i Cristina
Riba. Esports: Artur Peguera i
Dani Ramírez.

22.05 Cine.
Dr. Knock.
0.00 Cine.
Pla A.
1.55 Noticias 3/24.
2.55 Copa América.
Mèxic-Jamaica. En directe.

ANTENA 3

9.50 Tu cara me suena.
12.50 Cocina abierta con
Karlos Arguiñano.
13.50 La ruleta de la suerte.
Amb Jorge Fernández.
15.00 Antena 3 Noticias 1.
15.45 Deportes.
15.55 El tiempo.
16.00 Multicine.
Una boda para morir.
17.50 Multicine.
Romance de verano.
19.20 Multicine.
Secretos de familia.

21.00 Antena 3 Noticias 2.
21.45 Deportes.
21.55 El tiempo.
22.10 La Voz Kids.
1.30 La Voz Kids: grandes
momentos.

SX3

09.00 Mascotes sapastres.
09.08 Manduka. Presenta Pau-
la Alós. **09.20** Tik Tak Factory.
09.54 Mascotes sapastres. **10.00**
Ràndom. Presentan David Its Me,
Maria Bouabdellah. **10.40** Els pin-
guins de Madagascar. **11.25** Els
germans Kratt. **12.09** Els Mini Nin-
ges. **12.31** Artús i els vallets de la
Taula Rodona. **13.08** Prodigiosa:
Les aventures de Ladybug i Gat
Noir. **13.51** El xai Shaun. **14.47** Els
Dalton. **15.18** Projecte Beta.

CUATRO

7.30 ¡Toma salami!
7.45 Volando voy.
Las Hurdes.
9.15 Padel Pro TV.
9.30 Volando voy.
Sierra de la Culebra.
10.55 Viajeros Cuatro.
12.00 Planes Cuatro.
12.05 Viajeros Cuatro.
- Guipúzcoa.
- Túnez.
13.55 Noticias Cuatro.
14.55 ElDesmarque Cuatro.
15.25 El tiempo.

15.40 Home cinema.
Ghost. Más allá del amor.
18.10 Home cinema.
Un amor sin fin.
20.00 Noticias Cuatro.
Amb Marta Reyero i Roberto
Arce.
20.55 ElDesmarque Cuatro.
21.10 El tiempo.

21.20 First Dates
22.50 El blockbuster.
Parker.
1.10 Cine Cuatro.
El rehén.
2.50 The Game Show.
3.30 En el punto de mira.

CLAN

14.45 Aprendemos en Clan. La
Caja. Presenta Àngel Pons. **15.25**
Cine Clan. *El origen de los guar-
dianes.* **16.51** La Patrulla Cani-
na. **17.13** Peppa Pig. **17.28** Hello
Kitty, super style! **18.02** La casa
de muñecas de Gabby. **18.25** Los
Pitufos. **18.48** Tara Duncan. **19.00**
Tara Duncan. **19.12** Tara Duncan.
19.23 Swap Riders: tunning the
beast. **19.34** Los Casagrande.
20.17 Bob Esponja. **21.25** Cine
Clan. *Richard, la cigüeña.*

TELE 5

7.00 Enphorma.
7.10 ¡Toma salami!
7.40 Love Shopping TV.
8.15 Got Talent España.
Amb Santi Millán.
11.15 Más que coches.
12.30 Libres 3 F1.
Aramco Gran Premi d'Espanya.
En directe.
13.30 Socialité.
15.00 Informativos Telecinco.
Amb José Ribagorda, Leticia
Iglesias i David Cantero.
15.30 Previo clasificación F1.

16.00 Clasificación F1.
Aramco Gran Premi d'Espanya.
Classificació. En directe.
17.00 ¡Fiesta!
21.00 Informativos Telecinco.
21.35 El tiempo.
21.45 ElDesmarque
Telecinco.
Amb Luis García.

22.00 La vida sin filtros.
Amb Cristina Tárrega.
1.55 Casino Gran Madrid
Online Show.
2.25 ¡Toma salami!
2.55 El horóscopo de
Esperanza Gracia.

BETEVÉ

07.30 La ciutat de les bèsties.
08.00 Catakac. **10.00** Picalle-
tres. **10.30** Selecció bTV notícies
73. **10.45** L'Orsai. **11.45** Plaça Tis-
ner. **12.45** Horitzó Copa América.
14.00 BTV Notícies migdia. **14.30**
Catakac. **14.55** Doc's. **15.35** Te-
rritori Grupie. **16.00** Música mo-
derna. **18.00** En joc. **20.00** BTV
Notícies vespre. **21.00** Primera
sessió. *El último concierto.* **22.40**
Última sessió. *Midsommar.* **01.05**
Cinefilles. *Contra la pared.*

LA SEXTA

7.30 Zapeando.
8.50 Crea lectura.
9.05 Zapeando.
10.30 Equipo de
Investigación.
14.00 La Sexta noticias 1ª
edición.
15.10 La Sexta deportes.
15.25 La Sexta meteo.
15.30 Cine.
*El señor de los anillos II: Las
dos torres.*
20.00 La Sexta noticias 2ª
edición.

20.45 La Sexta meteo.
20.55 La Sexta deportes.
21.15 Sábado clave.
21.45 La Sexta Xplica!
1.45 Encarcelados.
República Dominicana.

33

15.30 Cine. *Kiki, l'aprenent de
bruixa.* **17.00** La casa d'Anubis.
18.13 Bricociència. **18.35** Ràn-
dom. Presentan David Its Me,
Maria Bouabdellah. **19.15** Les
Sisters. **19.50** Mascotes sapas-
tres. **20.24** Kung Fu Panda: Les
potes del destí. **21.10** Els pinguins
de Madagascar. **21.55** El gran
dictat. Presenta Óscar Dalmau.
22.15 Trenquin tòpics. Presenta
Queco Novell. **22.15** Trenquin tò-
pics. **00.29** Dinamita.

Llimona & vinagre

Álvaro García Ortiz

FISCAL GENERAL
DE L'ESTAT

PER
JOSEP CUNÍ

El canvi i la resistència

Tots els fets tenen les seves conseqüències. Que vulguem oblidar les negatives no evita que arrosseguem el pagament durant la resta de la nostra vida per aquelles decisions que prenem en uns segons. D'aquí ve la persistent tossuderia de la realitat que voldríem esquivar, la freqüent presència mental del que ens agradaria oblidar, el constant penediment, íntim, dissimulat, intransferible, del que ja no podem canviar.

Els resultats electorals del 12 de maig van concloure que el procés havia mort. La pèrdua de la majoria social i parlamentària així ho indiquen. Una altra cosa és l'independentisme, que continua sustentant-se sobre una base popular sòlida que, venint de lluny, es va engrandir en el segon decenni d'aquest segle. No obstant, i tot i que els partits que el van empènyer escenifiquin resistència en públic, és evident que el moviment viu hores baixes. De raons n'hi ha moltes, però en destaca la desunió dels que s'entenen erròniament com a iguals per compartir un ideal. Ni ho són, ni ho volen, ni poden ser-ho, perquè les ideologies existeixen i aquestes marquen distàncies.

Per un altre grapat de vots

En l'altre costat, s'instal·len els que diuen defensar una pretesa essència de la nació espanyola. Tant políticament com jurídicament. I interpreten qualsevol negociació com unes concessions inacceptables. Com si abans mai hagués passat. Com si

no s'hagués millorat substancialment el finançament català, transferit competències que es creien intocables, suprimit figures orgàniques històriques, anul·lat obligacions socials de defensa de l'Estat i aixecat la llengua secular al podi del que és admirable. Tot per un altre grapat de vots que van facilitar una investidura que el senyor Aznar

recorda, per haver fet també ell de la seva necessitat virtut.

Moguts per semblant orgull, els quatre fiscals del Tribunal Suprem que van participar en el judici al procés han demanat ser substituïts. Després de planar-li cara al superior jeràrquic, van impulsar una rebel·lió que no han guanyat. Com a conseqüència, la malversació també serà

Zipi / Efe

El fiscal general de l'Estat, Álvaro García Ortiz, dimecres a Madrid.

amnistiada, segons el ministeri públic. És l'ordre donada pel fiscal general de l'Estat davant els dubtes jurídics dels que basaven la seva suposada posició tècnica en una interpretació peculiar, suggerida temps enrere per l'alt tribunal: si els diners públics es destinen a una finalitat ideològica, no importa que no vagi a les butxaques particulars dels acusats perquè s'entén que, igualment, n'han fet un mal ús.

Les regles del joc

És humanament comprensible que els que han vist qüestionats tots els seus argumentaris i substituïts delictes esgrimits hagin dit prou, al veure anul·lats penalment fins i tot els fets. Però no es tracta de l'honor personal sinó d'acatar la voluntat democràtica del legislatiu, que determina les regles del joc.

Álvaro García Ortiz (Lumbrales, Salamanca, 16 de desembre de 1967) ha guanyat la batalla. S'ha de veure si la guerra. L'oposició en demana la dimissió o el cessament. El Govern central el sustenta perquè ja se sap qui nomena per al càrrec. Díaz Ayuso li planta cara en defensa del seu nòvio, per revelació de secrets. Una associació minoritària de col·legues va portar el seu nomenament al mateix Suprem, pendent de sentència. Els fronts oberts continuen sent molts.

Especialitzat en medi ambient, és probable que García Ortiz tingui la sensació d'enfrontar-se a un nucli de negociacionistes del canvi. ¿jurídic o polític? ■

Flores Navarro,
mucho más que una floristería

Horari de la Corresponsa
Abierto 24h

www.floresnavarro.com

Tienda, Valencia 320 / Mercat de la Concepció, Valencia 332 (junto a calle Girona). Barcelona - 93 207 36 61
Abierto todos los días del año*

Navarro
FLORISTERIA